

НЕДЕЉНЕ НОВИНЕ

Крагујевачке

2009
Године
Српске
демократије

Година I, Број 9

Излазе четвртком

Цена 50 дин.

www.kragujevacke.rs

9. јул 2009. године

ISSN 1821-1550

ВВОДНИК

Неугашен пожар

Пише Мирољуб Јовановић

Професор Предраг Стојановић вршилац дужности декана Правног факултета у Крагујевцу. То је прошлонедељна вест број један из градског академског квартала. А коментар? И није нека „бомба”, јер је већ дуго у најави „преузимање власти” на факултету од „индексоваца”. Једино се није знало који ће персонални ред бити. Пећа је можда извучен и из шешира, али оног у којем су искључиво кадрови са сmederevske оптужнице.

Дакле, изненађени могу да буду само они неупућени.

Нећу питати – где то живимо, јер ваљда за толико зnamо, већ ћу поновити став иза кога је стајало само неколико „белих врана” у време када је 2007. прављена заглушујућа бука поводом хапшења половине Правног факултета и приде због продаје испита и диплома. А тај став је гласио: због бруке и огромне друштвене штете, ову високу школу треба угасити. Али, чим је изречено, такво мишљење је проглашено јеретичким. И то од кога? Од „заклетих бораца” против криминала и корупције! Где су они сада, да виде како „индексови” државу, онако невини и чисти, баш на истом месту, на свом матичном факултету, одакле су пре само две године „марцизама” одвођени у апс.

И баш кад беше скоро све почишћено, на Правни факултет дође министар просвете Вуксановић, са свим, академском и политичком, и из Београда и из Крагујевца. Пун амфитеатар, дочек од студената звижданима. Али, кад г. Вукса рече да факултет мора да опстане, јер тако сматра и Влада, која га је основала, и они до владе – разлеже се аплауз. Они који су само и помисили на укидање добили су етикету деструктиваца.

Ако питате чему сада ова бајата прича, одговор је у епилогу од ономад. Лице са оптужнице седа у врх софре факултета, до њега су сви остали оптужени у акцији „Индекс”, па кад се преће – ето већине од „сmederevaca” у Наставно-научном већу.

Тако је од октобра прошле године, када су враћени на професорска места. Значи, пребрајали су се, схватили да имају моћ за прогласавање (право већине је иначе суви демократски поступат) и почели да се позиционирају.

Наравно, њами због тога не треба замерити. Боре се за своја права и статус, организују се као интересна група или група за притисак (све је легитимно), уз подразумевајући „рефрен” да све док нису осуђени – невини су.

А, богами, ценим – невини ће и остати. Не због тога што им је, како од почетка тврде, корупционашка афера „спакована”, већ због поступања оне стране која треба да докаже да је, како и колико загајио у криминал.

Међутим, на том путу од самог почетка може се препознати резон: јуриш га, а Бога молим да га не ухватим. Већ у првом званичном саопштењу од 20. фебруара 2007. године, када су почела хапшења, речено је да је акцију „спровео МУП Србије у сарадњи са Специјалним тужилаштвом за организовани криминал”, да би се само који дан касније ово Тужилаштво „повукло” јер, наводно, на Правном није било организованог криминала. Истрага је спуштена на нижи ниво и то организма у Сmederevu! Залогај за дављење.

После свега, оптужница за свих 89 – ђутре. У нашем правосуђу такво суђење не може ни да почне, као што није ни почело, а камоли да се оконча.

Ко је хтео још на почетку могао је да скапира да је у целој фризи само полиција најебала – јурећи се са осумњиченима. Све друго стављено је на штап без краја. Оптужени и неосуђени могу да раде, па и да руководе, а по кулоарима се прича да професори које „Индекс” није „закачио” увелико траже нови посао, јер они су сада угрожена мањина.

Уместо закључка: да је 2007. године угашен Правни факултет, па се кренуло од нуле, с честитим кадром у ново оснивање помињаног одељења београдског Правног (модел департманизације), данашња „већина” не би могла бити ни пред вратима.

Коме сад то причати?

ВОДА ЈЕ ДРАГОЦЕНА
ВК
Водо-Комунални
ТРОШИТЕ ЈЕ РАЦИОНАЛНО

plasticne
centar
Vesna
Joksimović
МИКРОДЕМАБРАЗИЈА
МЕЗОТЕРАПИЈА ЛИЦА И ТЕЛА
Srbija, Kragujevac, Bulvar Kralja Mihaila 52.
Tel: 034 314 881, 315 167
e-mail: vesnajoksimovic@yandex.ru; www.thalgo.com

водо-комунално предузеће „Рудничко село“
ерпозија
Данијелова 26, Крагујевац
Тел: 034 323 520 Факс: 034 315 988

Galerija nakita
Dani
Данијелова 26, Крагујевац

Reciklaža kertriđa i tonera
dobar kertriđ
mir u kući
Refilm
Kraljiceva 11, www.refilm.com
Тел: 034 43 77 90, 034 34 01 88, 034 41 202 64 60

ДАЉЕ УГРОЖАВАЊЕ ГРУЖАНСКОГ ЈЕЗЕРА Цела обала градилиште

ЈОВАН АЛЕКСИЋ О
ПРЕПОРОДУ „ПАРТИЗАНА“

ИНДОНЕЖАНСКИ ДАНИ
ХРИСТИНЕ НИКОЛИЋ

ДИВЉИ ВЕПРОВИ ОПЕТ
ШАМПИОНИ

Без мира
у кући
нема посла

страница 6.

Седам
година на
крају свешта

страница 16.

У витринама
и четврти
трофеј

страница 26.

Карикатура: Горан Миленковић

ДРУГА СТРАНА

Минућ ћушања

Пише Драган Рајичић

Актуелна влада обележила је годину дана свог чинодејства овај сопственим опажањем да треба да будемо срећни колико смо тешки што је имамо. Шта би сироти народ радио да нам није ње, тешко је и замислити јер и овако нема 'леба да једе'. А како да га једе кад векна кошта више од 30 динара иако је наши државни неимари месеци од пшенице која их по тој истој већини кошта три динара. У чијој утроби завршава оно што се узима из уста сељака и грађана, то могу да утврде само надлежни органи. То једног лепог дана, када не буде кишне. Дотле, да убијемо време, ми можемо и сами да формирајмо један анкетни одбор који би радио за свој грош. Па, ко у том одбору буде имао већину, тај, разуме се, нека прогласи истину. Ако, на пример, већински анкетари установе да 'леба нема' зато што се контејнери уредно празне, директору чистоће да се додели јавни укор, а контејнери убјуде да се празне једном годишње и мирна Бачка.

Актуелна влада, дакле, не само да се није распала него њени министри и остали чланови годину дана после постојано као 'но клисурине, боље од сваког свог гласача који им, додуше, никада није да мандат да се овако саставе. Испоставило се да је Највише место знало шта ради кад је сабирало бабе и жабе. Од блата и путера којим су поједини министри били умазани од главе до пете, оно је направило малтер и њоме озидало ову величанствену институцију која управо слави свој први рођендан. Млади Дачић и Динкић за чика Мирка и чика Бориса, сви заједно за деда Кркоја и - ишчупаше народу црно испод ноктију. Они већ пред вратима Европе, а ми на прагу лудница. Јесте криза, али како не удари и на неког њиховог Кришта него само на нас, питање је којим би такође могао да се бави неки анкетни одбор.

Већ се међутим зна, сам премијер нам то поручио, да ми треба да будемо мирни и на јесен кад ситуација буде још гора. Зна чика Мирко да кад је народ немиран онда на Највишем месту пада радна концентрација, а у тој гужви и предобри Дачић би могао да падне у искушење па да употреби пендрек којим је његов претходни газда решавао такве проблеме.

Ако, дакле, народ не буде невлађао и ако му глад не помути разум па изађе на улицу, ова влада би можда могла да изграђе и цео мандат, што би је сврстало у ред најуспешнијих. Прославу те врсте могао би мало да поквари управо сам народ ако у међувремену буде изумро. Али то само теоријски јер у овој влади седе горостаси који су толико окренути Европи да то вероватно нико од њих не би ни приметио. Деси ли се баш да неко које мање посвећен нашем европском путу упак уочи и ту чињеницу, програм прославе био би изменењен утолико што би бата Ивица и Млађа са чика Мирком и Борисом своје славље почели тек након што минутом ћутања одају пошту свом бившем народу.

Да се вратим на поменуте надлежне оргane. Колико се сећам стали смо сви код тога да дотични треба да утврде истину око „пословљања“ локалне власти. Савршено је јасно да њихов рад не може да замени никакав анкетни одбор. Питање је само које ли се они уопште огласити или да и њима одмах пошту минутом ћутања. И, још важније, ако утврде да је Курирче било у праву, шта су онда они до сада радили? Ако је, пак, све било у реду, да са људи скину бачену љагу, а ми да више не трошимо паре на ту прљаву артију. Ваљда је и тим надлежним органима, ако су иоље самостални, јасно да нам свима цури време.

АНКЕТА ПОГАЂАЛИ ВАС БЕСТАРИЦА?

**Мирољуб
Радовић,** дипл.
инжењер
машина:

- Погађа, као и
све нас, стандард
иде на доле.

**Милорад
Срећковић,** техничар
туризма:

- Највише нам
погађа најмлађе,
немамо клерки за
летовање.

Ратко Рибаћ,
пензионер:
- Не зnam ни
што живим!

**Божана
Атанасковић,** пензионер:

- Живело се,
некад и имало,
сада се лишавам
многих
најосновнијих
потреба.

**Милене
Јефтић,** дипл.
правник:

- Удара у
сваком смислу,
већ недостаје и за
хлеба.

Драган Гајић,
дипл. инжењер:

- Дажбине не
остављају простор
за надградњу.

**Бранислав
Суботић,** приватник:

- Погађа ме
директно преко
цепа у психу.

**Драгана
Гарић,** машински
техничар:

- Уклапам се
некако, гледам
шта је јефтиније.

**Милића
Анђелић,** адвокат:

- Не могу да се
пожалим.

natura
вода и вода

Besplatni vodomati za domaćinstva i dostava vode na kućnu adresu

Pravim licima uz vodomati i negaziranu slabomineralnu vodu nudemo i bogat asortiman osvežavajućih napitaka i kafa.

Knjaz Mihail Natura d.o.o. Beograd, Batbarska
Majevi Zorana Hadžisavljevića 366
Besplatni info broj: 0800-000008
info@naturawater.com.rs
www.naturawater.com.rs

trgovina građevinskim materijalom
Nemograf

Kragujevac ul. Slobode bb
(preko puta Elektrošumadije) i u Jovanovcu
Tel/fax: 034/340-558; 034/300-559; 034/370-034

ПРОБЛЕМ НЕОВЕРЕНИХ ЗДРАВСТВЕНИХ КЊИЖИЦА

Држава намирила обавезе

Око 30 хиљада запослених и чланова њихових породица у Крагујевцу остали су првог јула без маркица на здравственим књижицама због неплаћених доприноса за здравство. Током ове недеље, међутим, држава је за велике фирме намирила заостале обавезе, чиме је овај проблем решен – бар за сада

Пише Гордана Божић

Првог јула истекао је рок до када је требало последавци да измире сва дуговања за до- приносе за обавезно здравствено осигурање. Само на територији коју покрива крагујевачка филијала Здравственог осигурања без књижице је остало око 30 хиљада запослених и чланова њихових породица. С разлогом, дигла се велика прашина, али се на крају испоставило да је скоро све дошло на своје место. За велике дужнике платила је држава, мали

РЕЧ МАЛОГ ПРЕДУЗЕТНИКА

Држава гања „мале“

Имам занатску радњу са два запослена и ако не платим на време све порезе и доприносе добијем опомену из Пореске управе и блокиран рачун у банци. То значи да не могу ни својој деци да оверим књижице. Ми мали све морамо да плаћамо редовно. Нама није дозвољен луксуз да платимо кад имамо или да нам отписују дугове. То је држава дозволила само „великима“. Када би њих гањали као нас, сви би платили и не би толики народ остао без осигурања, каже крагујевачки предузетник који је желео да остане анониман.

- Зато што Пореска управа није у стању да наплати дуговања обвезника и поред законске обавезе, није у реду кажњавати раднике. Блокирајте рачуне предузећа, па у стечај. Уколико се испостави да је то масовна појава, онда треба променити порески систем.

давце да се од 1. јануара запосленима и члановима њихових породица књижице оверавају лепљењем маркица које се преузимају у филијалама на основу приложене потврде о плаћеним доприносима, коју издаје надлежна Пореска управа.

Такође, апеловано је на послодавце да, уколико имају неизмирену дуговања из претходних година, надлежној филијали Пореске управе поднесу захтев за мисионаре дуговања и почну редовно да плаћају доприносе од 1. јануара 2009. године. Међутим, иако је за оверу књижице сада било довољно да је он плаћан од почетка године, неки последавци и даље то нису радили, па су због тога од првог јула многи запослени и чланови њихових породица остали без осигурања.

На територији Крагујевца

ница”, „Аутосаобраћај”, што укупно даје цифру од 15.000 неоверених здравствених књижица.

Међутим, почетком ове недеље, држава је уплатила доприносе за највеће дужнике, па радници сада могу добити маркице за књижице.

■ Кукињава на државу

- Ипак, Фонд ће некима и поред неплаћених доприноса оверити књижицу. Издавање маркица врши се деци на школовању и студентима, особама које се лече од тешких болести, трудницама и породиљама. Сви они могу да овере књижице у матичним филијалама и без доказа да им је плаћен до спели допринос за здравствено осигурање, каже начелник Одељења за здравствено осигурање у крагујевачкој филијали Гојка Јевтовић.

Очигледно је да је неплаћање доприноса начин на коме последавци у Србији често „штеде“, а многима у томе помажу и опречна законска решења. Наиме, крајем прошле године усвојен је Закон о мировању и отпису дугова за здравствено осигурање, који је свим дужницима омогућио да измире само текућа дуговања, а да им се дугови из претходних година опросте. Са друге стране, Закон који важи већ четири године предвиђа да, ако допринос није плаћен, књижица не може бити оверена.

Представници Уније последавца, међутим, сматрају да држава сноси највећу одговорност за овакву ситуацију. Послодавци су, тврде они, преоптерећени огромним порезима, па у времену кризе већина њих не може да испуни основне обавезе. Свакако да и у томе има истине, али у испуњавању обавеза за све би требало да важе исти услови, јер често на крају испадне да они који су ревносни уствари буду кажњени.

117.620 осигураника оверава здравствене књижице преко својих послодаваца. Од тога је 88 хиљада, или 75 одсто, оверено, односно издате су маркице, док осталих 30 хиљада грађана (25 одсто) нису добили маркице.

Међу највећим последавцима који нису на време платили до- приносе су „Застава аутомобили“, која осигурава 5.706 запослених и чланове породица, и Фабрика оружја са 4.546 осигураника. Следе „Застава камиони“, „Ковач-

су сами измирили своје обавезе, а Пореска управа је ових дана почела ревносније да ажурира податке у вези са наплатом доприноса за здравство.

■ Највећи дужник „Застава“

Законом је прописано да здравствене књижице могу бити оверене само уколико су уплаћени доприноси за здравство. Још пре два месеца из Завода за здравствено осигурање подсетили су посло-

VIRUS GRIPA A (H1N1) simptomi

- Glavobolj
- Zapušen nos i suvi katalj, smetnje pri deštanju
- Temperatura iznad 38°C, koja naglo raste u prva 24h i može da traje i do nekoliko dana
- Bolovi u miličima i zglobovima
- Pečkanje u očima
- Malaksalost, gubitak apetita
- Mučnina, povraćanje proliv

mere opreza

- U slučaju pojavljivanja simptoma preporučiti kod kuće i kontakt sa lekarnom
- Kontakt sa telefonom zdravstvenih ustanova
- Kada budete ili kada počete da imate simptome, eventuelno lakoć
- Vratiće se napomene o kontaktu sa bolnikom
- Često perite ruke i nos i usta i vrat
- Ne uživajte u hlađenju i hladnjaku
- Ne uživajte u hlađenju i hladnjaku

ОБАВЕШТЕЊЕ ГРАЂАНИМА НА ВРАТИМА АПОТЕКЕ

НОВИ ГРИП ЈОШ „ЗАОБИЛАЗИ“ ШУМАДИЈУ

Нема страха, има лека

Пошто још нема оболелих, на Инфективној клиници и у апотекама кажу да нема потребе куповати скупи лек „тамифлу“, а ако затреба – има залиха за „први налет“

Иако у Крагујевцу још није забележен ни један случај новог „мексичког“ или „свињског“ грипа, како га лаички зовемо, који због до сада непознатог типа вируса који га изазива месецима шири страх планетом, само је питања времена када ће се ова болест, од које су оболели становници више српских градова, појавити и у граду на Лепеници. Надлежни, међутим, поручују да нема разлога за бригу, јер је све добро организовано, а апотеке и здравствене установе снабдевене довољним количинама антивирусних лекова који ефикасно субјају болест.

У Инфективној клиници Клиничког центра кажу да су залихе „тамифлу“, који доказано „убија“ нови вирус, довољне за број оболелих који се у првом налету може очекивати. Према речима помоћнице директора Клинике проф. др Олгице Гајовић, тренутно на залихама им само 10 кутија, али не зато што лека нема довољно него што нема потребе за прављењем залиха.

- Уколико би се указала потреба лек би нам одмах био достављен, али сада, када нема оболелих, нема разлога да га лагерујемо. Исто важи и за грађане којима саветујемо да не праве кућне залихе и, нарочито, да лек не узимају на своју руку, као превентиву, јер ће тако развити резистенцију, па лек неће деловати када буде стварно потребан, каже др Гајовић.

Крагујевчани су, изгледа, послушали савет лекара. У државној апотеки кажу да, за разлику ситуација када се пре годину-две по-

јавио птичији грип, сада грађани готово уопште не траже „тамифлу“, иако га има на залихама. Слично је и у приватним апотекама, мада се „тамифлу“ ретко може наћи код приватника. Оно што би, евентуално, могло да забрине је чињеница да су све количине овог лека на граници истичања рока. У апотеки „Уна“ тако имају седам кутија чији рок је истекао крајем јуна, али власница Гораца Ђаласан каже да га чува за случај епидемије која када би могла да затреба

-Ја сам однела кући једну кутију и пићу га ако затреба, јер сваки лек може да се пије пет-шест месеци после датума који је означен на кутији, каже ова апотекарка.

Према речима Ане Јубић, помоћнице директора „Апотека Крагујевац“, и залихе које имају државне апотеке су на граници вагења, јер им рок истиче у овом месецу. Према информацијама којима она располаже, Министарство се спрема да продужи рок употребе „тамифлу“ до краја године. И ова фармацеуткиња, попут колегинице Ђаласан, објашњава да је то сасвим уреду због чињенице да су лекови обично употребљиви бар пола године дуже од званичног рока употребе. Да ли ће апотеке бити снабдевене новим залихама са дужим роком Ана Јубић није могла да каже. Неки приватни апотекари су, међутим, из велепродајних кућа, добили информацију да ће „тамифлу“ будуће бити дистрибуиран само државним апотекама и да ће се издавати искључиво на рецепт.

Ако се узме у обзир да је цена једне кутије 2.580 динара, прављење залиха, нарочито ако је рок употребе при крају, свакако није мудар потез.

Крагујевчани за сада могу за мало пару (127 динара за три комада) да купе епидемиолошке маске. У апотекама, међутим, кажу да их још увек нико не тражи. То објашњава чињеницом да у Крагујевцу још нема оболелих.

J. СТАНОЈЕВИЋ

У СУСРЕТ (НЕ)ИЗВЕСНОЈ ЈЕСЕНИ

Треба нам живот, а не обећања

У овом тренутку не видим да постоји једна политичка странка која има довољно знања и воље да се суочи са финансијском кризом, али то наравно не значи да се они неће борити за фотореалистичку изложбу – да нешто ушићају, тврди Љубиша Рајић, професор универзитета

Пише Слободан Чупарин

Све више је незадовољници који најављују врућу социјалну јесен у Србији, а међу њима је и бивши синдикални лидер Миле Смиљанић, који признаје да још нема оне критичне масе због које клецају колена свакој власти, али то не значи да је неће бити за месец-два... У Француској, на пример, подсећа Смиљанић, довољно је само да влада најави смањење плате и пензија, па да сат времена буде три милиона људи на улицама. Код нас је то очигледно другачије, овај народ има врло висок праг трпљења, али када то пукне, онда је стварно пукло.

Могу ли напредњаци у овој ситуацији, уз подршку Војислава Коштуници, служећи се популаристичком реториком, не само да каналишу социјално незадовољство, већ и да га политички капитализују у сврху расписивања ванредних парламентарних избора?

- Крајње је спорно за ову групацију колико је политички аутономна, а колико има подршку центара мочи и изван земље, каже за „Крагујевачке“ Саша Миленић, потпредседник регионалне странке „Заједно за Шумадију“. – И једно од најобиљнијих питања управо јесте да ли они имају у политичком животу Србије капацитет да чувају њену политичку позицију од крупних потреса у уобличавању међународних политичких релација. Дакле, остаје ути-

Милета Поскурић: Нити је скупо, нити је промашено ићи на изборе у времену кризе, посебно због великих неиспуњених обећања садашње власти

НЕВЕН ЦВЕТИЋАНИН, САРАДНИК ИНСТИТУТА ДРУШТВЕНИХ НАУКА

Утакмица траје

Све зависи од владајуће коалиције. Фудбалски речено, лопта је тренутно у њеним ногама и од ње зависи колико ће је препустити опозицији и колико ће им дозволити да играју, будући да је Српска напредна странка добила веома много медијског простора управо захваљујући странкама владајуће коалиције, која ће, уколико жели да обнови свој мандат или на неки начин добије ту утакмицу, коју су сајми себи, заправо, наметнули од напредњака, морати да води много, много активнију, јаснију и одлучнију политику.

Дакле, зависи од владајуће коалиције колико ће дозволити напредњацима и Војиславу Коштуници да популаристичком реториком на неки начин придобију за себе поверење незадовољних маса. Чак и ако владајућа коалиција не покаже снагу да се супротстави тој напредњачко-народњачкој коалицији, онда је ипак боље за читав систем и стабилност да и напредњаци артикулишу незадовољство, јер у противном оно се може излити на улице, потпуно изван институционалног система, и угрозити оно мало поретка који смо успели да изградимо за последњих седам-осам година. И у том случају сви бисмо били губитници, како политичка елита тако и грађани, јер би били бачени у потпуну политичку неизвесност.

Саша Миленић:

Охрабрење срpske демократије не видим у постојећој опозији, већ у новим регионалним, завичајним и локалним организацијама

тансост да ли би ове политичке снаге, мислим на Коштуницу и Николића, доследије штитиле политичке интересе Србије или политичке интересе Русије на српском подручју.

По речима Милете Поскурице, народног посланика и члана Председништва СНС, напредњаци својом политиком грађанима отварају очи и дају наду да у промени власти виде спас за себе.

- Коштуница ће бити од користи, ми ћemo бити водећа политичка снага у томе, а сви који буду заступали близске или сличне програме добро су нам дошли. Иначе, потоњи резултати на локалним изборима у Земуну, Вождовцу и другим

мањим градовима у Србији показују растућу популарност СНС, поверење које грађани имају у Томислава Николића, тврди Милета Поскурица.

Чедомир Чупић, професор београдског Факултета политичких наука, сматра да у овој ситуацији још није реално очекивати расписивање ванредних избора. То би, по њему, могло да се деси у два случаја: да наступи велика инфлација, значи да дође до слома финансијског система, и да се појави огроман број незапослених. Конкретније, да у наредних два-три или више месеци дође до великих отпуштања.

- Е, такву врсту социјалног незадовољства може било ко да искористи. Јер, једноставно, људи који су егзистенцијално угрожени, који траже излаз, у стању очаја спремни су да прихвате било чију понуду, експлицитан је Чедомир Чупић.

Љубиша Рајић, професор београдског Филолошког факултета, не сумња да напредњаци могу да каналишу социјално незадовољство, пошто су се у томе показали доста

успешни и док су били део радикала. Успели су, подсећа, да бар споља делују нешто пристојнији него што су раније изгледали. Коштуница ће им ту, као и Велимир Илић, више бити нека врста спољне подршке.

- Али, велико је питање да ли могу да изазову превремене изборе, јер да би то учинили мора

да се распадне владајућа коалиција. У овом тренутку нема назнака да неко из владајуће коалиције има намеру да изађе, пошто би на томе све странке у њој изгубиле, каже Љубиша Рајић.

Моћна СНС

Није мали број оних који тврде да опозиција можда има те амбиције да дође на власт, али

не и довољну снагу. Да ли опозиција по својој немоћи подсећа на ону из времена Слободана Милошевића?

- Тешко да више ишта може личити на Слободана Милошевића, категоричан је Милета Поскурица. – Опозиција оног времена сада је на власти, чини нам се предуго, већ пуно децензија. Показује горе резултате него време Слободана Милошевића – посматрајући кроз призму чињенице да више ништа у Србији није наше, сем ЕПС-а. Све је приватизовано готово будашто, велики број људи остао је без послас...

Поскурица даље напомиње да је о јавовости опозиције тешко говорити јер она, очигледно, показује значајну, готово еквивалентну, снагу у односу на владајућу коалицију, коју изнутра црпи 17-18 партнера, држевић је системом учене на власти. Поскурица подвлачи да је опозиција у Србији јака, да је у њој најмоћнија Српска напредна странка, која има реалних изгледа да победи на изборима.

- Ова опозиција је много другачија од one из времена Слободана Милошевића, тврди Љубиша Рајић. – Нема снагу да дође на власт, јер не може да изазове превремене изборе. Осим тога, велико је питање да ли она уопште жели неке превремене изборе у овом тренутку, јер све док траје економска криза, гнев људи ће се срвљавати на власт. Отуда се опозицији много више исплате избори за годину-две, када криза досегне свој максимум, него сада.

Саша Миленић подсећа да су амбиције сваке опозиције, па и ове у Србији, да дође на власт не само природне него и потпуно политички легитимне. Плурализам демократског политичког живота јесте мотивисан друштвено прихvatljivom амбицијом да се освоји власт.

- За Србију је много теже питање да ли овдашња демократија још увек може да задржи и контролише власт, или су у већој моћи у односу на официјелну власт центри који нису експонирани, у недоумици је Саша

Миленић. Чедомир Чупић каже да су избори били не тако давно и да ће време тек показати има ли опозиција снаге или не. Конкретније, колико ће опозиција сутра бити удружене, јака и моћна, зависи и од тога шта власт преузима. Ако власт, вели Чупић, побољша стандард људи, гарантује им посао и социјалну стабилност у овим кризним временима, онда се може и надати да ће мандат издржати до краја – значи четири године.

Зрело за прочишћење

Све чешће се говори о врућој јесени, социјалним немирима, радничком незадовољству – о ванредним изборима као могућем потезу да се изађе из кризе. Колико би евентуални из-

једна политичка странка која има довољно знања и воље да се суочи са финансијском кризом. То наравно не значи да се они неће борити да дођу на власт, јер док год су на власти могу нешто лично да ушићају, а то је у великој мери њихов циљ, не заборавља Љубиша Рајић.

Слично размишља и Чедомир Чупић, који каже:

- Знајући актере на политичкој сцени, ништа се ту не би променило. Мислим, променило би се у том смислу што би неко ко жели власт доспео до ње. Али, ја немам аргумента да би они нешто могли да измене – да би нешто било потпуно другачије од овога.

Милета Поскурица упозорава да је врућа политичка јесен пред нама и да би избори можда могли да разреше кључна питања која грађане муче.

- Одиста, нит' је скупо, нит' је промашено ићи на изборе у времену кризе у којем се налазимо, у времену неиспуњених обећања којима се власт обилато користила пре нешто више од годину дана – када су кренули у изборе. Било је ту помињано на стотине хиљада радних места, а шенген-визе само што нису стигле. Нема ништа од тога, тврди Милета Поскурица.

Трезвенији аналитичари, страначки неангажовани, примећују да најпре требају гаранције за поштовање финансиске дисциплине, рационализацију државе, уплаћивање у разне фондове, смањивање јавне потрошње, обуздавање корупције и ломљење њених крила и замаха... Народу треба бољи живот, а не јефтина обећања о њему. На крају крајева, време демагога и оних који су у ралама тајкуна и тајкунчића мора проћи. Ко то не схвата, упозоравају, биће одуван са политичке сцене.

Љубиша Рајић:

„Нисам сигуран да опозиција сада уопште жељи превремене изборе, јер се у кризи гнев људи увек срвљавају на власт

„

Чедомир Чупић:

„Људи који су социјално угрожени у стању очаја могу прихватити свакојаке понуде

„

НОВО ЗАМЕШАТЕЉСТВО У СТРАГАРИМА

Још једна фирма на истој адреси

У позадини пропалог покушаја да се бивши радници и стечајни повериоци избаце из круга и фабричких хала „Страгарита“ које су заузели, одржана је Скупштина новооснованог предузећа „Призбест“, која је позвала бивше раднике да пређу у нову фирмку, на истој адреси

I протест некадашњих радника угашеног „Призбеста“ и „Страгарита“, који су, како тврде у крагујевачком Општинском суду, неовлашћено ушли и за посели круг фабрике и производне хале у Страгарима, ушао је у четврту недељу.

Неколико пута судски извршиоци уз асистенцију полиције покушали су да спроведу привре-

ножељених последица“ није била спремна да интервенише и на си-лу избаци педесетак људи који су се забариковали у фабрици. Интервенција полиције изостала је не само због оних који су се попели на кров фабрике, него и због мале деце коју су родитељи довели и као кордон поставили испред закључане фабричке капије.

После консултација са надлежним у Крагујевцу извршиоци Општинског суда су још једном одложили извршење привремене мере. Са друге стране капије радници у протесту су као аргументе зашто не желе да напусте фабрику навели да су тражили изузете извршног судије, да не постоји решење о извршењу привремене мере, да нису они закључали фабричку капију и да је то урађено по налогу стечајног управника, односно Агенције за приватизацију.

По необављеном послу извршиоци, већи број полицијаца и екипа крагујевачке Хитне помоћи вратили су се у Крагујевац.

Нова фирмка са старим именом

Колико заиста има предузећа чија је адреса Улица Драгослава Јоковића број 4 у Страгарима на-

од недавно на истој адреси и без имовине егзистира још једно предузеће. Бивши радници ликвидраног „Призбеста“ основали су предузеће са истим именом. Према речима директора нове фирмке Милована Ђорђевића имовина фабрике у Страгарима је државна, а дата је на коришћење Месној заједници Страгари.

- У договору са људима из Савета месне заједнице можемо да покренемо производњу и да упослимо и наше колеге из „Страгарита“, који су отварањем стечаја остали без посла. Све је врло једноставно. Повериоци „Страгарита“ немају од чега да се намире, јер имовине нема, пошто је она државна и фирмка одлази у ликвидацију. На тој адреси остаје само нови „Призбест“ који заједно са месном заједницом покреће производњу и на тај начин из игре елиминише све фирмe власника Курира и Гласа Радисава Родића, као што су „АБЦ компанија“, „Ронако“ и друге, објашњава Ђорђевић.

Две скупштине

По одласку извршиоца, полицијаца и екипе Хитне помоћи испред улаза у фабрику остали су полицијаци из станице у Страгари-

МОМЧИЛО МИНИЋ, БИВШИ ДИРЕКТОР „СТРАГАРИТА“

Побиле се јетрве преко свекрве

Први човек фабрике до одласка „Страгарита“ у стечај, Момчило Минић, који у Страгарима слови као Родићев човек, за све криви људе из месне заједнице, а посебно бившег одборника Скупштине града Крагујевца Слобода-на Милошевића.

- „Страгарит“ није морао 2007. године да оде у стечај, али због односа људи из месне заједнице према предузећу у намери да они управљају фирмом настале су несугласице које су довеле до стечаја. Радисав Родић, који је већински власник, односно највећи поверилац, у жељи да се сачува фабрика са Агенцијом за приватизацију склопио је

уговор да док траје стечај може да предузме реорганизацију и да око 100 људи ради у фабрици. Овај протест, заузимање фабрике и онемогућавање да се спроведе стечај води у правцу да ова фабрика можда неће радити и да ће празне хале остати као споменик наше глупости. Морам да кажем да су овоме доста кумовали и неке градске структуре, а све по принципу „побиле се јетрве преко свекрве“. Тај сукоб са пословним системом АБЦ резултирао је управо овим стварима које се сада догађају у Страгарима, тврди Момчило Минић.

ка стечајног управника Бранка Перећића дошли представници Агенције за приватизацију, чланови Скупштине поверилаца из Страгара и представници Радисава Родића, чија се фирмa „АБЦ компанија“ појављује као убедљиво највећи поверилац „Страгарита“. Након већања одустали су од намере да покушају улазак у круг предузећа, а седница Скупштине поверилаца је одложена.

У исто време када је била зака-зана ова, одржана је друга седница. То је овога пута била Скупштина предузећа „Призбест“. Према речима директора ове фирмe Милована Ђорђевића, одлучено је да се позову сви бивши радници „Страгарита“ да пређу у „Призбест“, као и да обезбеђење ове фирмe на себе преузме обаве-зу да чува комплетну имовину фабрике у Страгарима, што подразумева и око 120 хектара земљишта.

Тако се замешатељство у Страгарима наставља, а када ће на случај који траје скоро деценију и по коначно бити стављена тачка – нико не зна.

Милутин ЂЕВИЋ

ИЗВЕЛИ ДЕЦУ НА БЛОКАДУ ФАБРИЧКЕ КАПИЈЕ

мену меру и удаље бивше раднике „Страгарита“ из круга предузећа.

Исто су покушали и у уторак, опет без резултата. Бивши радници и повериоци у протесту нису добровољно хтели да изађу из фабрике, а полиција „због могућих

ПРЕДАЈА РЕШЕЊА О СУДСКОЈ ПРИВРЕМЕНОЈ МЕРИ

јвероватније не знају ни сами Страгарци. Поред ликвидраног „Призбеста“ и фирмe у стечају „Страгарит“ често се помињу компаније „АБЦ продукт“, „Ронако“, „Белеге“, „АБЦ компанија“...

ма. Они су добили задатак да сачекају подне и заказану седницу Скупштине поверилаца „Страгарита“, која је требало да се одржи у управној згради предузећа у стечају, у кругу фабрике. Један број чланова Скупштине поверилаца

претило је да дође до инцидента, па и физичких обрачуна, пошто су забариковани радници били решени да људима ван фабрике не дозволе да уђу у круг и одрже седницу.

У Страгарима су поред поверили-

ПРЕДУЗЕЋЕ „ДИОРК“ НАПОКОН ПРИВАТИЗОВАНО

Нови власник плаћа дугове

Фирма је продата власнику предузећа за производњу обуће за симболичну суму од 4,2 милиона динара, али је он преузео обавезу да намири дугове од близу милион евра

Kада је изгледало да за конфекцијско предузеће „Диорк“ нема наде да ће наћи заинтересованог купца и сви су га већ видели на списку за отварање стечаја, оно је на велико изненађење почетком марта ове године продато на аукцији. Купац овог предузећа је крагујевачки предузетник Милан Трифуновић, власник фирме за израду обуће „Стефано“ која постоји већ 20 година.

Продајна цена капитала „Диорка“ била је само 4,2 милиона динара, а купац је преузео обавезу да инвестира у предузеће 14 милиона динара. Трифуновић, који је на аукцији био једини учесник, купио је предузеће по овако ниско цене због тога што је истовремено преузео обавезу и да измири дугове „Диорка“ који, по незавничним информацијама, износе близу милион евра.

Због тога фирмa тако дugo није ни могла да пронађе купаца. Међу наслеђеним дуговима велики део заузимају дуговања према бившим радницима, за неуплаћени радни стаж и загарантоване зараде. Милан Трифуновић каже да је до-прине за стаж који су дуговани за три године за све бивше раднике већ уплатио, а да су остале неизмирени обавезе за изостала зараде.

Око исплате тог дела дуга, по мишљењу новог власника, биће великих тешкоћа, јер је део бивших запослених, којих је на почетку приватизације 2003. године било око 350, а након три социјална програма остало је њих 12, подне ту-же суду за намирење заосталих плата.

- По тужбама за неисплаћену плату од, на пример, 12.000 динара, током неколико година зидане су камате, па сада дуг износи 80.000 динара. Радници који су поднели тужбе имају свог адвоката, а ја сам ангажовао свог, па ћемо видети да ли можемо да нађемо решење, каже Трифуновић.

Бивши радници који нису ангажовали адвоката за остварење својих права, осим што су чули да је предузеће про-дато, веома су поше информисани шта им је до сада уплаћено, а шта им се још дугује. Зато су ових дана, када су чули од колега да им је повезан стаж, масовно почели да

крећу телефон и распитују се шта ће бити са остатком дуга. Навала позива је толика да су секретарице, како смо чули, престале да подижу слушалицу.

Милан Трифуновић одлучио је да купи ово предузеће након што је једно време по уговору о закупу овде изме-стии део производње. Након куповине фирмe преузео је и 12 преосталих радника и сада у овом предузећу са још 50 запослених производи обућу. Тако је „Диорк“, што је скра-ћеница од домаћа индустрија одеће и рубља Крагујевца, постао обућарска фирмa.

М. П.

Фабрика коже „Партизан”, која годинама није радила, после повезивања радног стажа и исплате отпремнина за раднике који су штрајковали глађу, обновила производњи и на путу је да за највише годину дана постане профитабилна

У ПОГОНИМА „ПАРТИЗАНА“ КОНАЧНО ЈЕ ПОЧЕЛО ДА СЕ ПРОИЗВОДИ

ИНТЕРВЈУ: ЈОВАН АЛЕКСИЋ

Без мира у кући нема посла

Разговарао Милутин Ђевић

Iоследњих месеци Фабрика за прераду крупне коже „Партизан“ била је у жижи српске јавности по дуготрајном и исцрпујућем штрајку радника, који је, да се наставио, могао да има и трагичне последице. Радници ове фирме, чија је прва приватизација, после скоро четири године нерада, поништена тражили су да им се уплате доприноси за пензијско и инвалидско осигурање и исплате отпремнине. Јован Алексић, власник већинског пакета акција, иако није имао обавезу, постигао је, уз логистичку помоћ надлежних министарстава, договор са штрајкачима, уплатио доприносе и исплатио законом утврђене отпремнине.

Према Алексићевим речима, то га је коштало 46 милиона динара, а фирму су напустила 82 радника. Алексић је за већински пакет акција купљен од Акцијског фонда платио око 30.000 евра, колико је уложенено и у ремонт машина и производне опреме. Купио је и пет машина из фабрике коже у Ваљеву, које су репарирани и стављене у функцију.

На питање зашто је на себε преузео обавезу да сада већ бившим радницима „повеже“ радни стаж и исплати отпремнине, иако то није морао, одговара да без мира у кући нема производње и да је, када је улазио у овај посао, био уверен да Фабрика коже може добро да

ради и доноси профит. Са људима који штрајкују глађу то, једноставно, није било могуће.

Из фабрике је отишло много радника. Да ли она може да буде профитабилна и са редукованом радном снагом?

У овом тренутку у „Партизану“ ради 65 људи, 28 из старе гарнiture, који нису били укључени у штрајк, а остало су новопримљени радници. Да нисам веровао у овај програм и да фабрика може да донесе профит не бих овоглико ни уложио у њу, а много је уложено. Захваљујући томе што је моја друга фирма, „034 метал индустрис“, условно речено, солвентна, могао сам да код пословних банака добијем кредите и тај новац усмешим у социјални програм за сада бивше раднике „Партизана“. Рачунам да ће ова фирма за максимум годину дана да „оздрави“ и добро ради.

Због последњег штрајка глађу фирма је била на лошем гласу. Да ли се отпочињањем производње враћа поверење купаџа?

Негативна кампања која је владала у време штрајка полако пролази самим сазнањем људи из бранше да фабрика поново ради. То је и за њих, како су рекли, чудо невиђено. Испод Саве и Дунава постоји само једна фабрика коже која је опстала - „Партизан“. То је велика шанса за читаву ову регију, за обућарску индустрију, која као-тако функционише. Купци наше готове коже су обућари из Чачка, Љубице, Ниша, Параћина...

Има ли интересовања страних купаџа?

Има. Ових дана нам по други пут долазе купци из Италије. Прво смо им послали узорке и они су били задовољни. Сада долазе да склопимо посао. Комерцијални директор највеће европске фабрике коже из Рјазања у Русији дола-

, „Ми смо сада „опрали“, „окупали“, „затегли“ фабрику и повећали радну дисциплину. Радници примају минималаш, али редовно. „Дете“ се родило и сада га учимо да хода, а за годину дана ће и да потрчи

зи у Крагујевац 20. јула. Та фабрика „кваси“ 200 тона сирове коже дневно, а ми десет тона. Оптимистам да ћемо са њима направити добар посао. Заинтересовани су за наш полу производ „краст“, а то је кожа пре фарбања.

Да бисмо могли да одговоримо захтевима купца и повећамо капацитет фабрике потребни су озбиљан ремонт машина и допуна опреме.

Фабрика производи и заштитну опрему. Да ли се и ту купци враћају?

И ту се иде корак по корак. Људи којима је ХТЗ опрема потребна, а из ове су регије, већ купују од нас заштитне рукавице. Ову фабрику је био толико лош глас да људи једноставно нису хтели да раде са „Партизаном“. Сада се и то полако мења. Јавили су нам се људи из „Ортопедије“ да купе кожу, а долазили су и купци из Шапца и других градова.

Да ли размишљате о стратешком партнери?

Наравно. Морамо да нађемо стратешког партнера из иностранства који ће континуирано да од нас купује наш производ. То треба да буде окосница битисања фирме. Сада мислим на потенцијалне партнere из Италије и Русије. У неким ранијим временима се говорило о Турцима као стратешким партнерима, али мислим да то није реално, јер они имају своју производњу и ту тешко можемо да прођемо.

Како сте успели све ово да урадите за релативно кратко време?

Да би се направила једна оваква фабрика са овим програмом и ресурсима потребно је најмање десет милиона евра. „Партизан“ је пример да са много мањим улаганијима може много да се уради. Ми смо сада „опрали“, „окупали“, „затегли“ фабрику и повећали радну дисциплину. Радници примају минималаш, али редовно. Практично смо почели од нуле. „Дете“ се родило и сада га учимо да хода, а за годину дана ће и да потрчи.

Да ли то што сте овога тренутка највише ангажованы у „Партизану“ негативно одражава на вашу другу фирму „034 метал индустрис“?

Не. Фирма је, да тако кажем, уиграна, а радници уходани. Мој син је тамо, а и ја сам ту у истом дворишту, тако да нема проблема. У ове две фирме сада ради 150 људи. Морам да кажем да је топионица овога месеца добила изванредно велике поруџбине од 300 тона, што је изненађујуће, јер су до сада поруџбине биле доста „тање“. Продукција ће у јулу, августу и септембру ићи узлазном линијом. То показује да криза, што се тиче металског комплекса који је стуб индустрије и развоја, полако јењава.

„МЕТАЛ СИСТЕМИ“ ГРАДЕ НОВУ ХАЛУ

Улагање од 15 милиона евра

Иредузеће „Метал системи“ д.о.о. из Крагујевца на простору погона индустријских ланаца бивше фабрике „Филип Клајић“, чији је власник постало половином прошле године, гради нови производни, складишни и административни пословни простор од 32.000 квадратних метара у који је инвестирано око 15 милиона евра.

- Ово је, без сумње, једна од највећих инвестиција када је упитању прерада метала, не само у Србији, него и у овом делу Европе, која ће донети сигурну будућност нашим запосленима и нашим партнерима са којима заједно доприносимо економском развоју Крагујевца и Србије, каже власник и директор „Метал система“ Драгољуб Радуловић.

Некадашња фабрика индустријских ланаца „Филип Клајић“, сада део „Метал система“, до краја осамдесетих година била је међу првих пет производића у свету, а извозила је више од 90 одсто своје производње у вредности од тридесетак милиона ондашњих немачких марака годишње. Производња је већ обновљена, а рад пуним капацитетом очекује се од септембра месеца, по завршетку радова на новој фабричкој хали.

- Уз наше досадашње активности, производња индустријских ланаца отвориће нам широм врата међународних тржишта, од западне Европе до средњег истока, каже директор Радуловић.

На локацији некадашњег „Филипа Клајића“ „Метал система“ ће објединити све

ДРАГОЉУБ РАДУЛОВИЋ НА ГРАДИЛИШТУ

своје производне и пословне активности – производњу индустријских ланаца, фабрику процесне опреме, транспортно склади-

шне системе и архитектонско грађевински биро.

М. П.

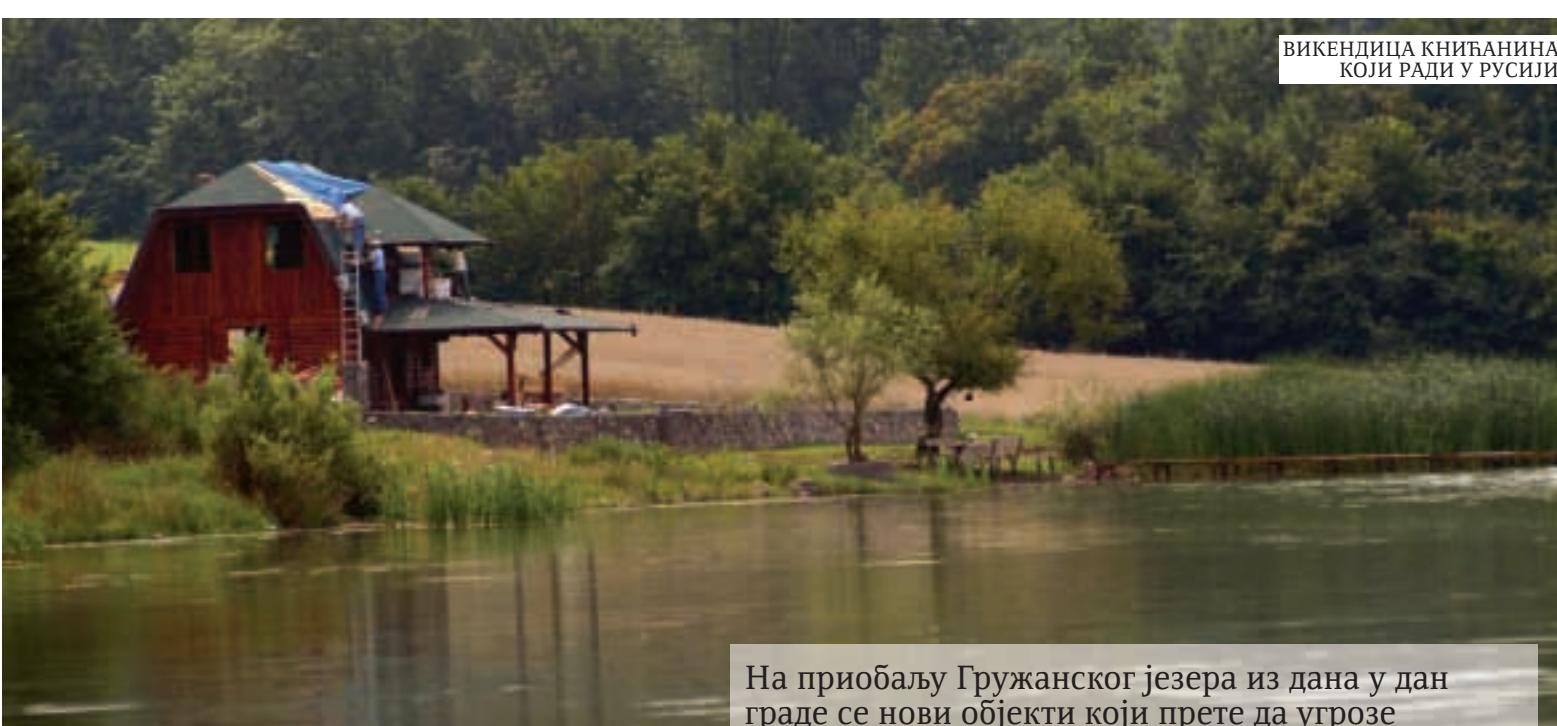
Пише Елизабета Јовановић

ружанско језеро све више подсећа на Сребрно, једино му још фали велики хотел, мало више паркиралишта и уређене плаје, али како су ствари кренуле не би чудило да и то ускоро никне. Преселили се риболовци, долазе и њихови пријатељи, ту су викендаши, млади и стари...

Пролеће и лето баш су идеални за масовну бесправну градњу викендица, подизивање обале, постављање понтонаских платформи, крчење шума, ограђивање до саме воде. Један овдашњи бизнисмен се јавно хвалио да је на језеру купио чак и цело острво, визионарски предвиђајући да ће Гружанско језеро ускоро бити туристичка дестинација!

Да све то нису само приче лично смо се уверили обиласком обале језера.

На потезу Голо брдо за непуна два месеца, тик уз воду, никле су две викендице. Права, у априлу, кажу, председника суда из Чачка, а друга неког

ВИКЕНДИЦА КНИЋАНИНА КОЈИ РАДИ У РУСИЈИ

ЕКСПАНЗИЈА НЕЛЕГАЛНЕ ГРАДЊЕ НА ГРУЖАНСКОМ ЈЕЗЕРУ

За два месеца 30 кућа

његовог пријатеља, исто Чачанина, који се башкарио под тремом и мотрио на нас. Броњаре су добро урађене, с поткровљем, лакиране, скоро да из кревета може да се забаци удица.

Мало даље, на неких 30 метара од воде, видимо раднике који ужурбano грабе да заврше поприлично велику дрвену викендицу једног Книћанина, можда и највећу никну близу воде. Он је, кажу, на привременом раду у Русији. Раднике је мало омело нестабилно време и учестала киша, иначе би до сада то била кућница у цвећу.

Одве се не губи време, јер ако Недац Луковић може да избоксује после шест година бесправне градње урбанистичку дозволу за такозвано „Рибарско етно село“ од 13 објеката, што не би и они тако почели.

■ Извазија платформе

Ту, у близини, ређају се и нове платформе. Неке леже и на бурићима. На њима постављене столице, само чекају да газда заседне и забаци удицу. Ем је удобно, ем се не гаџа по блату, а и лакше је доћи до већих комада рибе. Други у том крају су на шиповима поставили платформе, ваљда је то еколошки чистије.

ПОНТОН ДО ПОНТОНА НА БУРИЋИМА

На делу Голог брда пре моста извесни Раде Чип је подзидао обалу, то исто је учинио и један књижар из Крагујевца, али на другом, неприступачнијем крају, да се склони од очију јавности. Својски је запео на потезу који је најстрмији. Раскручио је шуму, сазидао камене степенице, па плато на два метра од воде, одакле може и да пеца, али и да се сунча. Наставио је даље да напредује увис, заливajuћи камење у бетон. Оставио је и лукове за рефлекторска светла. Вероватно ће и неки мањи зидани објекат да уклопи. Када смо га питали зашто толико улаже када ће морати да руши, рекао је да ће ако сви буду рушили – рушити и он. Јубазно нас је пустио да прошетамо његовим здањем и понудио пићем.

ПОПОРНИ ЗИД УЗ ОБАЛУ, ГРАДЊА САМО ШТО НИЈЕ ПОЧЕЛА

Од њега смо чули да ће ту највећоватније да се подигне још седам викендица од камена. Да се ту нешто спрема сами смо се уверили. Група људи марљиво је крчила шуму, један је чак био и елегантан у белом оделу, иако је било поприлично каљаво. На парцели до те паљен је коров, па је ватра уништила више стабала. Повише њих марљиво је радио багериста. Компресором је разбијао стene и прокопавао пут. Чујемо како су се нови „становници“ око језера договорили са мештанима да им направе пут од 800 метара, да брже долазе до обрадивих парцела, а они да лакше „циркулишу“ приобаљем.

Међутим, неки су се оградили, чак и у води поставили бодљикову ћицу, да нико не може да приђе, а

неки су још пустили и псе, па чик неко да прескочи. Има таквих случајева и на Белим странама, од ста- рог жујског пута лево, где је било немогуће прићи.

Мало даље у шумарку, који тек очекује велико спремање, окачена српска застава, као да је њоме обележена територија.

Испред смо затекли тројицу викендаша. Један од њих је дуго радио у Италији. Кажу да се спрема подизање 13 нових објеката само на том делу језера. Ту ар плаца не кошта 1.500 евра, колико је у „урбанијим“ деловима, где су бољи прилази и развијена инфраструктура, близу Луковићевог „Етно села“. Ипак, пасионирани риболовци који су се већ преселили са Сребрног језера овде неће жалити пар да се докопају позиције која обећава добар улов. Чули смо и како је мафија која је на Сребрном језеру изловила рибу дошла овде због уносног бизниса. Спомињу у разго-

На приобаљу Гружанског језера из дана у дан граде се нови објекти који прете да угрозе снабдевање Крагујевчана пијаћом водом, а над том појавом сви жмуре - осим „Водовода“

ТЕК ПОДИГНУТА КУЋА УГЛЕДНОГ ЧАЧАНИНА

вору и групу рибочувара из Чачка који су од тог посла купили велики тржни центар.

Изгледа да овако масовна нелегална градња на Гружанском језеру смета само крагујевачком „Водоводу“. Книћани, на чијој се територији налази језеро, развој краја виде у туризму и сматрају да би забрана градње и уређење бесправно подигнутих објеката значила огромну штету.

■ Бори се само „Водовод“

Звонко Бановић, директор за кадрове и опште послове у „Водоводу“, по који пут каже да се ради о заштићеној зони где су забрањене било какве активности. Додаје да је вода за пиће за сада исправна, али да је оваква градња може угрозити и да су о томе много пута обавестили све надлежне институције.

Последњи пут су 8. маја ове године поднели захтев за предузимање хитних мера, обавестили градоначелнике Кнића и Крагујевца да су три дана раније на судском рочишту против Ненада Луковића добили фотографију за одобрење градње „етно села“ од његовог пуномоћника, што представља легализацију тог пројекта градње. О томе су обавестили Ре-

публичко јавно правобранилаштво и тужilaштво.

Хитне мере, 13. маја, тражили су и од водопривредне, санитарне и еколошке републичке инспекције, обавестилијајвног тужиоца у Горњем Милановцу, јер су посумњали да бурад од платформи потичу из фирме „Звезда хелиос“.

Министарство животне средине формирало је тројлану комисију са задатком да изврше комплетну контролу и надзор у вези с предметом „етно рибарског села“ и о томе сачини писани извештај. На терен је, 16. маја, излазила комисија и сада се очекује њихово решење. Међутим, оно ће се односити само на „етно село“, које је, после шест година градње фактички легализовано, а „Водовод“ инсистира да се поруше и сви други бесправно изграђени објекти, због чега је, још од 2007. године, покрену низ судских спорова.

Каку да неће одустати, јер је реч о очигледном кршењу Закона и Правилника о зонама санитарне заштите и да је интерес појединача стављен испред животних интереса преко 300.000 грађана, који су, и путем самодоприноса, финансирали изградњу гужанске акумулатије.

СЕРВИСНИ ВОЛИЦИ

1DR ALARM
УГРДНЯЈА СЕРВИС
ПРОЈЕКТОВАЊЕ
АЛАРМНИ СИСТЕМА

Мобилна Аплица #
Тел/Fax: 032 300, 065 005 210

Сапок
servis биро опреме
Foto копир апарат, Telefаксе
Електрокалкулаторе
Laserske i matrone stampace
Reciklala glava i toner касета
Prodaja novih i recikliranih
фотокопир машина

KNEZA МИХАИЛА 35
Tel: 036 600; 032 919; 065 016 74 88

Trgovina na veliko i malo
elektro opremom

Vladimira Rolovića 51
Tel: 034/371-445
063/365-622
062/309-622

PHILIPS VIMAR

КОПИРНИЦА ДУГА

Радоја Домановића 1а
Тел. 337 966
065/81 35 230

ГЕО ПЛАН
СВЕ врсте геодетских услуга
ПРЕМЕР земљишта
СНИМАЊЕ објеката
СНИМАЊЕ подземних инсталација

Карађорђева 19
034-368-555
064 288 45 73
064 150 82 28

MARMIL lende
www.marmil.rs

Tende, Venecijane, Trakaste зане, Rolo зане, AL i PVC зане, Sunčobran, Гардија вата, Harmonika вата, Komponisane зане, Digitalna штампа

Vladimira Rolovića 20
34000 Kragujevac
Tel: 034/370-605, 340-954

Пише Марија Обреновић

Др Станко Бејатовић прошле среде је „одступио“ са места декана Правног факултета у Крагујевцу. Дан касније Савет овог факултета донео је одлуку да се за вршиоца дужности, до избора новог декана, постави др Предраг Стојановић, професор на предмету јавне финансије и финансијско право.

Уочи седнице Савета, на којој је професор оптужен у афери индекс изабран за в.д. декана, оставку на чланство у овом телу дао је професор Зоран Поњавић. Др Стојановић је изабран, формално гледано без противљења и једног члана Савета. Др Снежана Соковић и др Бранислав Симоновић уздржали су се од гласања.

Међутим, ово двоје професора је тик након завршетка седнице поднело оставке – др Соковић на место председника Савета и чланство у Савету, а др Симоновић на све функције, осим наравно предавачку.

■ Епидемија „личних чинова“

Упркос спекулацијама јавности да су ето „дивљи истерали питоме“, односно „индексовци“ успели да „посмењују“ неукаљане професоре, о конкретним разлогима за оставке нико од четворо професора није желео јавно да говори. У медијима

СМЕНА НА ПРАВНОМ ФАКУЛТЕТУ

Индексовац у врућој си

ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ (У СРЕДИНІ) СА ОПТУЖЕНИМ КОЛЕГАМА У СМЕДЕРЕВСКОМ СУДУ

су се могла чути мање више немушта образложења.

- Свака оставка, па и моја, представља лични чин и право сваког човека. Ја сам то право у овом моменту искористио, и то је све што могу да кажем, рекао је Бејатовић

једном београдском дневнику. Професорка Соковић прокоментаријала је „да је то природно, јер нови декан вероватно жели да састави и нови тим“.

Једино се из изјаве др Зорана Поњавића могло између редова

„прочитати“ да су оставке уследиле пошто је ситуација на Правном факултету изгледа „измака контроли“.

- Мада је факултет полако почeo да се консолидује, дошао је тренутак када ми се учинило да ствари не иду у жељеном правцу и не желим да преузмем одговорност за даљу судбину факултета. Ако сам погрешио, време ће показати, а већина нека води колектив онако како сматра да је најбоље, рекао је др Поњавић.

Поред образложења „увијених у обланде“, чињеница да је оставка декана и четворо професора уследила након седнице наставно научног већа подграјала је сумње чаршије да је узрок „карамбола“ имењавање др Ивана Чукаловића за судију Уставног суда Косова. Наводно, др Бејатовић на тој седници није добио подршку наставно научног већа за избацивање Чукаловића са факултета које је у медијима у више наврата најављивано.

Др Предраг Стојановић, садашњи декан Правног, међутим, тврди супротно.

- Професор Бејатовић поднео је оставку пре него што је уопште почело разматрање по тачкама дневног реда. При том, професор Чукаловић уопште није био тема расправе.

■ Декан без подршке

Иначе за Првани факултет Уставни суд Косова као институција је потпуно ирелевантан, као и то чиме се професор Чукаловић бави у своје слободно време, каже др Стојановић, напомињући при том да о било каквом отказу нема помена све док др Чукаловић или било који

други професор обављају ваљано своје дужности везане за факултет.

Једна од теза је и да је бивши декан дао оставку испровоциран ситуацијом у којој га већина колега није подржала, као и чињеницом да убудуће неће имати већинску подршку својих колега за било коју одлуку.

- Наглашавам да од професора Бејатовића нико није тражио оставку, нити је тражио његову смену. Оставку је дао сам, без образложења, чак се није појавио ни на примопредаји дужности, каже др Стојановић.

Оставка је, по његовим речима, дата пре расправе по тачкама дневног реда. Тадашњи декан Бејатовић је на седници наставно научног већа у среду предложио дневни ред за који је гласало 14 чланова. Поједини професори су тражили допуну дневног реда.

СТАНКО БЕЈАТОВИЋ

ПРОМЕНЕ КАО НА ТРАЦИ

Трећи декан за две године

По избијању афере „Индекс“ није један декан Правног факултета није успео да издржи пун мандат. Након што је у фебруару 2007. године Свето Пурић ухапшен, заједно са десетак професора овог факултета, заменила га је др Снежана Соковић, додуше само као вршилац дужности.

Затим је у мају на ово место изабрана др Душица Палачковић, али ни она

није успела да „састави“ нију годину дана. У фебруару 2008. године званично је потврђена њена оставка коју је, како је сама тада рекла, поднела два месеца раније.

Жена која у академској и широј јавности слови за једног од најугледнијих наставника своју оставку тада није желела да обрачлаže. Иако се и у овом случају радио о „личном чину“, незванично се

причало да је др Палачковић била нездовољна ситуацијом на факултету након повратка професора оптужених у оквиру афере „Индекс“.

За вршиоца дужности, а недугу затим и за декана, изабран је др Станко Бејатовић. За његовог мандата, односно 1. октобра прошле године, 19 месеци након хапшења „индексовци“ су се вратили у наставу. Само двоје професора „извисило“ је за радно место – др Драган Батаљевић и др Драгана Пе-

тровић. Батаљевић се, у међувремену, ипак вратио у наставу, док је др Драган Петровић добио посао на београдском Институту за упоредно право. Правни се поново нашао на насловним страницама због избора професора Ивана Чукаловића на место судије Уставног суда Косова. Декан Бејатовић најављивао је удаљавање професора Чукаловића са факултета, али је епилог приче другачији.

НЕЗАПОСЛЕНОСТ „ТЕРА“ МЛАДЕ ИЗ СРБИЈЕ

Филозоф камионација у Америци

Половина младих и даље размишља о одласку из земље, а они који су се одлучили на тај корак користе разне начине, од програма за студенте до прекоокеанских бродова

Пише Никола Стефановић

Yишчекивају укидања визног режима, којим би се, пре свих, младима отворила могућност да обиђу и упознају Европу, студентима из Србије већ годинама се нуди могућност да оду у Сједињене Америчке Државе, захваљујући програму „Ворк енд трапел“. На овај начин, многи студенти који никад нису прешли границе своје земље могу то учинити, а уз пут нешто и зарадити.

Шансу да обиђе „обећану земљу“ искористио је и Крагујевчанин Р. А., који у САД борави већ више од годину дана и не би да се враћа.

- Остало ми је још пет испита до краја на Филозофском факултету у Новом Саду и волео бих да завршим студије, али уколико будем мога да останем у САД радије ћу остати, каже овај младић.

Он је посредством једне приватне агенције, са још неколико

пријатеља и колега, отишао у Америку, али су, већ по додаску, ствари кренуле погрешним путем.

- Речено нам је да ћемо добити посао на Флориди на продаји даски за сурфовање, али су нас оставили на сат времена вожње од Њу Џерзија у некој забти. Морали смо ту по уговору да радимо месец дана, а онда смо дали отказ и отишли у Њујорк, где смо неко време били без посла, па касније радили као достављачи, грађевинци, продајвали карте у забавним парковима, да бисмо коначно скupили доволно да одемо на Флориду, где смо почели да возимо туристе рикшом и тиме се бавимо већ седам месеци.

■ Раде много и на „прно“

Првих месец дана на Флориди хранили смо се само јајима, два оброка по три јаја. Иначе, за ових 14 месеци сусрео сам много наших студената који су дошли на исти начин и могу рећи да 60 одсто њих пролази кроз сличне проблеме. Радећи на Флориди, сусрео сам и неке наше људе који су се запослили на великом туристичким бродовима, па кад бродови пристану, они једносвастно сиђу и остану у САД или некој другој земљи.

НАШИ СТУДЕНТИ У ФИЛАДЕЛФИЈИ

Да би отишао у Америку Р.А. је узјамио новац од зеленаша, који је успео да врати радећи и по 13 сати дневно, а при том још хиљаду и по долара приде је послао родитељима.

- Стекао сам возачку дозволу, а ускоро полажем за возача камиона. Уколико ми буде пошло за руком да женидбом са држављанком САД некако дођем до папира онда ћу ос-

тати трајно, у супротном ћу радити да што више зарадим и обиђем САД, с обзиром да ми следи трајна забрана уласка у земљу, као и свим члановима моје породице. Неколико пута сам помислио да се вратим, али су ме пријатељи у Србији са којима сам у контакту саветовали да останем јер посла нема, а плате су мизерне. Он истиче да многи остају „на црно“, готово

сваки други студент, а да се на тај корак најчешће одлучују старије генерације студената, док се млађи, ненавикнути на рад и они који долазе из финансијски доброствојећих породица, углавном брже-боље враћају.

Дејан А. из Аранђеловца такође је напустио студије у Београд и одважио се на пут у САД. Јшао је две године за редом, радио као спасилац на базенима, да би га пут преко познанства које је стекао одвео уrenomirani aviokompaniju једне арапске земље, где сада ради као стјуард. Како каже, по добијању понуде дуго се премишаљао, јер је желео да заврши студије и запосли се у Србији.

- Понуђен ми је уговор на три године, уз један једини услов - да за време не смем да ступим у брак. Дуго сам размишљао и коначно пре-ломио да одем. Обезбеђен ми је смештај у луксузним светским хотелима, месечна плата је око 2.500 евра, а зависно од сати летења и виша, услови су фантастични и већ сам обишао пола света. Да будем искрен, тек кад сам отишао схватио сам, нажалост, у каквој земљи живимо. И даље ми је план да зарадим довољно да бих могао, по повратку у Србију, да покренем неки посао, али ако до-

ОЛИЦИ

СНЕЖАНА СОКОВИЋ

- Допуна се, између осталог, састојала и у томе да се изаберу нови представници у Савету Универзитета. Наиме, садашњи представници др Радован Вукадиновић и др Драгица Живојиновић нису се појавили на гласању за избор новог ректора иако је наш факултет подржао др Слободана Арсенијевића као кандидата. За узвршћивање избора нових представника у дневни ред гласало је 12 професора, каже нови декан.

Наставно научно веће се у том моменту нашло у пат позицији пошто ни деканов предлог а ни допуна дневног реда нису добили већину гласова. Декан је након тога поднео оставку.

Већ сутрадан окупило се Савет Правног факултета и на седници је др Предраг Стојановић избран за челника Правног факултета, наравно до избора новог декана.

- Прихватио сам функцију коју у овом моменту нико није желео да прихвати. Могу да кажем једино то да ћу радити у оквиру закона и статута. У складу са тим већ у понедељак сам свим шефовима катедри послao Одлуку о покретању припремних активности за избор декана. При том напоми-

ФАКУЛТЕТЕ ДОБИО АКРЕДИТАЦИЈУ

Акт упозорења остао

Дан након избора др Предрага Стојановића за вршиоца дужности декана, Правни факултет добио је акредитацију. Комисија за проверу квалитета акредитовала је сва три студијска програма, али је сам факултет као установа добио акт упозорења.

Незванично се може чути да је разлог томе оно што је за „Крагујевачке“ раније помињала др Вера Вујчић, заменица председника Комисије. Наиме, заједно са акредитацијом основних, мастер и докторских студија Правном је упућен акт упозорења због сегмента самовредновања који је, такође, основ за добијање акредитације.

Правни се, што је и била замерка појединачних чланова комисије, у овом сегменту ниједном речју није осврну на аферу „Индекс“, коју су појединачни чланови Комисије оценили као велики удар на академску јавност.

Факултету је наводно остављен рок од седам дана да побољша овај стандард.

Иначе, комисија није имала никакве примедбе на same студијске програме факултета. Др Слободан Арсенијевић, председник Комисије и будући ректор Универзитета у Крагујевцу оцењио је програме Правног као одличне, а сам факултет као други, одмах иза Београдског Правног факултета.

њем да факултет тренутно има све инокосне и колективне органе потребне за функционисање. Сам Савет факултета има кворум за рад без обзира на оставке троје професора. Њихова места нико није заузео већ ће нови чланови бити изабрани према процедуре, каже др Стојановић.

Све у свему, Правни факултет има рок од шест месеци да изабере новог декана.

бијем понуду да продужим уговор опет ћу морати добро да размислим уколико за три године у Србији не буде боља економска клима.

Неколико мојих пријатеља већ је отишло, а један од њих, pilot по професији, студије је завршио у року са просечном оценом 9, па се преквалификовао за електричара, узјамио новац и отишао „на црно“ на Нови Зеланд.

■ Отићи или остати

Драгана Ђорђевић из туристичке агенције „Престиж плус турс“, која у својој понуди већ три године има и програм „Ворк енд травел“ у САД, истиче да се не може тек тако отићи у Сједињене Државе и да за студента мора бити обезбеђен посао, у супротном амбасада ове државе не одобрава визе студентима. Што се тиче студената којима је истекла виза, а који су наставили свој боравак илегално, она потврђује да има и тих случајева, али и да је реч о повериљивим информацијама које се прослеђују амбасади САД.

Најава европске комисије да ће упутити предлог Савету ЕУ за укидање визног режима грађанима Србије од 1. јануара 2010. неминовно покреће питање да ли ће то довести до новог таласа одлазака младих у пеchalbu.

- Такво размишљање води закључку да треба забранити младима одлазак из земље и није добронамерно. Стављање Србије на белу Шенген листу је нешто најпозитивније што се може догодити. Зашто би студенти ризиковали тражењем запослења ван земље у тренутку када у Европи влада криза и расте незапосленост – истичу у Министарству науке. - Због тога и

DEVIZNA NAJ ŠTEDNJA

UBB
UNIVERZAL BANKA A.D.
BEOGRAD

INFORMACIJE: tel. 011 2022 696

www.ubb.rs

ПРИВРЕДНО ДРУШТВО
ЗА ДИСТРИБУЦИЈУ ЕЛЕКТРИЧНЕ ЕНЕРГИЈЕ
ЦЕНТАР доо Крагујевац

ПОСЛОВНИЦЕ:

Кнић 510-197

Рача 751-262

Баточина 842-311

Лапово 853-710

Радно време од 7-15 сати

Благајна у центру:
7-18 сати – радним данима
7-13 сати – суботом

**ЕД Електрошумадија
Крагујевац**

Централа 307-200

Дежурна служба 335-195

Пријеључци 307-368

Пријава станица и

рекламације 370-300

www.ed-kragujevac.rs

САХРАЊИВАЊЕ КАО ВЕЛИКИ ПОРОДИЧНИ ТРОШАК

На вересију, ако не иадне на кости

Довитљивост сиромашних мора да се показује и у тешким тренуцима оправштја од близких. Екстремни случај је по-копавање покојника у породичном дворишту, али неки други начини који изискују мање погребних трошкова и те како су присутни

Пише Јаворка Станојевић

Hаш народ каже да мора једино да се умре. Уз то, међутим онај ко умре мора да буде сахрањен. Добро је кад има ко, а још боље кад има где. Јер, ако покојник на време није обезбедио гробно место и оставио који динар за не дај Боже, може се десити, као недавно у насељу Бресница, да фамилија због крајње оскудице покуша да га покопа у дворишту.

Овај догађај, због чије близарности је Крагујевац још једном добио завидно место у медијима, отворио је бројна питања и дао простора за различите коментаре. Иако је већина нашла разумевање за породицу, било је и оних који су сматрала да су рођаци морали мало више да се потруде да покојника достојније сахране. Чула су се и питања како је град дозволио да људи дођу у тако очајну ситуацију?

■ Хиљаду евра - минимум

Све то натерало је многе да направе рачуницу колико пара треба имати да би се достојно испратио преминули члан породице.

Ова математика зависи од много фактора. Најважнија је дубина цепа, јер, као и у животу, ни у смрти нису сви једнаки. Они који имају само гробницу од најскупљег материјала у „алеји“ на Бозману плаћају близу милион динара (980.000). Уз такву вечну кују иде и ковчег од 140 хиљада. Родина не штеди ни на осталој опреми и храни која се служи на поменима.

Нема сумње да би већина желела тако, или бар слично, да покопа своје најближе. Живот их, на жалост, сучава са реалношћу у којој је и за много скромнију сахрану често немогуће „ затворити финансиску конструкцију“.

На једином активном крагујевачком гробљу „Бозман“ једно гробно место, у зависности од материјала од кога је урађен опсег, треба платити између 57 и 68 хиљада динара. Најефтинije двограбно, урађено од бетона и вештачког камена, кошта 74, а најскупље, са опсегом од „рекен-блек“ камена, 140 хиљада динара. За гробнице ван „алеје“ треба издвојити између 260 и 555 хиљада, док оне у близини цркве коштaju од 480 па до поменутих 980 хиљада динара.

За најскромнији ковчег треба припремити седам и по, а за најскупљи 140 хиљада динара. Крст или пирамида коштaju хиљаду, а за стандардну опрему, такозвани по-

СЕОСКА ГРОБЉА ПОСТАЈУ ТЕСНА ЗБОГ ПОКОЈНИКА „ПОВРАТНИКА“

кров, треба издвојити око пет хиљада. Трошкови сахране, у које улази коришћење капеле, превоз до гробног места и остале услуге гробља, за све су исти и изнесе 9.000 динара. Овом трошковима треба додати још пет и по хиљада за изнајмљивање сале за помен и најмање 50 евра за свештенника. Храна и пиће, који се код нас редовно служе у оваквим приликама, такође су битна ставка на коју родина мора рачунати протежући се према губеру.

Када се све сабере тешко је проћи без хиљаду евра. Оволовико паре на гомили нема много Крагујевчана, па је довијање редовна појава.

Пензионери су у нешто повољнијем положају, јер им Градска гробља уз купљено гробно место обезбеђују и комплетну сахрану до износа од 32.560 динара, што после ово предузеће наплаћује од фонда ПИО. Све преко ове суме, а то подразумева мало луксузнију опрему, доплаћује родбина. Друга погодност на коју

могу рачунати рођаци преминулог је да се плаћање врши после сахране. Директор Градског гробља Драган Радовић објашњава да

је ова олакшица уведена због наше обичаја да се даје новац „на кости“, што фамилији доста олакшава плаћање. Према његовим речима, и гробна места се могу платити на три рате, картицом или помоћу кредита код било

које банке, па ни то не би требало да буде велики проблем.

- Чак и ако су некоме све ове могућности недоступне, налазимо начин да обавимо сахрану. Најбитније је да нико није, нити ће остати несахрањен. На „Бозману“ постоји социјални парцел у којој сахрањујемо социјалне случајеве, чије сахрањивање плаћа град, па ако неко не може да плати сахрану свог члана породице сахранићемо га у том делу, али нећемо дозволити да људи копају раке по двориштима. Одговорно тврдим да бисмо нашли неко решење и за по-

Драган Радовић,
директор Градских

гробља: Гробна места могу се платити у ратама или кредитом код банке, а најбитније је да нико није, нити ће остати несахрањен

тако да не би требало да буде велики проблем.

- Чак и ако су некоме све ове могућности недоступне, налазимо начин да обавимо сахрану. Најбитније је да нико није, нити ће остати несахрањен. На „Бозману“ постоји социјални парцел у којој сахрањујемо социјалне случајеве, чије сахрањивање плаћа град, па ако неко не може да плати сахрану свог члана породице сахранићемо га у том делу, али нећемо дозволити да људи копају раке по двориштима. Одговорно тврдим да бисмо нашли неко решење и за по-

Узгреднице

Телеграми вишеструко скупљи

Слање телеграма у Србији је од прошле недеље више него петоструко скупље. Досадашња цена за телеграм до 800 речи била је 38,54 динара са ПДВ-ом. Нова цена је повећана на 204,40 динара плус порез на додату вредност.

Телеграми за иностранство наплаћују се по речи. За Републику Српску и Црну Гору једна реч кошта 15,59 динара, док за остале земље износи 64,90 динара.

Занимљиво је да се као реч наплаћују и потпис пошиљаоца и адреса примаоца.

M. O.

Еко-бус на Универзитету

И Крагујевац захваљујући превозничкој фирмама „Вуловић транспорт“ има свог представника на 25. Универзитету у Београду. Реч је о првом српском нископодном еколошком аутобусу намењеном градском саобраћају које се користи за превоз спортиста од универзитетског насеља Белвил на Новом Београду до ресторана и борилишта.

Прошлог петка аутобус на природни гас „Вуловић транспорта“ и званично је промовисан на Универзитету. Нископодни еко првенац новинарима је представио Саша Милојевић, технички директор крагујевачког предузећа.

- Производња новог аутобуса почела је у циљу очувања животне средине и здравља људи, јер је емисија штетних гасова код њега пре-половљена. Аутобус је резултат конструкторске и научне сарадње стручног тима „Вуловић“ транспорта и страног партнера познате фабрике „МАЗ“ из белоруског града Минска, нагласио је он.

Иначе, еко возило већ је прошло све провере на улицама Београда, Новог Сада и Ниша и учествовало на међународним сајмовима возила градског саобраћаја у Бечу и Загребу.

- Куриозитет је да је возило на релацији Београд - Загреб потрошило гориво у вредности од само 34 евра, истакао је Милојевић који и био на челу конструкторског тима „Вуловић транспорта“.

После „пробе“ на Универзитету стручњаци из „Вуловић транспорта“ окренуће се домаћем али и тржишту Белорусије, Русије и Казахстана, а из њиховог главног града Алма Ате за пробу је наручено десет оваквих возила.

Отворен модни студио Вејт

Модни студио „Вејт“, који ће Крагујевчанима понудити нови концепт одевања, отворен је прошлог петка. Отварање је додуше било само радно и уз присуство најближих пословних сарадника, док се права „журка“, уз црвени тепих и шампањац, очекује у септембру.

Међутим, по речима Јоргоса Евангелиса, власника креативног студија „Вејт“, фирма већ почиње да ради пуном паром и отворена је за све потенцијалне клијенте и сараднике. Једном од њих, Ђорђу Стојановићу, власнику фирме „Ран комерц“, власнику „Вејта“ пригодним поклоном изразио је захвалност већ на самој церемонији отварања.

Отварање овог јединственог студија улепшали су и слатки гласићи чланова хора „Амадеус“, иначе промоторе новоотвореног креативног студија у чијим ће креацијама ови малишани убудуће наступати.

Иначе, овај студио, који се налази у Копаоничкој 1, намењен је не само дизајнерима текстила већ и сликарима, архитектама, свима који се баве уметничким занатима, али ће ту бити места и за перформансе, изложбе, тематске вечери, па и концерте.

M. O.

...Prvi na skali 88.9 Mhz...
RADIO 34
Milan Štrbacic br.25 Kragujevac
tel: +381 34 324 200 • +381 34 335 099
fax: +381 34 324 200
email: radio34@planet.com

Стартује Радио Златоуст

Радио Златоуст Српске православне епархије шумадијске почеће емитовање програма у недељу, 12. јула, на празник Светих апостола Петра и Павла. Први сигнал биће емитован тачно у подне, а слушаоци ће најпре чути Вакаршњи тропар у извођењу Православног хора Мелоди, а потом и поздравну поруку и интервју Његовог епископа шумадијског Јована. Прва три дана биће емитован пробни програм у трајању од два сата, а од 15. јула емитоваће се програм свих 24 сата.

Радио Златоуст основан је у јуну 2007. године као део информативне делатности Епархије шумадијске. Након двогодишње правне процедуре добио је од Републичког радио-дифузног савета дозволу да емитује програм на фреквенцији 90,5 мегахерца. Најављен је као црквени медиј који приступа свету и човеку из литеуријског искуства православне цркве, и истовремено као медиј локалне заједнице са амбицијом да ствара нове верске и културне стандарде.

Просторије Радија налазе се у новој згради Богословије "Свети Јован Златоуст" која је у изградњи, а уредници су протојереј Милић Марковић и новинар Гордана Јоцић.

Причувајте ствари

Ако сте кренули у мало већу куповину неминовно ћете завршити са рукама пуним кеса. Што више напредујете руке су пуније, а новчаници тањи. Корак по корак и убрзо ћете оно мало црквице коју сте спремили за набавку сместити у неколико кеса. Ако се у некој доба досете да вам фали још нека ситница из самопослуге мораћете то своје "благо" да одложите пре уласка у све новије сумармакете.

Проблем је што у већини трговина не желе да преузму одговорност за оно што сте унели у радњу. У исто време, штитећи своје интересе, трговци од вас захтевају да у продавницу уђете празних руку.

Тако у "Максију" у Градском дому, на самом уласку, крупним словима пише да је обавезно остављање свих ствари, а код ормарира, где би требало да их оставите, стоји обавештење да "Макси" не преузима одговорност за њих.

Пошто су и лопови углавном писмени, па и они могу прочитати да нико не води рачуна о стварима које стоје у ормарима, оне су у оваквим трговинама сигурне исто као да сте их оставили на улици.

Ова "ситница" можда најбоље показује однос великих трговинских ланаца према његовом величанству купцу, али истовремено говори и нешто држави у којој је оваква пословна политика дозвољена.

Ипак, није све тако црно Треба похвалити „Роду”, где ће љубазно особље преузећи ваше ствари, издати вам број, а ви ћете лепо, после безбрежне куповине, на изласку узети остављено. J. C.

Завршила гађања глинених голубова

Ловачко удружење

"Владан Милошевић" из Кнића, протеклог викенда, било је домаћин Трећег кола Шумадијске лиге у гађању глинених голубова - дисциплина трап.

Код ловачког дома у Честину своје умете показали су проверени стрелци из Тополе, Краљева, Раче, Сопота, Јежевице Лапова, Страгара, Крагујевца и Кнића. Златне медаље Ловачког савеза Србије освојила су чланови екипе ЛУ "Карађорђе" из Тополе, сребрне екипе ЛУ "Краљево" а бронзане стрелци "Градишта" из Раче.

Појединачно најбољи резултат имао је Зоран Благојевић из рачанског "Градишта", други је Славко Шевић из Тополе, као и "бронзани" Бојан Јовановић.

Екипа Ловачког удружења "Шумадија" из Крагујевца актуелни је првак Србије у овој дисциплини, а ко ће ову лигу представљати на овогодишњем првенству Србије знаће се за две недеље, јер се два последња кола лиге "упућавају" 12. јула у Лапову и седам дана касније у Крагујевцу.

Z. M.

Коктел спортске редакције Канала 9

Спорт је увек био важан сегмент програма најстарије приватне крагујевачке телевизијске станице - "Канала 9". Због тога је њихова спортска редакција, поводом завршетка спортске такмичарске сезоне, организовала 3. јула, у хотелу "Зеленгора", кокtel на коме је окупила и уручила захвалнице свим клубовима, спортским савезима и појединцима са којима је успешно сарађивала протекле године.

Чланови спортске редакције "К9" Милан Жиковић, Катарина Продановић и уредник Иван Павловић понасао се, како су сами истакли "скромно, али од срца", реванширали свим спортским и привредним "субјектима" са којима су успешно пословали, али и потписали и нове уговоре о пословно-техничкој сарадњи са представницима спортских савеза и клубова за наредну сезону који ће им омогућити лакши даљи новинарски рад на спортским борилиштима.

Коктету су, сем крагујевачких спортиста и представника клубова, присуствовали и гости из Београда испред својих савеза са којима "Канал 9" сарађује, локални привредници и политичари, представници навијача, а Иван Павловић је, подвлачећи да је њихова редакција сем са локалних и домаћих спортских манифестација у протеклој години извештавала и са два континента, Европе и Азије, најавио да ће се њихови новинари и извештачи наћи и на олимпијским играма у Лондону 2012. године.

Z. M.

Друштво

ДНЕВНИК

Пропаст пропasti

Можда је све тlapња једног болесног ума. Како рече један философ пеџараш: Код нас је све пропало, па ће и пропаст. Ништа није успело, па неће ни криза. И чemu брига? Ха, ха. Хи, хи. Хо, хо, хо

Уторак, 30. јун

Поломише шљиву. Оде дрво мира. Расло стабаоце, хтело је да рађа, али су га сломили. На паркингу испред музеја увече се окупљају млади људи, углавном радећи оне ствари које се иначе раде кад си припит, потентан и млад. А у недостатку правих младица, насрћу на младицу шљиве. Грех је велики убити младо дрво. Шта да се ради, засадићемо ново.

Већина млекопитатеља државне сисе не говори ништа, а неки се смијује - воле сваку штету. Толико има ствари које овде људима доносе радост. Отеже страни улагач. Стала градња. Радници штрајкују глађу. Преварени деоничари запосели аутопут. Уосталом, чemu за радовање ићи толико далеко? Испод споменика убили човека. Скупљао човек суварке, то је доволно да ми неки разјарен тип раскопа главу и обрадује човечанство. А тада се, памтите ли, младић разнео бомбом.

Ја, грешник, жалим дрво. Ха, ха, ха. Хи, хи, хи. Хо, хо, хо.

Среда, 1. јул

Пеџароши сатима зуре у воду. Беже од кућа и својих дебелих роспипаја. Вода је послушна, не цвања, ћути и трпи. За разлику од флаше пива, њене залихе су неисцрпне. Ако си фин с њом, биће и дарељива. Ти мирно седиш, ћутиш, пијуцкаш - и гле, она рибом трза на тебе. То је та земља дембелија. Седнем поред Мицка, кога познајем тридесет година. Мицко прича са својим колегом, на мене не обраћа пажњу.

- ...ено их тамо, висе... Ко лустери.

И показује руком на шуму.

- Ми смо као трофеје качили женске гађице - вели пензионер - а сад каче мртве мачиће.

- О чemu ви то - питам.

Мицко опет показује руком пре ма шуми.

Засечем стазицу и, колико код првих стабала, стукнем. Пет мачића, мртвицијата, завезаних реповима у чвор, висе с гране.

- То је онај билmez, Тићин син, урадио - каже Мицко.

Знам Тићу и његовог сина. Тићин син нема више од десет-једанаест година. Да увеже репове у чвор - треба довитљивост, и снага, и упорност. Неко је одбацио мачиће, он је наишао и...

- Сигурно их подавио, у води - питам.

Мицко одмахује главом:

- Стиснеш левом за главу, а десном цимнеш реп - кичма пучне, и то је све.

- Па то је мајсторско! Откуда дечко зна све то?

- Их, откуд? Неваљатно човек сам по себи ради. А добро учинити - није лако. Добру мораши да га научиш.

Четвртак, 2. јул

Гледам тенис на телевизији, с друштвом свог сина. Они су гимназијалци. Поведе се реч о њиховим првим заједничким успоменама. Оне нису као моје - на траве, кокоши и школски парк, него - на вртићу.

Четвртак, 9. јул 2009.

КРАГУЈЕВАЧКЕ 11

Пише Владимир Јагличић

ређа примере: знate ли се како су нас васпитачице проветравале - пита један, кудрави.

- Промајом, како се не бисмо сећали.

- Како промајом - питам?

- Лепо - вели онај кудрави. - Кад нас буде премного у групи, четрдесетак, кад дође време да поседамо на ноће поотварају прозоре, да направе промају. Идуће недеље половина нас се поразбољева.

Моји млади гости примећују да сам запањен:

- То се ради само у другој недељи месеца. Јер, ако се разболиш у првој - не плаћаш обданиште за тај месец. Ха, прве недеље морале су да нас истрпе у пуном саставу!

Петак, 3. јул

Ништа горе од довршавања прозне књиге. Сви рукавци треба да се слију. А онда све то треба разрађивати, од сваке реченице правити пет. Романописац, какав досадњаковић!

Возач, уговорац, повезао је два наша официра у град пуковника Рогача, на граници са Албанијом. Официри су издајници: један ради за Американце, други за домаће издајнике. Рогач је оборио амерички хеликоптер и заробио неке америчке војнике који се званично воде као нестали. Помало се одметнуо од команде коју сматра неспособном, јер води узалудне преговоре, док Шиптари под америчким окриљем продају органе отетих Срба. Многи не знају - да би орган невољног донатора био функционално пресађен у каквој турској или немачкој болници, треба га извадити са полуживог човека. Задатак наших официра је да провере колико заробљеника држи Рогач, а онај међу њима који ради за Американце има, изгледа, и доволову за убиство пуковника...

Ко би тај роман завршио, кад све то још увек траје у ономе што називамо стварношћу.

Даље, ауторка претпоставља да

дотични пише о себи сличним, пропалим духовима (писци, задужбинари, војници, сликар, спортисти, глумци, композитори, певачи), па му препоручује да потражи одговорајући дијагнозу код психијатра или психолога. На крају, десерт: "А one који ни уз помоћ стручњака и одговорајућу медикаментозну терапију не успевају да се изборе са таквим конфлиktима (јер исти вуку дубоке корене, а неретко се заснивају и на генетским предиспозицијама), бомбе и хватају, уз аистенцију два јака болничара и/или полицијаца, и најчешће држе подуже затворене, уз медицински и други третман, као што је, уосталом, био случај и са неким од оних из његове галерије знаменитих".

Разумљиво је што је књига о та

квима такође необјављива.

Понедељак, 6. јул

Можда је, дакле, све ово тlapња једног болесног ума. Како оно рече онај философ пеџараш: код нас је све пропало, па ће и пропаст. Ништа није успело, па неће ни криза. И чemu брига? Ха, ха. Хи, хи, хо. Хо, хо, хо.

Аутор је књижевник и преводилац из Крагујевца

УРАЂЕНА ДЕОНИЦА БИЋЕ ПРОДУЖЕНА ЗА 4,5 КИЛОМЕТАРА

НАСТАВАК РАДОВА НА ПУТУ КРАГУЈЕВАЦ-БАТОЧИНА

Нова деоница до краја године

Изградња нове деонице магистралног пута првог реда (често називаног ауто-пут) треба да крене почетком августа и да се заврши до краја године. Осим саобраћајница ради се надвожњак преко пруге у Јовановцу, петља у Цветојевцу, мост преко Лепенице и пропуст на Ботуњском потоку

Пише Александар Јокићевић

Mинистарство за Национални инвестициони план расписало је јавни позив за достављање понуда за изградњу других трака магистралног пута првог реда Крагујевац-Баточина. Како се, иначе, наводи у јавном позиву, критеријум за одабир извођача радова је цена. Из НИП-а је на основу предрачуна за 4,5 километра саобраћајнице, са објектима, (мост преко пруге у Јовановцу, петља у Цветојевцу, мост преко Лепенице и пропуст на Ботуњском потоку) одобрено 570 милиона динара, али видеће се шта „каже“ путарска понуда.

Ипак, осим цене пресудиће и досадашње пословне референце, а неопходно је доставити банкарску гаранцију за озбиљност понуде у износу од 10 милиона динара и гаранцију за добро извршење после у износу од седам одсто вредности понуде.

Комисија министарства ће чекати до 18. јула (према процедури 22 дана од објављивања огласа), тако да у Предузећу за изградњу града очекују да ће око 1. августа већ имати уговореног извођача. План је да до краја године ова де-

оница пута буде завршена.

Заменик директора предузећа за изградњу града Вељко Мерџан наглашава да је неопходно користити прави назив - магистрални пут првог реда, јер је честа крагујевачка опаска у необавезном разговору, али и медијима, да се гради ауто-пут, нарочито у Министарству за НИП, стварала забуну. Просторним планом Србије Крагујевац добија везу до Коридора 10. Можда ће део правца бити и прави ауто-пут, са бочним оградама, но да ли ће се тај крак (линија још увек није прецизирана) поклапати са постојећим магистралним путем првог реда који се сада гради, о том-потом.

- Након недавно завршених нешто више од пет километара и овогодишњих 4,5 стиhi ће се до административне границе града, на 10-ом километару према аутопуту. До укључења на Коридор 10 од Крагујевца има укупно 25 километара. Треба рећи да се ради пројектна документација за наставак деонице кроз територију општине Баточина, а пред нама је да до краја године завршимо оно што је под нашом ингеренцијом, још 4,5 километра магистралног пута, објашњава Мерџан.

Према речима заменика директора Предузећа за изградњу града, неопходно је да радови крену почетком августа јер осим две саобраћајне траке (уз две постојеће) и разделним острвом, тротоарима и расветом. Иначе, Петровачка магистрала представља природни крак будуће Северне обилазнице која ће преко Петровца и Шумарица изаћи на Драгобраћ и пут према Краљеву.

ЈАВНА РАСВЕТА КРОЗ ШУМАРИЦЕ

Старе бандере, нове лампе

Након реконструкције Улице краља Милана и 1.300 каплара, што је финансирано средствима Јавног предузећа „Путеви Србије“ и града, да би пут према Горњем Милановцу био комплетан неопходни су и радови

на јавној расвети. Обезбеђена су средства за нови тротоар у Краља Милана, од Медицинске школе до Стадионске улице, као и прошле године урађену пешачку стазу (дуж леве стране, са два кратка прекида због нерешених имовинских односа), до скретања за Хотел „Шумарице“, тако да је Градско веће донело одлуку да се, пошто се стаза ових дана ради на даље - према Трептачу, истовремено уради и расвета градским средствима.

Идеја је да се нешто уштеди па ће се користити постојећи стубови, док ће „лампе“ бити нове. Према грубој процени за осветљење 850 метара пута биће потребно око 250.000 динара.

Тиме је, како се незванично могло чути, демантована „чаршијска прича“ да су до сада изграђена стаза до скретања према хотелу и постојећа расвета уступак Миленку Марјановићу, власнику Хотелско-туристичког предузећа „Шумарице“ и истоименог хотела. Сада ће се и расвета радити до Трептача, а да би се већ овог тренутка одагнала будућа сумња - зашто баш дотле, треба рећи да је од Трептача па на даље током прошле године урађен тротоар са десне стране улице, на готово целој територији Месне заједнице Шумарице.

A. J.

ПОТОПЉЕНА КУЋА У БЕЛОШЕВЦУ

Ко је крив за поплаву

Да ли је прошлонедељно изливавање воде у домаћинству Аврамовића последица „више силе“, или немара извођача радова приликом недавне реконструкције улице

Hамештај је испред куће. Два кревета, орман, фотеља, итсони. Нешто је и код комшије, два фрижидера, замрзивач. Све што је било у сутеренском делу куће породице Аврамовић из Улице 9. маја 114 у Белошевцу поплављено је прошле среде.

Са аутобуског стајалишта у поменутој улици уочава се кров њиховог дома. Такав је терен. Стрме степенице воде до капије. Рекло би се, када је већ тако, спремни су да се боре са „вишом силом“. Али, откуд то да је вода била до колена?

Тог дана није пало много кише, а у комшију није било сличних проблема. Домаћин Славко Аврамовић објашњава да у томе и јесте тајна. Без обзира на конфигурацију терена, вода до колена у сутерену није природна непогода већ, како он каже, последица прошлогодишњег немара извођача радова приликом реконструкције магистралног праваца према Јагодини.

- Кућа је саграђена 1970. године, имали смо две поплаве, али никада вода није била дубља од пет сантиметара. Јесте стрмо, али урадили смо дренажу, стазе. Показаћу вам шахту која је на аутобуском стајалишту. Малог је промера да прими сву воду која се слива са Улице 9. маја и из околних улица. Ако ништа друго, ивиčњак је требало да буде виши, а не готово у равни асфалта. Пре реконструкције улице са друге стране пута био је велики канал који је прихватао је сву воду са брда, тврди Славко.

Управо се вратио из града, додаје, био је до Ватрогасног дома, плато је 1.270 динара услугу ватрогасцима који су претходног дана препели воду и муљ из поплављеног сутерена.

ВОДА СЕ ИЗЛИЛА СА ПУТА ЗБОГ ЗАПУШЕНЕ ШАХТЕ

- Ватрогасци су били коректни, свака им част, и полицијац, иако су ми одузели пиштољ, наставља Славко.

Нездовољан пријемом у канцеларији Месне заједнице, где је покушавао да сазна да ли неко може да му помогне, он је папире са столова бацио у лице једној службеници.

- Рекла ми је кроз осмех, и другима је пала киша. У афекту сам бацио папире који су се затекли на столу. Пријавили су ме, зато је долазила полиција. После тога, друга службеница је звала „Водовод“, они су пребацивали на „Чистоћу“ и тако у круг. Требало је неко да очисти шахту од нанетог шодера и блата. Ето, нико није надлежан. Извођач радова, кажу. Па где да их нађем у моменту. Сутрадан, ујутру, долазила је комисија из месне заједнице. Пописали су, отишли. Само не знам ко ће да најдокнади штету, можда је око 3.000 евра, наглашава Славко.

Првог дана ове седмице на терен је излазила још једна комисија, представници Предузећа за изградњу града и Предузећа за путеве. Зна се у чему је проблем, шахта је била пуна шодера и блата (није могла да прихвати атмосферске воде), и то не због малог промера, јер је урађена према пројектној документацији, већ што улица преко пута аутобуског стајалишта није асфалтирана. Насута је макадамом. Приликом сваке јаче кише низ брдо „бујица“ носи све. Сличних ситуација било је у Илићеву, Маршићу, Поскурцима.

Из тог разлога тражиће се додатна средства како би се критичне, брдске, улице асфалтирале. Да ли ће се из исте, градске касе, издвојити нешто и за породицу Аврамовић, видећемо.

A. ЈОКИЋЕВИЋ

УВОЂЕЊЕ НОВИХ ПРАВИЛА У ОТКУП СИРОВОГ МЛЕКА

„Микробиологија“ тражи додатна улагања

Када млекаре почну са мерењем микробиолошке исправности млека, произвођачи ће морати додатно да улажу у градњу нових штала и помоћног простора, а они који немају лактофризе неће моći да одрже квалитет и биће елиминисани

Пише Милош Пантић

Кантане напуњене млеком које поређане на сеоским путевима испред дворашица чекају да их возачи из млекара преспу у цистерне полако су почеле да уступају место новом начину отпуштања. Данас се млеко све више у цистерне претаче из уређаја за чување на ниским температурама – лактофриза, који обезбеђује очување микробиолошке исправности.

Ове уређаје у драгљено време мораје да има сваки производњачи млека који намерава да га предаје млекарама, јер се очекује почетак примене Правилника о откупу сировог млека који су донели надлежни државни органи. Он уводи обавезно мерење микробиолошке исправности млека, односно присуство микробиорганизама и сомат-

ских ћелија, и предвиђа да се млеко које има испод 400.000 ових састојака у узорку премира са једним динаром по литру.

Млеко које има микроорганизама изнад прописане границе неће моћи да се откупљује. Практично, они произвођачи који не купе лактофризе биће елиминисани са тржишта, јер без ових уређаја неће моћи да обезбеде тражени квалитет.

■ Нови стандарди - нове паре

Удружење одгајивача крава сименталске расе из Шумадијског округа, које има 80 чланова, припремајући се за увођење нових стандарда, обезбедило је ове године 13 лактофриза за своје чланове. То су половни уређаји из Француске који су коштали по 800 евра, при чему су половину цене платили сточари, а половина је донација из Аграрног буџета града Крагујевца. Како су неки од чланова овог Удружења већ радије набавили лактофризе, а велики производњачи су их добили на коришћење од млекара са којима сарађују, сада скоро половина чланова располаже тим уређајима.

Градимир Павићевић, председник Скупштине овог Удружења и велики производњачи млека из Новог Милановца, каже да на подручју Шумадијског округа млеко од њивских чланова откупљује пет млекара: „Границе“ из Младеновца, „Младост“ и „Куч компани“ из Крагујевца, „Имлек“ из Горњег Милановца и „Белан“ из Петровца.

ГРАДИМИР ПАВИЋЕВИЋ ИЗ НОВОГ МИЛАНОВЦА

КРАВЕ МОРАЈУ БИТИ У ШТАЛИ КОЈА НЕМА БЕТОНСКУ ПЛОЧУ

да бих морао да градим нови објекат. Неки производњачи већ су почели да зидају нове штала. По тим правилима и лактофриз мора да буде смештен у посебној просторији, одређених димензија, чији зидови треба да буду обложени плочицама. Мени два лактофриза стоје под тремом, па бих и тај простор морао да дроградим, каже Павићевић.

■ Тешко до зараде

Пред њим је сада одлука да ли да улази у ове инвестиције и гради објекте. Разлог је што је дугогодишњи велики производњач и што је ово домаћинство у коме ради и његов син оријентисано на млекарство. Али, садашња ниска откупна цена млека је разлог што не види да ће испуњавањем свих услова могоћи и да заради.

- Млеко предајем Млекари „Младост“ и плаћају одложено, са месец и по до два месеца чекања. Ових дана добио сам исплату за прву половину маја. За 15 дана предао сам 1.770 литара и добио цену од 22,89 динара по литру. То

су врло ниске цене, јер су прошле године у ово време биле за 10 динара веће, а нафта је почетком ове године била 55, док је сада 90 динара, нездовољан је Павићевић.

После великог удара на домаћем тржишту млека овог пролећа, када су млекаре смањиле откуп од производњача, јер су у земљу увезене велике количине млека у праху, сада се стање стабилизовало. Понуда и тражња су уравнотежене, јер је смањена производња тако што је дosta сељака продало краве.

Саша Костић, председник Управног одбора Удружења одгајивача крава сименталки Шумадијског округа, каже да је просечна цена откупу млека у Србији сада пала на 18 динара и да она не нуди перспективу производњачима, јер је, примера ради, у Босни и Херцеговини цена 31 динар. У Шумадији је просечна цена од 15 до 18 динара и међу најнижима је у региону.

- Поједине млекаре са овог простора снижавају цену свежег млека на рачун веома ниске цене откупу, што није добро решење, сматра Костић.

BSC Ukrcaj se... i dalje birajmo najbolje

Biznis start up centar poziva mlade ljude između 18 i 40 godina sa teritorije Šumadijskog i Pomoravskog okruga koji razmišljaju o **POKRETANJU SOPSTVENOG POSLA ili DALJEM RAZVOJU POSLOVANJA SVOJE FIRME,**

Da se prijave za pomoć u sledećim oblastima:

- **Besplatna registracija preduzeća,**
- **50h besplatnih konsultantskih usluga iz oblasti poslovanja, koja ti je potrebna (neke od njih su: finansije, marketing, istraživanje tržišta, IT, dizajn, pravna regulativa, ...), kao i**
- **Besplatna pomoć u izradi biznis plana.**

Sve informacije je moguće dobiti putem e-mail-a info@bsckragujevac.org, telefonom 034/502-510, 034/502-511 i 502-513, ili лично у највишој кancelariji, svakog radnog dana od 9.00 do 17.00h. Adresa je Trg topolivaca 4, Kragujevac (kancelarije broj 1 i 11).

Poziv je stalno otvoren!

Za detaljnije informacije, možete posetiti naš **web sajt** www.bsckragujevac.org.

koja planiraju или су već započela proces uvođenja sistema upravljanja kvalitetom da konkurišu za dodelju finansijske i stručne pomoći za uspešnu realizaciju tog posla. Pomoći se daje kroz nadoknadu 50% troškova pripreme za certifikaciju (konsulting i obuka) i same certifikacije (troškovi sprovodjenja certifikacionih provera), a do maksimalnog iznosa od 10.000 Eur. Donacija se dodeljuje po uspešnom okončanju procesa i dobijanja certifikata, a odnosi se samo na realne troškove postupka koji se dokazuju fakturama agencija koje su izvršile uslugu pripreme za certifikaciju i same certifikacije. Realni troškovi ne podrazumevaju interne troškove preduzeća (angažovanja radne snage i nabavka opreme).

Konkurs je otvoren za sva mala i srednja preduzeća do 100 zaposlenih, u privatnom vlasništvu ili sa većinskim privatnim kapitalom, i koja rade najmanje 2 godine. Preduzeća iz oblasti duvanske industrije, proizvodnje vojne opreme i igara na sreću ne mogu konkursati za dodelu donacije. Preduzeća će sama birati konsultantsku agenciju za pripremu i certifikaciono telo. Certifikaciona tela moraju biti regisrovana i ovlašćena da izdaju certifikate koji su priznati u EU.

Kancelarija BSC Kragujevac ima listu konsultantskih agencija i certifikacionih tela u regionu i po potrebi može pomoći zainteresovanom preduzeću u izboru.

BSC Kragujevac će pomoći dodeliti za uvođenje sledećih standarda:

- ISO 9001
- ISO 14001
- OHSAS 18001
- HACCP
- CE

Prijavni formular se nalazi na sajtu BSC Kragujevac www.bsckragujevac.org ili se može dobiti u kancelariji BSC. Konkurs je otvoren bez ograničenja roka, ali do popune predviđenog broja preduzeća u skladu sa budžetom projekta. Preduzeća će se birati i odobravati po redosledu prijavljivanja. Izbor preduzeća za dodelu pomoći vršiće partnerska grupa za realizaciju projekta, a konačno odobrenje daje nadzorni organizaciji u Amsterdamu. Sa odabranim preduzećima zaključice se ugovor o realizaciji i korišćenju donacije. Rok za okončanje akreditacije je 12 meseci od datuma potpisivanja ugovora.

Za prijavu i informacije:

Danijela Dimitrijević
BSC Kragujevac
Ul. Trg topolivaca 4
Tel/fax: 034/502-510 i 502-511
E-mail: d.dimitrijevic@bsckragujevac.org
Web sajt: www.bsckragujevac.org

Biznis Start-up Centar Kragujevac upućuje poziv POZIV MALIM I SREDNJIM PREDUZEĆIMA

Iz regiona Šumadije i Pomoravlja

ГИМНАЗИЈАЛЦИ И АГРЕСИВНОСТ

Дечаци бирају туче, девојчице свађе

Истраживање о агресији ученика Прве крагујевачке гимназије, које је за потребе свог матурског рада обавила Невена Вељовић, показало да се склоност првака и матураната ка насиљу понашају креће у оквиру нормале

Да ли су, и у којој мери, гимназијалци агресивни? Ко је више склон насиљу – девојчице или дечаци, млађи или старији ћаци?

На ова и слична питања покушала је да одговори Невена Вељовић у свом матурском раду из психологије, чија је тема била „Агресивност ученика Прве гимназије”, код професорке Блаженке Ђелановић. Невена је, иначе, постигла одличан успех на општем матурском испиту и сада је (већ) студент економије, а док не оде на заслужено летовање потрудиће се да положи и вочачки испит.

Ова млада Крагујевчанка прича да се определила за тему агресивности због тога што је насиље све израженије, а поготово код младих и међу вршњацима, који често нису ни свесни последица таквог понашања.

- Радила сам истраживање међу ученицима моје школе, Прве крагујевачке гимназије, полазећи од претпоставке да су девојчице мање склоне насиљу од дечака и да су млађи ученици агресивнији од ћака из завршних разреда, што су резултати и потврдили, објашњава Невена.

Ово истраживање рађено је на узорку од сто гимназијалаца оба пола, међу којима је било по 50 девојчица и дечака, старосне доби од 16 и 19 година, односно испитаници су били ученици првог и четвртог разреда.

- Имала сам 29 тврдњи, на које су они одговарали онако како се најчешће осећају, мисле или понашају. Речимо, на тврдњу „неки од мојих пријатеља мисле да сам усијана глава”, требало је да заокруже један (од пет) понуђених одговора: уопште се не слажем, углавном се слажем, нисам сигуран/а, углавном се слажем или потпуно се слажем, препричава Невена како је радила анкету.

Резултати су потврдили почетну хипотезу: дечаци су се показали као агресивнији, поготово склонији физичком насиљу, али су девојчице потврдиле да им је вербална агресија (претње, провокација, свађа) „у крви”. Такође, да су ученици првог

МАТУРАНТКИЊА
НЕВЕНА ВЕЉОВИЋ

разреда агресивнији од гимназијалаца изнад разреда.

- Занимљиви су резултати анкете када су упитању бес, физичка агресивност, хостиљност (непријатељство) и вербална агресивност. Тако се, рецимо, у скалу беса сврставају искази који процењују тенденцију ка импулсивном, непромишљеном реаговању, без сагледивих последица. Они који су потврдили да им се, примера ради, дешава да се толико разбесне да разбијају ствари, да тешко контролишу своју нарав или да се понекад осећају као да ће експлодирати, имају проблем са контролом беса, објашњава Невена Вељовић.

Међу испитаницима било је и ученика који су „признали” да сумњају у неправедност живота, сматрајући да су други успешнији. Они су неповерљиви према људима који су пријатељски расположени и изузетно фини према њима, понекад имају утисак да им ништа не иде од руке, знајући да их „пријатељи” оговарају иза леђа. „Чини ми се да други људи увек боље прођу у животу”, карактеристична је реченица за ову групу ученика.

Анкета је потврдила претпоставку да су девојчице склоније вербалној агресији, јер оне штите своја права на начин који укључује претње, провокације и свађе. Оне, али и дечаци који су одговорили како су спремни, уколико је потребно, да употребе силу да би заштитили своја права, који отворено кажу пријатељу да се не слажу са њим, спремни да ударе ако их неко испровоцира и који ударцем узвраћају на шамар, карактеришу се као вербално агресивне младе особе.

- Анализирајући добијене резултате по типовима скала и просечним оценама одговора, који су ишли од један до пет, може се закључити да ученици првог разреда показују већу склоност ка физичкој агресивности, бесу и вербалној агресивности, који су много мање изражени код матураната. То се може објаснити тиме да су матуранти старији и зрелији, па лакше контролишу љутњу, бес или mrжњу. Међутим, они су далеко склонији сумњивачности и неповерењу од својих млађих другара, закључује Невена Вељовић.

Све у свему, закључује Невена Вељовић, резултати овог истраживања показали су да ученици Прве крагујевачке гимназије не показују изражену склоност ка агресији, која се код њих креће у оквирима нормале. Ако би се изразила уз помоћ оцене, онда би тројка била њихова средња оцена. *Маринша Цветковић*

ВАТРОГАСЦИ И ПАК ОДЛАЗЕ НА ЕВРОПСКО ТАКМИЧЕЊЕ

Некако искојали паре

Ватрогасни савези Србије и Крагујевца, после много натезања, ипак намакли новац за крагујевачку екипу професионалаца за Европско такмичење у Чешкој

Одлазак десеточлане професионалне екипе ватрогасца на Европско такмичење које се одржава у чешком граду Острава од 19. до 26. јула било је крајње неизвесно до последњег момента. Чак се говорило да државни прваци неће моћи да одмере снаге са колегама из иностранства због лоше финансијске ситуације у којој се налази њихов савез.

Прошлог четвртка, када смо тим поводом разговарали са Ненадом Милошевићем, председником Ватрогасног савеза Крагујевца, било је мало оптимизма, али је обећао да ће све да учине што је до њих. И, заиста, обезбедили су средства за котизацију, опремили екипу и платили смештај. Једино се чекало да Ватрогасни савез Србије обезбеди превоз. У понедељак су пристизале оправчне информације, да би на крају стигла она права - да ће крагујевачки ватрогасци

ипак препрезентовати земљу у Чешкој.

Иначе, Ватрогасни савез из Крагујевца је 2008. године имао две екипе за државно првенство у Бајиној Башти. Створили су се услови да екипе имају адекватну опрему, тренажни процес, превоз, смештај и исхрану. Једна екипа се пласирала даље и то у категорији „Б”, чији најмлађи члан има 30 година.

- Државно првенство било је у организацији Ватрогасног савеза Србије. Он је даље преузео активности у циљу финансирања свих екипа које су у својим категоријама заузеле прво место, укључујући и нашу екипу. Почетком јуна почеле су опсежне припреме за Чешку, каже Ненад Милошевић.

Крагујевачки савез преузео је обавезу да обезбеди униформе и одговарајуће тренерке и обућу и то је испоштовано. Онда су до-

СТУДИРАЊЕ У ИНОСТРАНСТВУ

Више од учења

Две младе Крагујевчанке одлучиле су да четврту годину студија наставе у иностранству, једна у Америци, друга у Италији, очекујући да стекну нова знања, пријатеље и што више пропутују

Дубравка Симић и Милица Стојадиновић најбоље су другарице још из основне школе. Друштве су се и док су училе Гимназију, а сада су студенткиње и станују заједно у изнајмљеном стану у Београду.

Дубравка је на трећој године Економског факултета где студира менаџмент, док је Милица на ФОН-а на смеру за информационе технологије. Добре су студенткиње са просеком преко осмице и надасве лепе и паметне девојке. Обе су решиле да четврту годину студија наставе негде у иностранству.

Прва ће се у свет отиснути Дубравка. Она је успела да уђе међу 28 студената који су добили шансу да годину дана студирају на неком од америчких универзитета. Већ 18. августа она лети за Вајоминг у град Лереми, где недељу дана касније почиње да похађа предавања на тамошњем факултету.

- Ово је већ трећа година како студенти из Србије настављају школовање у САД. Решила сам да и ја покушам да се пријавим, послала сам апликацију и позвали су ме на разговор. Једини услов био је да студент није на завршној години студија, а одабир је направљен на основу неких њихових критеријума, објашњава Дубравка.

Она ће до маја наредне године слушати предавања и полагати испите, а потом ће се вратити у Београд да дипломира, уколико јој професори признају положене испите.

Читава организација од самог почетка на изузетном је нивоу, каже Дубравка. На све се мислило, све је плаћено и ни један од студената ни динар није потрошио током ових пар месеци, док су трајале припреме и разговори. Чак су организовани и семинари како би се студенти који иду за Америку међусобно упознали. И све остало је плаћено - виза, авионска карта, обезбеђени су смештај и исхрана у студентском дому, уџбеници. Осим тога добијаје и месечну стипендију од 280 долара за цепарац.

Студирање у Америци омогућиће Дубравки да усаврши знање енглеског језика, а пружа и веће шансе за запослење по повратку. Такође, током распуста, који траје месец дана, имаће прилику да подовољним условима обиђе још неке државе у Америци.

- Није ми баш свеједно што одлазим. Сигурно ћу плакати на поласку, али осим учења и полагања испита овде на факултету, мора и нешто више да се уради, искрена је Дубравка.

Њена другарица Милица одабрала је бли-

ДУБРАВКА И МИЛИЦА НА ЈЕСЕН КРЕЂУ У СВЕТ

жу дестинацију и краћи рок боравка. Она се пријавила да у оквиру програма сарадње 12 балканских земаља и шест европских универзитета настави четврту годину у Риму на Универзитету Ла Сапиенца, на факултету за статистику.

- Пронашла сам конкурс на Нету и послала пријаву. Критеријуми за бодовање били су просек оцена током студија, мотивационо писмо и препоруке. Пошто смо могли сами да предложимо земљу у којој желимо да наставимо студије, ја сам прво навела Италију, а потом Шведску. Испунили су ми жељу, а можда је пресудило да што знам италијански, прича Милица.

Она ће кренути пут Италије 20. септембра, где ће провести један семестар, односно шест месеци. У оквиру овог програма студентима је плаћен пут и осигурање, а добиће и месечну стипендију у износу од 1.000 евра. Од тог новца плаћаће стан, храну и све што је потребно.

- Студенти који су били у Италији прошле године рекли су ми да овај новац сасвим довољан, уколико немате неке велике прохете. Пошто иду још две девојке са мном, већ смо се договориле да заједно станујемо и делимо трошкове. Већ смо почеле да тражимо смештај преко неких познаника. Сигурно ћу бити нервозна пред пут, али већ размишљам да за време боравка у Италији мало путујем по Европи, каже наша млада саговорница.

Обе имају жељу да упознају нове пријатеље, да виде како изгледа студирање на иностранским факултетима, мало путују и да се опет врате у Србију. А после, ко зна.

Г. БОЖИЋ

ВЕЖБА КРАГУЈЕВАЧКИХ ВАТРОГАСАЦА

Били информацију да су проблем средства од Владе Србије за учешће наше екипе на такмичењу. За нашу екипу то је цифра од 3.000 евра.

Паре су на крају ипак некако обезбеђене и сада нашој екипи можемо да пожелимо срећан пут на Европско такмичење. И медаља – подразумева се. E. J.

На очевом огњишту

У потрази за својим коренима Петар Вучковић се издалеке Аустралије 2000. године први пут обрео у Крагујевцу и Влакчи, родном селу свог оца. Од тада је, са камером и фото апаратом у руци, сваког лета у Шумадији

Пише Драган Рајичић

Pетар Вучковић је овог лета поново у Крагујевцу. Мало у Крагујевцу, мало у Влакчи, а кад није овде или у родном селу свог покојног оца, онда је на неком другом терену. Обилази целу Србију, онако натенане. Шумадија му је посебно прирасла са срце, али снажну импресију носи и из (сад већ планетарно знамените) „Ђавоље вароши“ која је наш кандидат за ново природно светско чудо. Све утиске о својој другој отаџбини уредно слаже по својој глави и души, по камерама и фото-апаратима и све то, као највећу драгоценост, носи у своју прву отаџбину, у далеку Аустралију, у родни Рокинхем.

Ово је тек мали увод за причу о човеку којом се могу напунити целе новине. Петар Вучковић је, дакле, рођен у Аустралији 1951. године. Влакчу, родно село свог оца Радована, и уопште Србију, први пут је видео 2000. године. Жеља да пронађе своје корене по очевој линији тада му је напокон била остварена и од тада српска крв у његовим венама струји пуним капацитетом. Кад је у Србији зна да је са својим народом, а када је још и са својим Вучковићима, е тек онда је свој на своме. Своје порекло објасниће нам сам Петар.

- Мој отац је рођен у Влакчи 1907. године. Већ почетком оног рата одведен је у заробљеништво у Немачку. Десет година касније обрео се у Аустралији са Украјинком Вером, са којом је изродио четворо деце. Џерку и три сина. Један од

тих синова сам и ја. У Украјини никада нисам био јер сам дошао до сазнања да моја мајка тамо више нема живих сродника. То ме је још више обавезало да бар пронађем постојбину свог оца.

■ Урна подељена на пет делова

Његов отац је умро у дубокој стаости, у 97. години, у далекој Аустралији. Од одласка у заробљеништво па до смрти свој завичај није видео. Његова животна жеља да то уради није му се остварила. Када му је син Петар из родног села 2000. године, након свог првог долaska у Србију, донео икону крсне славе коју у Аустралији нису славили, плакали су заједно, потом запалили свећу и попили по чашицу. У том тренутку поред њега су били и синови Алекс и Џон. Алекс је тада био први пут пре неколико година, а покојни Радован у Влакчу је стигао тек након смрти, и то тек једном својом петином. Ову необичну чињеницу Петар овако објашњава:

- Иако је отац желео да буде сахрањен у Влакчи, то је из финансијских и временских разлога било практично немогуће. Зато смо се нас три брата договорили са сестром да његову урну поделимо на

пет делова. У Аустралији по једну петину сви држимо у кући, а једна Радованова петина почива на гробљу у Влакчи. Тамо смо му подигли и споменик и при сваком доласку у Србију прво одем тамо, да њему, али и осталим Вучковићима, упадим свећу.

Пре него што је његова нога крошила у Шумадију, Петар признаје да је о Србији мало знао. Отац му је говорио да овде имају велику фамилију и пуно рођака, али он као да није у то веровао. Тамо су се, међутим, сви заједно трудили да науче српски и да и њега сматрају за матерњи језик. Кад им није ишло, каже, служили су се и рукама и ногама у комуникацији, али нису одустајали. Данас га од нас по том питању разликује само „амерички“ акценат. А да Вучковића, хвала Богу, овде и те како има, у то се бразду уверио.

- Има их на хиљаде. Сви су нам род, а нисмо ни знали да постоје. Отац нам је то говорио, али... У Влакчи смо пронашли и нашу, тј. кућу нашег оца. Изгледа баш онако као

ПОКОЈНИ РАДОВАН СА УНУКОМ ДРАГИШОМ У АУСТРАЛИЈИ

ПЕТАР ВУЧКОВИЋ ПОКРАЈ ОЧЕВОГ СПОМЕНИКА У ВЛАКЧИ

што нам је он годинама описивао. Његови иницијали су још урезани на трему... Две липе које је он засадио још су ту, једино нема кошница са пчелама.

Петар је тренутно у гостима код Крагујевчанина Драгише Спасојевића. Њега је такође упознао тек 2000. године, а Драгиша је, у ствари, Радованов унук од Џерке коју је имао из првог брака. Ово познанство се ипак десило благовремено јер је Драгиша нешто касније стигао да види свог деду за живота у далекој Аустралији. Изда Радована је иначе остало девет унучади и два праунучета. Петар је уверен да ће сви они једног дана с поносом шпартати овим нашим крајевима, а он лично већ сада би могао да им буде сјајан водич.

■ Ветеран из Вијетнама

Петар Вучковић је војни пензионер. Остајао би овде и много дуже, али управо због пензије мора да напон три месеца поново буде у својој првој отаџбини. За њу се, уосталом, борио и пушком у руци. Тек тај део Петрове биографије је посебно интересантан јер носи тешко искуство ратовања по вијетнамским цунглама. Оно што смо ми гледали само у филмовима, Петар је претурао пре ко сопствене главе.

- Ја сам од 1970. до 1982. године био професионални војник аустралијске војске. И само што сам постао војник, са 19 година, послали су ме у Вијетнам на испомоћ америчкој војсци. Тада у Аустралији са 19 година нико није имао на избо-

рима право гласа, а мене су са толико година послали у рат по вијетнамским цунглама. Касније је право гласа спуштено са 22 на 18 година, а ја сам у том рату провео две године. Из њега се, међутим, нисмо сви вратили, а међу погинулим били су и моји исписници. Аустралија је, иначе, Американцима помогала седам година и за то време изгубила неколико стотина својих војника.

Сећања на те ужасне године Петар сажима у ову реченицу:

- Ми зnamо да су они (мисли на Вијетнамце) ту негде, углавном под земљом, у сред цунгле, али никад не зnamо кад и где ћe се појавити, на кога ћe ударити и ко ћe од нас тај дан преживeti...

Мењамо тему и из вијетнамских борби враћамо се у ову нашу питомину. Не да нам се, међутим, ни овде да причу приведемо крају у ведријем тону. За то је криво Петрово опажање да је са сваким његовим доласком у Србију, а од 2000. долази сваке године, код нас стање све горе и горе. Зна да за такав развој догађаја има удела светска криза, али осећа да ми имамо још неки проблем, само што не жели да се у то уплиће. Видео је да су овде људи вредни и добри, да је клима идеална и да то није због њих. Он ћe нам у сваком случају помоћи колико буде могао.

- Долазићу до краја живота у вашу, односно у моју Шумадију. Снимачи и записивачи. Што не запишем и не снимим, запамтићу. Немо се више никад заборавити.

Chevrolet Cruze
Neverovatan odnos kvaliteta i cene!

Dodite na probnu vožnju i uverite se svojim očima.

ZASTAVA PROMET
ARENA
KRAJUJEVAC

Lepenički bulevar 33, Kragujevac,
gm@arenamotors.rs;
tel: 034/502 000
call centar 0800 034 035

Već od 12.649 EUR

GET REAL.

WINFO
Računari i IT sistemi
B. Radičevića 27/15, Kragujevac
www.winfo.rs; winfo@gmail.com

NE GUBITE NADU

КРАГУЈЕВЧАНКА У ИНДОНЕЗИЈИ

Седам година на крају свешта

Христина Николић
Вишну Мурти студирала је на централној Јави, удаља се у Чакарти, а једно време провела са племенима на острву Борнео

Пише **Марија Обреновић**

Сајајући одласку у иностранству млади у Србији сањају гледајући на Запад, а кад оду на „крај света“ оду у Лос Анђелес или Сан Франциско. Христина Николић Вишну Мурти је отишла на други крај света. Ова рођена Крагујевчанка већ седам година живи у Индонезији. Ни сама није, одлазећи у четврту најмногољуднију земљу на свету, очекивала да ће тамо остати дуже од годину дана.

- У време док сам овде студирала економију, видела сам оглас на једној локалној телевизији да Влада Индонезије даје стипендије за једногодишње учење индонежанског језика и културе. У децембру 2001. године предала сам захтев и документа. Нисам ни мислила да тамо останем да живим већ да за то време научим језик, упознам њихову културу и касније тај боравак искористим за неке пословне контакте, прича Христина.

■ Слатко месо и кобрина крв

У почетку јој није било лако да се навикне на две ствари – храну и климу. У Суракарти, на централној Јави где је била смештана, али и Индонезији уопште, постоје само два годишња доба.

- Заправо се само смењују кишни и сушни период, али су монсуни последњих година мало „полудели“. Клима је изузетно влажна у поређењу са нашом и на то

ХРИСТИНА СЕ ТЕШКО ПРИВИКЛА НА ИНДОНЕЖАНСКУ ХРАНУ

морате да се навикнете. Влага вас једноставно тера да никада не журите, иначе ћете стићи улепљени од зноја. У почетку сам се туширала и осам пута дневно, пошто на „лепљивост“ никако нисам успела да се навикнем.

Ни са храном није било лако. Првих месец дана јела сам само а-нанас и папају. Сва јела која се у том делу Индонезије припремају преливена су слатким соја сосом, а слатко месо никако није пријало мом укусу. Касније сам открила другу врсту кухиње – луту. Сада уживам у тој храни, иако раније ништа љубиће од бибера нисам хтела да окусим. Кухиња је врло разнолика, у уличним ресторанима можете да пробате месо од кобре, а док чекате да се оно припреми биће вам понуђена кобрина крв која се тамо сматра афродизијаком, присећа се Крагујевчанка првих сусрета са Индонезијом.

Као најбоља од четрдесетак страних студената добила је могућност да настави студије индонежанске филологије, лингвистике и књижевности, наравно по посебном програму за стране студенте.

- Тамошње студије разликују се од наших. Базиране су на њиховим најстаријим списима, као када би овде база за учење српског био старословенски, каже Христина.

Иако је пре-двиђено да студије трају три и по године, она их је завршила за свега две. Затим је добила прилику да упише магистарске. Оне су је одвеле на централни део острва Борнео међу племе Дајака – познато по вуду магији и „подизању мртвих“.

- На Борнеу сам провела два месеца проучавајући барито језике. При том сам две недеље живела са припадницима Бнуа племена. Они живе у педесетак метара дугачким сојеницима и у таквој једној „кући“ стањује читаво племе. Сојеница се састоји од једне велике просторије у којој се племе окупља – ту се једе, изводе се ритуали, а свака породица има своју посебну просторију, објашњава Христина.

Боравећи тамо имала је прилике да види и учествује у за нас чудним

ХРИСТИНА „ЗАШТИТНИЦА“ ИЗ ПЛЕМЕНА БНУА

ритуалима.

- Учествовала сам у „превођењу“ преко реке смрти уз њиховог врача. Иначе су ритуали племена са Борнеа помало застарашујући и за људе у Индонезији. Мој садашњи супруг је био успаничен када сам му рекла да ћу ићи тамо, јер се вуду магије, по којој су ова племена позната, сви плаше. Ипак, имала сам за Бнуа племе важну заштиту, пошто ме је по доласку одмах „увојила“ једна њихова старица, прича Христина.

■ Србија очима Индонежана

Путра Агунг Вишну Муртија, свог садашњег супруга, Христина је упознала неколико месеци након доласка у Индонезију. Упознали су су, рекло би се судбински, управо на свадби на којој је Христина присуствовала заједно са члановима породице у којој је током студирања била смештена.

- Његова породица ме је добро прихватила, иако им је у почетку моје понашање било мало чудно. На пример, тамо је скандалозно да пристојна жена пуши цигарете, то

је понашање резервисано за маргиналне друштвене групе. Индонежани имају традицију жвакања дувана, али модерне жене то избегавају из естетских разлога, пошто смеса коју жвађују боји зубе у црвено. Међутим, занимљиво је да управо због жвакања те смесе и старици имају здраве зубе чак у најпозијум годинама.

Вишнујујо по-родици била је у почетку чудна и моја слобода у опхођењу. Тамошње девојке се понашају јако скромно, непристројно је показивати било какав осећања. Људи су врло о-презни и благи у опхођењу и увек имају осмех на лицу.

Њен супруг је недавно имао прилике да два месеца проведе у Србији и упозна се са овашњим навикама. Христина каже да је Вишну одушевљен Србијом – пре свега природом.

- Оно што је њему лепо су зеленило, шуме, ливаде, пошто се тамо сво расположиво земљиште користи за обрађивање. Чуди се и нашем обичају да се стално грлимо, љубимо и то три пута, пошто су тамо сви физички контакти сведени на минимум. Ништа мање ни-

је био фасциниран ни начином на који славимо, коментариса је да наши ручкови изгледају као код Астерикса, објашњава Христина.

Христина и Вишну живе у Чакарти. Пренесаљен град, који броји око 15 милиона становника, не прија јој као живот на Јави. Волела би и да се врати на Борнео, поготову што би за Вишну, који је гинеко-

НА ОСТРВУ НА РЕЦИ МАХАКАМ

СА ДЕВОЈКАМА У Ношњи ПЛЕМЕНА ДАЈАК

лог, тамо било и те како посла, али и за њу, јер су језици и обичаји тамоњих племена неистражено подручје и „златни рудник“ за сваког ко се бави лингвистиком.

СЕРВИСНИ ВОЛИЧ

DAM
Kolar C1
Boje Lakovi
Fasade
Kolar C2
Kolar C3
Kolar C4
Бесплатни парцелски
регистрациони
棣形
Kolar C5
Бесплатни парцелски
регистрациони
棣形
Kolar C6
Бесплатни парцелски
регистрациони
棣形
Kolar C7
Бесплатни парцелски
регистрациони
棣形

**AGENCIJA ZA VOĐENJE KNJIGA
PROFI TEAM**
Vođenje poslovnih knjiga za
STR, SZR, SUR, KOM, i Preduzeća
TC GURDJEV SOKAK
Mileva Pavlovića 10, lokal 18 - 034 366 426

**AUTO SERVIS
G&N**
Dalmatinski
brigada 14
• Čišćenje i provjer
a brizgača i sistema
za gorivo
• Popravka i punjenje
autoklima
• Kompjuterska
dijagnostika
• Sve vrste opravki
vozila
• Kompletan auto
servis
Mobilni
064 162 30 55
Telefoni
034 357 720; 034 343 627

Restoran •PALAS•
Darinka Radović 5
034 371 319
064 310 30 66
Restoran
za Vas

75
ГОДИНА
РЕКУСТА
КВАЛИТЕТА
ВИЦИЛСТИЧКА РАДЊА
ЋОДЕ
Кодеска 1/2 (063) 77 11 018

GIP
GEO ING PREMIER
Premier remonta... amredu...
Skladnje ukrata... parapet...
Dreže paralela... izlaza...
Upravljanje kružnicom...
Sistem za ukratanje...
Mreža za ukratanje...
Taksonomija...
Lepenički bulevar 25/1
Telefon: 034 238 821

ПРВА ФАРМАКОГЕНЕТСКА СТУДИЈА У СРБИЈИ

Кафа и цигарете делују на лекове

Др Наташа Ђорђевић, доцент овдашњег Медицинског факултета и први фармакогенетичар у Србији, доказала да и број попијених кафа утиче на реакцију на лекове

Да на то који ће лек пацијенту бити преписан утиче његово здравствено стање, други лекови које еквентуално узима, знају и лајци. Зато често када оду код лекара већ готово „са врата” сами декламују шта пију, које дозе. Мало се, међутим, води рачуна о томе да на реакцију лека може да утиче и број попушених цигарета, па и број попијених кафа!

Управо то је доказала др Наташа Ђорђевић, доцент на катедри за фармакологију и токсикологију овдашњег Медицинског факулте-

МЛАДА ДОКТОРКА НАУКА ДИСЕРТАЦИЈУ РАДИЛА У СТОКХОЛМУ

та, радећи своју докторку дисертацију под називом „Farmakogenetika enzima CYP1A2 и CYP2A6 у српској популацији”. То је уједно и прва фармакогенетска студија у Србији.

Фармакогенетска истраживања показују на који начин наш генетски материјал утиче на то како ћемо реаговати на лекове.

- Циљ мог истраживања био је да се утврди утицај генетске основе и конзумирања кафе на ензиме CYP1A2 и CYP2A6 који се налазе у јетри и одговорни су за метаболизам многих лекова, почиње причу др Наташа Ђорђевић.

Млада научница имала је прилике да, захваљујући сарадњи између овдашњег Медицинског факултета и Каролинска института у Стокхолму, коју је пре неколико година успоставио њен ментор, проф. др Слободан Јанковић, своју дисертацију уради у једној од најпрестижнијих лабораторија за фармакогенетику, науку којом се у Србији до сада нико није бавио.

- Најпре сам три месеца провела у истраживачкој групи Стефана Лундгрена и научила основе али и успела да успоставим сарадњу саrenomiranim научницама из ове

области проф. др Леифом Бертилсоном и др Еленом Аклилу.

Нешто касније вратила сам се у Стокхолм на једногодишњи боравак који сам искористила за рад на докторској дисертацији. У свом истраживању проучавала сам метаболизам два гена који припадају великој групи CYP1A2 и CYP2A6, чије умањење или увећање активности може довести до клинички значајних измена у реакцијама пацијената на терапију, објашњава Наташа. Истраживање изведено на 140 добровољаца из Србије требало је да покаже како пробни лек кофеин, кога осим у кафи има и у многим другим пићима, делује на активност ова два ензима.

Код особа које редовно пију неколико шољица кафе ензим CYP1A2 имаје значајно већу активност. Међутим, занимљиво да активност није индуковао сам кофеин, већ баш кафа. Треба напоменути да врста кафе и начин припреме напитка очигледно нису од значaja, јер је овај ефекат утврђен не само код Срба, већ и код Швеђана.

По мишљењу др Наташе Ђорђевић, али и научника три престижне фармакогенетске установе из Шведске и Шпаније који су учествовали у овом истраживању, разлог за овакво дејовање кафе је то што се пре конзумирања она пржи.

- Пржењем се, како претпостављамо, стварају полициклични ароматични угљоводоници, исти они који се стварају сагоревањем дувана и доказано повећавају активност CYP1A2 ензима. Међутим, за овакву индукцију ензима неопходно је и да особа носи специфичну генетску варијацију, која је код нас Срба, показало се, веома честа. Истраживање које сам урадила потврдило је

и тезу везану за пушење, тако да је неминовно да се конзумирање кафе и пушење цигарета, али и генетски профил узима у обзир приликом преписивања и дозирања лекова, објашњава млада научница.

Поред тога, др Ђорђевић, је интересовало има ли разлике у генетици између Срба и Швеђана, када су ова два ензима упитању. Урађене анализе показале су да нема разлике у самој генетици, али да је активност ензима CYP1A2 код Срба знатно нижа него код Швеђана.

- За сада још увек нисмо сигури шта је узорак, али се претпоставља да је у питању неки фактор из околине, а не генетска структура. При том је ово откриће врло значајно, пошто неки лекови које овај ензим метаболише могу деловати прокарциномено, односно канцерогено, објашњава др Ђорђевић.

Иако је тек пре десетак дана званично промовисана у доктора наука, Наташа наставља рад на још једној студији која би фармакогенетска испитивања требало, како каже, да пренесе до болесничких постеља, односно чији би резултати убрзо требало да буду примењени у лекарској пракси.

М. ОБРЕНОВИЋ

Позитивна енергија

СЛОБОДАН МИЛИЋ УЖИВА У СВОМ ХОБИЈУ ВЕЋ НЕКОЛИКО ДЕЦЕНИЈА

ШАМПИОН ВАЗДУХОПЛОВНОГ МОДЕЛАРСТВА

ШТО ОЧИМА ВИДИ, РУКАМА НАПРАВИ

Више од пола века Слободан Милић бави се моделарством. Иако већ у шездесетој, не напушта га младалачки елан, а ни воља да се озбиљно посвети овом хобију. Успех који је постигао на државном првенству ваздухопловних моделара, одржаном прошле суботе у Зрењанину, сведочи у прилог томе. Наиме, Слободан је остварио максималан резултат и квалификовао се за светско првенство које ће бити организовано од 19. до 26. јула у Хрватској.

Још као деветогодишњи дечак, Слободан се учлашио у Аеро клуб „Мома Станојловић“, данас Аеро клуб Крагујевац. Правио је од липе и смреке змајеве, клизаче, мале једрилице... Љубав према овоме наследио од оца Димитрија.

- Отац се бавио веома ретким занимањем - био је калупар. Од букове грађе правио је калупе за ципеле који тада никде нису могли да се купе, сећа се Бобан, како га најчешће зову колеге у „Електрошумадији“ где ради већ 18 година.

Захваљујући свом необичном уметњи годинама се издржавао, правећи макете за потребе грађеви-

нарства. Нису то били обични модели од картона, већ изузетно професионално направљене макете од разног материјала. Осим од метала, Бобан је међу првима почeo да их прави од плексигласа за потребе Машинског факултета. Многе од њих награђиване су на салонима архитектуре, а 1974. године на конкурсу за пројекат „Хајдуковог“ стадиона наше архитекте добиле су другу награду. За овај конкурс Слободан је урадио макету стадиона.

Када се запослио у Пројектном бироу у Краљеву добро је зарађивао, па је престао да прави макете. Наставио је да се бави авионичкима. За њих је изумео и специјалне кутије, провидне на једној страни, што је имало за циљ да скрати процедуру на државним границама приликом путовања на такмичења у иностранство.

Модели нису склопљени, већ су у кутијама растављени на делове, али моделарима није тешко да их сваки пут поново склопе. Пре 15 година почeo да прави собне моделе, али је одустао пошто то нико није радио. Пре две године, поново је почeo да их прави и после годину дана већ је постао државни првак. Собни модел је лак као па-

учина. Тежак је свега 1,2 грама.

- Неко ко се није бавио овим послом не може ни да замисли како је могуће направити овако малу летилицу, од тако лаког, готово папирјастог материјала који се зове балза. То је, у ствари, дрво које се користи у филмској индустрији, али га користе моделари и риболовци за плавке и варалице. Веома је лако, чак лакше од стиропора. Купује се у плочама, односно листовима и мери се милиметрима, објашњава наш саговорник, чијих руку дело је и вага која мери у хиљадите.

Међутим, када треба неко уметње представити ван граница, онда се испостави да ни највећи изумитељи не могу да се изборе за спонзорство.

- Да није повремених написа у новинама нико не би ни знао чиме се бавим. Ипак, желим да своје искуство пренесем младима, да се повучем из такмичења и да се бавим будућим моделарима, каже Слободан, напомињући да овај спорт није јефтин. За разлику од Србије, Хрватска издаваја један одсто из буџета за Савез за техничку културу и финансирање техничких спорова.

Г. БОЖИЋ

JELOVICA

www.jelovica.rs

STALNE AKCIJE

Specijalne pogodnosti za stalne kupce i stolare

Najkvalitetniji okov po povoljnim cenama!

630,00
726,00
706,00
750,00
726,00
730,00

ВОЗОМ ОД КРАГУЈЕВЦА ДО ЛАПОВА

Живеће српска железница

Иако су неке станице, попут оне Јовановачке, затворене због нерентабилности друге су баш у „исправном стању“. Железница има перспективу, сматрају поједини за послени на њој, јер је јефтинија, еколошка и ствара мање буке

Пише Зоран Мишић

Iштено када сте последњи пут путовали возом? И то још до Лапова. Али ако се одлучите на тај корак, и ако имате среће да тог дана пругу нису „резервисали“ штрајкачи, без бриге, „Крагујевачке“ су ту да вам рапортирају какво је стање на линији.

Возови из Крагујевца ка Лапову крећу четири пута у току дана и исто толико пута у обрнутом смjeru. Карта за 32 железничка километра

ШИНОБУС СЕ ПРОБИЈА КРОЗ ЗАРАСЛУ ПРУГУ

започиње контактирање са медијима. На штаги у очи упадају и нове клупе са знаком „Железница Србије“. Онако, баш фенси... Станична чесма прска у стаји, разваљеном стају, а тоалет (ако се овај еуфемистички израз уопште може употребити за здање „сан сваке санитарне инспекције“) и даље се без проблема најлакше проналази путем носне идентификације.

Станицу у Јовановцу, ако би му неко дојавио, Радош Бајић би вероватно сумвим златом платио као локацију за снимање будућих наставака своје саге. Фасада оронула, чекаоница затворена. Зграда се ипак држи - солидна градња. На монументалним бетонским стубовима крај улаза потписи неких давнаша и х путника. Идличан мир и цвркнут птица, по оближњим липама употпуњују кокошке и патке из суседног домаћинства. То је кућа Радета Тубе, првог комшије „угашене станице“, бившег радника железнице.

- Станица је затворена има већ

пет година. Одавно је пропадала. Није више било отпракника возова, скретничара и на крају су и чувара станице макли за Крагујевац. Штета, сматра овај бивши железничар са преко тридесет година стажа на железници.

А Јовановац је некада био станица за пример. Више пута је награђивана за најуређенију на релацији Лапово - Краљево. Сада је то давна прошlost.

- Е, било је момената када је путника на овој станици било толико да нису могли да се укraју у воз. Био је то једини превоз, јер су аутобуси били ретки, сећа се Раде.

Данас на те славне дане подсећа само зарђали вагон на перону који служи као склониште пружним радницима, почупани прагови по-

САША ПЕТРОВИЋ,
ШЕФ СТАНИЦЕ У БАТОЧИНИ

ред пруге, покварен термометар на станичној канцеларији са (не)актуелним редом вожње.

Већ на приласку бадњевачкој станици, преко пута стадиона, утисак је потпуно другачији. Уредно пошишан травњак, окречено, срећено.

Иако је и овде станична чекаоница закључана, око станице стоје клупе и то у окружењу жардинера и саксија. Види се да је станица у функцији, што нам потврђује и отпракник возова Владан Радосављевић. Додуше, станица је изгубила првобитни „статус“ и деградирана је у обично стајалиште, али људи су у Бадњевцу и даље везани за воз.

- Деведест постоњих ради у Крагујевцу и воз им је напоузданiji, а често и једини превоз. Аутобуси у Бадњевцу „свраћају“ два пута дневно, изјутра и у подне (викендом уопште не „залаže“), тако да већина Бадњевчана 16 километара до Крагујевца прелази по цени од 48 железничких динара.

Напуштамо здање подигнуто још 1887. године (зграда станице је културноисторијски споменик) које је сазидао краљ Милан.

И станица у Баточини, потпуно у функцији, вршијакиња је баточинске, што се види по грбу са годином изградње на уређеном травњаку. И њу је подигао краљ Милан чим је живео овај крак пруге према Крагујевцу 1886. године. Шеф станице у Баточини Саша Петровић, што би се рекло „прави човек на правом месту“. Са 42 године живота и 22 године не стажа на железници. Рођени Баточинац коленима уназад, од 2000. године је распоређен на овој станици, на којој је буквално и одрастао, јер му је на њој радио и деда по мајци Здравко Симић.

- На овом потезу и данас има путника јер је у питању магистрална пруга где се укрштају краци ка Косову, Нишу, Скопљу, Солуну и Атини. Људи и данас радо путују возом јер је карта скоро дупло јефтинија од аутобуске и сматрам да уз одређене реорганизације и осавремењавања железници предстоји боља будућност, сигуран је он.

Своју тезу поткрепљује тврђњом да је путовање возом јефтиније, безбедније и да железница мање ствара загађења и буке, односно да је еколошко превозно средство које и мање ремети природну околину. Делује као човек који зна шта прича и нема разлога да му не верујемо.

У Лапову, на станици, дочекује нас „домаћа животиња“, чесмени

СТАНИЦЕ У БАДЊЕВЦУ И БАТОЧИНИ
ГРАДИО ЈЕ ЈОШ КРАЉ МИЛАН

гипсани лав и обавештење на благајни да воз „3813 у 11 и 35 на линији Лапово Краљево данас не саобраћа“. У питању је штрајк који је блокирао пругу. Штета, а баш нам се допало.

СТАНИЦА У ЈОВАНОВЦУ
ЗАКЉУЧАНА, ЖЕЛЕЗНИЧАР ТУБА У ПЕНЗИЈИ

је 96 динара, љубазно нам са општава предсрећљиво униформисано особље на крагујевачкој станици. До Лапова су „праве“ станице Јовановац, Бадњевац и Баточина, а између њих у „сваком селу“ још по два-три локална стајалишта поред пруге.

На крагујевачкој станици цигло један путник, а и он нерасположен

VELIKA AKCIJA U TOKU

ZA NAŠ 80. ROĐENDAN
Svaki 80. kupac
SUNCE stolarije
dobija na poklon
SIGURNOSNA VRATA!!!

Prozori i vrata - AL i PVC stolarija
SUNCE

+381 34 330 870, 301 485

www.suncekg.rs

Kuća dobrih prazora i vrata...

Mišić

Kragujevac, Zmaj Jovina 1
Tel/fax: 034 370 471
370 077, 371 707
mservis@verat.net

Electrolux

SAMSUNG

BRÄUN

gorenje

SAMSUNG

Prodaja i ovlašćeni servis kućnih aparata
renomiranih svetskih proizvođača
Gorenje, Samsung, Electrolux i Braun.

У УЛИЦИ ИЛИЈЕ КОЛОВИЋА

Експлозија у по бела дана

Лакше повређена старија жена, оштећена четири аутомобила и попуцала стакла на околним кућама

Пише Елизабета Јовановић

Улици Илије Коловића испред броја 15, у петак, 3. јула око 12 и 15, одјекнула је снажна детонација која је узне-мирила станаре тог краја. Експлозију су чу-ли и суграђани у центру града. Она је последица активирања експлозивне направе која је била подметнута и причвршћена магнетом испод сивометалик ципа македонске регистрације СК-863-СХ, за чијим се управљачем налазио младић Владимир Г. из Крагујевца, иначе сувласник фирмe за производњу грејача из Илићева, који се бави и преду-зетничким пословима.

Експлозив је испао испод аута, када је прешао преко ударне ру-пе на асвалту. Кome је био наме-њен и колико га је дуго власник ципа „шетао” градом тек треба да се утврди. Цип је послат на ванредни технички преглед како би се утврдила оштећења, уочи-ло где је био причвршћен ек-сплозив и узети су узорци црне боје који треба да одгонету о ко-јој врсти експлозива је реч. Мла-дић који је возио цип, после инцидента, није био вољан да го-вори на ову тему.

Експлозија је на асвалту оста-вила рупу пречника око тридесет и дубине десет сантиметара. Ни-је било гелера и распрскавања по окolini, што указује да се ради-ло о пластичном експлозиву ма-се од 100-250 грама, који се активира даљинским путем.

ЈОШ СЕ НЕ ЗНА КО ЈЕ ПОДМЕТНУО ЕКСПЛОЗИВ ПОД ЦИП

На сву срећу, у том тренутку на улици није било пролазника сем једне старије жене која се ту случајно затекла, на двадесетак метара даље од места догађаја. Једино је она повређена и пре-бачена колима Хитне помоћи до Ургентног центра ради даљег ле-чења. Од јаке експлозије има о-штећење слуха и огработине.

Стакла на оближњим кућама су попуцала, а оштећена су и че-тири аутомобила. Најгоре је про-шила „флорида“ „Пајси таксија“ и паркиран „југо“, на „голфу“ је страдао механизам за подизање стакала и спала су врата, а и „фића“, који је већ био у ло-

шем стању сада је „докусурен“. На самом ципу нема оштећења, осим рисова од асфалта који се подигао приликом експлозије.

Попуцала су и стакла на изло-гу приватне фирме која се нала-зи у оквиру стамбеног објекта Драгана Тодоровића. Његов че-тнаестогодишњи син, који је био у соби, јако се уплашио због експлозије и пуцања стакала, али га, срећом, парчићи који су лете-ли на све стране, нису повреди-ли. Девојка која је радила у фирми чији су излози страдали такође је имала луду срећу, јер је десет минута пре инцидента оти-ша до банке.

- У том тренутку била сам у кући са дететом. Чула сам јаку експлозију, сви су прозори попу-цали, срча се расула свуда по ку-ћи. Звали смо милицију. Једна жене је била на лицу места и њу је одвезла Хитна помоћ, прича Весна Раковић, из куће број 21, где живи као подстанар.

Комшиница која живи преко пута каже да се након експлози-је подигао велики облак праши-не и кућа затресла.

Сви који су претрпели матери-јалну штету питају ко ће сада то све да им плати, јер већина кућа није осигурана. Сматрају да би то требало да учини град.

Бранка М. (64) задобила тешке телесне повреде.

Четвртог јула, у Десимировцу, због неопрезног скретања Војислава Ђ. из Младеновца, возача пут-ничког аутомобила, догодио се судар са теретњаком који се кретао у истом смjeru. Том приликом лакше су повређене путнице Славица Д. (54) и Јованка П. (54), обе из Младеновца.

Истог дана, увече, у Улици кнеза Михаила, Дavor Ч. из Крагујевца, а-утом је ударио у заустављено пут-ничко возило због брже вожње, због чега је Бојан Т. (21) задобио лаке телесне повреде.

Сутрадан, 5. јула, у Змај Јовином улици приликом мењања саобраћајне траке четврнаестогодишњи би-циклиста С. О. сударио се са путничким аутомобилом и притом зарадио тешке телесне повреде.

Од 31. јуна до 6. јула догодило се 17 саобраћајних незгода на подручју града и једна на магистралном путу ка Крагујевцу, али је она била само са материјалном штетом. У четири удеса било је повређених лица, а највећа штета процењена је на 150.000 динара. Ове седмице није било страдалих лица, али су две особе те-шко повређене и три лакше.

Прва незгода са тежим последицама до-годила се 30. јуна, на раскрсници Авалске, Фочанске и Атинске улице, због проласка на првено светло возача путничког аутомобила Предрага М. Он се сударио са аутобусом крагујевачких регистарских ознака, тако да је пут-ница из аутобusa

АКЦИЈЕ САОБРАЋАЈНЕ ПОЛИЦИЈЕ

Одузето 97 возачких дозвола

Припадници саобраћајне полиције прошле недеље спровели су две ак-ције појачане контроле саобраћаја. Најпре регионалну, 3. јула, која је била усмерена на техничку исправ-ност возила. Током акције поднето је 27 захтева за покретање прекрајшног поступка, исто толико је издато такозваних МПП образаца, а девет возача је новчано кажњено на лицу места.

Иако је пре тога била акција „Исправно возило - безбедно возило“, која је омогућавала бесплат-ну проверу техничке исправности, многи ту шану нису искори-стили, па је 15 возила искључено из саобра-ћаја, од чега 13 због техничке неисправ-ности. Осам возила није имало исправне кочнице, једно уређа-је за управљање, два су имала неисправну пневматику и исто то-лико лоше светло-сигналне уређаје.

Шест лица је кажњено због невезивања појаса.

Друга, локална, акција спроведе-на је у току ноћи 4. на 5. јул. Ак-цепнат је, овога пута, био стављен на отварање алкохолисаности и пси-хофизичког стања возача. Те ноћи је чак 104 захтева откупцано за по-кретање прекрајшног поступка, а рекордних 97 возача искључено је из саобраћаја због пијанства. Њима су, наравно, одузете и возачке дозволе.

Према речима Дејана Радовића, командира саобраћајне полиције, ово је највећи број одузетих дозво-ла и искључених возила из саобра-ћаја у једној локалној акцији у последњих пет година.

E. J.

ПОЛИЦИЈА

Ухапшен лажни инспектор

Крагујевчани Игор М. (30) лишен је слободе и уз кривичну пријаву приведен истражном судији Општинског суда због постојања осно-ва сумње да је починио кривично дело преваре.

Он је, како се претпоставља, 5. јуна, око 13 сати, циљан дошао до једног стана у центру Крагујевца и двадесетједногодишњој девојци, која је се у том тренутку налазила сама у стану, лажно се представио као полицијски инспектор који има „налог за претрес“ стана. Показао јој је неки папир и одмах кренуо у преметачину, тражећи наводно фалсификоване новчанице. Девој-ка је посумњала да је реч о преваранту, изашла је из стана у намери да позове полицију, након чега је Игор М. побегао.

Сумња се, такође, да је истог дана од рецепционара хотел „Стари град“ у Крагујевцу, лажно се пред-стављајући као полицијски инспек-тор за странце, узео пасош држављанина Белгије, смештеног у овом хотелу и упутио се у његову собу. Рекао му је како виза у њего-вој путној исправи није у реду, те да због тога мора да плати новчану ка-зну. Странац је поверовао и платио 120 евра фамозном инспектору да би потом он пасош оставио на ре-цепцији и одшетао из хотела.

Заплењени кокаин и хероин

Криминалистичка полиција 1. јула одредила је меру задржавања у трајању 48 сати Дејану К. (27) и Милошу К. (21) из Аранђеловца због сумње да су починили кри-вично дело неовлашћено кори-шћење туђег возила. Верује се да су њих двојица од фебруара до маја 2008. године удруженим снагама „позајмili“ више туђих аутомобила иностраног произво-ђача и то новијег датума про-водње.

Истога дана, у наставку акције која је трајала неколико месеци, задржани су и Аранђеловчани Душан Т. (21) и Дарко Н. (20) под сумњом да су трговали наркоти-цима. Претресом стана, као и дру-гих просторија, код осумњичених је укупно пронађено 13,5 грама прашкасте материје за коју се сумња да је хероин. Такође се претпоставља да су они у дужем временском периоду снабдевали аранђеловачке наркомане. Поред њих, ухапшен је и Ненад В. (26) из Крагујевца због постојања основа-не сумње да је починио кривично дело неовлашћеног стављања у промет опојних дрога. У изнајм-љеном стану у коме је он живео пронађен је 101 грам прашкасте материје, која је послата на ве-штачење, а за коју се верује да је кокаин.

Трећег јула одређена је мера задржавања Николи В. (30) и Горану Ђ. (24) из Београда из и-стог разлога као и Ненаду В. При-ликом претresa њиховог путничког аутомобила пронађено је 63,3 грама кокаина. Основано се сумња да су ова лица у претход-ном временском периоду снабде-вали уживаоце опојних дрога са подручја Крагујевца. Сви су спро-ведени истражном судији Окруж-ног суда.

РАЗГОВОР С ПОВОДОМ: ВОЈИН ВАСОВИЋ, РЕДИТЕЉ

Крагујевачки нови талас

Прављење, условно речено, крагујевачког новог таласа може да успе, имамо све - младе писце, редитеље, глумце. Само је потребно да се направи критична маса да се скупимо и изгурмо једну идеју до краја

Разговарао Мирољуб Чеп

Дипломски филм младог крагујевачког редитеља Војина Васовића недавно се „нашао“ на два престижна филмска фестивала. Кратки филм „Дашак“ приказан је у такмичарској селекцији 20 најбољих кратких филмова из целог света на „Лајтхаус фестивалу“ у Ну Церсију, а одмах потом и у Новом Саду на фестивалу „Синема сити“, у оквиру селекције „Ап ту 10.000 бакс“.

Филм „Дашак“ сниман је по мотивима приповетке италијанског писца Луиђија Пирандела о малој средини која пропада, у којој свако свакога познаје, у којој се ништа не дешава и у којој се не доносе никакве одлуке. Чак се поуздано не зна ни да ли је то место тек почело да се гради или је готово напуштено. Филм је сниман на више локација, у неколико овдашњих катафана, у кругу „Заставе“.

Да је реч о квалитетном филму потврдио је фестивал у Америци где је Васовићев филм освојио прву награду, „Златни светионик“.

Мисија и циљ овог америчког фестивала је да прикаже нове иновативне филмове аутора млађе генерације, али и да представи стручњој јавности следећу генерацију „филмаша“. Фестивал, такође, сваке године настоји да представи јединствене програме које надахнују и окупљају најразличитију публику арт филма.

ПРЕПОРУЧУЈЕМО

Четвртак, 9. јул, 20 часова
Галерија „Мостови Балкана“
Отварање изложбе цртежа
Жарка Вучковића

Четвртак, 9. јул, 20 часова
Народни музеј
Концерт италијанског трија
Розарио Павоне, Марија
Цапала и Александру Мочела

Петак, 10. јул, 21 час
Свечана Сала Прве крагујевачке
гимназије

Међународни фестивал
уметника хармонике
Мика Вајринен - Финска

Понедељак, 13. јул, 20 часова
Арт кафе галерија СКЦ-а
Месец индонежанске
културе

Пројекција филма „Војска
Дуге“

Понедељак, 13. јул, 21 час
Свечана Сала Прве крагујевачке
гимназије

Међународни фестивал
уметника хармонике
Свечано затварање
Наступају најбољи полазници
Летње школе за хармонику

Како се „Дашак“ уопште нашао на фестивалу у Америци и који су ти утисици са „Лајтхаусфеста“?

- Филм је и био предвиђен за фестивалску турнеју. Једноставно „нашао“ сам бројне платформе за фестивале широм света. Слао сам копије на још неке фестивале и надам се да ћемо добити још почетком јесени.

Позив на фестивал у Ну Церсију

- Искрено, мени као аутору не значе много - и даље волим исте ствари у том филму, исто толико колико имам и своје личне замерке. Мислим да је битно што сам научио код Слаје, која има толико награда и где су дипломе на све стране, да могу да послуже каткад и као ћубравник. Битније је да се чуло за филм и мене као аутора. Такође, важно је и што неко жели

- постоје људи који мисле да ћу паре које сам добио за филм искористити за пут на Хаваје.

Често причамо за себе да смо кративни и паметни, али да немамо пару. А, са друге стране, видимо да се и веома мало представа у неким другим земљама снимају одлични филмови, какви су код нас веома ретки или чак не постоје. За што је то тако?

- Вероватно зато што редитељи себе спутају када имају паре, али то је од случаја до случаја. И даље постоје доказани редитељи који не троше много паре. Једноставно, они знају шта желе.

Кад се људи вежу за причу, а не за новац, добију се бољи резултати. Мислим да је такав случај и са „Дашком“. Имали смо велику екипу која је желела да буде део филма и без паре. Ми уопште немамо ни високобуџетне ни нискобуџетне филмове. Ми радимо „ноукост“ филмове.

Може ли се направити нешто што ће се звати „крагујевчка филмска сцена“?

- Може, а када - то је питање! Зависи од аутора који желе овде да раде. Моја жеља је да направим филмски студио у Цветојевцу. Ту сам снимао свој први филм, са групом од 20 људи и готово сви су касније уписали академију.

Прављење, условно речено, крагујевачког новог таласа може да успе, имамо све - младе писце, редитеље, глумце. Само је потребно да се направи „критична маса“ да скupимо и изгурмо једну идеју до краја. Ако би се кренуло са више прича и више људи, сигуран сам да бисмо то могли да урадимо.

Имате ли нешто на папиру?

- Увек. Имам две драме, сценарије за получасовни играни и предлог за још један. Са Дуњом Петровић радим на синопсису за анимирани филм у који се, вероватно, неће ући док не дођу боља времена. Увек гледам да нешто радим и останем у форми.

Моја жеља је да направим филмски студио у Цветојевцу. Ту сам снимао свој први филм, са групом од 20 људи и готово сви су касније уписали академију

ју веома ме је изненадио због чињенице да је реч о манифестацији на којој се сваке године пријави хиљаду до хиљаду и по филмова и била ми је феноменална вест да смо ушли у 20 најбољих и да смо добили ударни термин - субота, 21 час.

Нажалост, због виза, иако сам у том тренутку био у Канади, нисам могао да уђем у Америку, али све је испало одлично.

Да ли је фама да награде нису важне?

да уложи из иностранства паре за неки нови крагујевачки филм.

Да ли је данас тешко снимити филм у Србији?

- Сигурно да је тешко, нарочити због тога што код нас рещесија траје много дуже него у свету. Јавна је тајна да новац за филмове иде „познатим путем“ и сви знају ко ће добити паре - аутори се само врте у круг. На конкурсу „Филмског центра Србије“, рецимо, нико смо добили ни динар.

Чињеница је да нема новца за филм, а оно што има распоређује се „унапред познатим“ ауторима. Србија је централизована кад је у питању филм.

Сада покушавам да направим модел по узору на Паскаљевића - да одлазим у иностранство и да тамо конкурушем за паре, а овде да снимам.

Код нас у Србији изгледа да је бавити се уметношћу ексклузива

ЛЕТЊА ФИЛМСКА РАДИОНИЦА

Место забаве и едукације

Предавачи Филмске радионице су бивши чланови и сарадници Драмског студија, а принцип рада је да полазници све сами раде

Филмска радионица Дома омладине почела је да ради 1. јула, а уз помоћ стручних ментора полазници ће бити у прилици да науче основе камере, режије, драматургије, монтаже, снимања спотова, продукције, анимације.

Предавачи Филмске радионице су бивши чланови и сарадници Драмског студија, а принцип рада радионице је да полазници све сами раде - пишу сценарија, снимају, режирају, глуме, бирају музiku, монтирају филмове, да би се што непосредније упознали са свим сегментима стварања филма. Овог лета са полазницима радионице радиће Драган Вучковић, сниматељ, Марко Ђорђевић, сту-

дент режије, Војин Васовић, редитељ, Небојша Чукарић, графички дизајнер, Петар Михајловић, драматург, Јасмина Урошевић, продуцент и Александар Вукаловић, монтажа.

Часови се организују на малој сцени Дома омладине и бесплатни су. Као и сваке године, тако ће и овогодишња радионица бити завршена пројекцијом свих радова младих „филмација“.

Иначе, Филмска радионица Дома омладине у Крагујевцу основана је пре седам година, са циљем да се млади упознају са основним елементима филма и евентуално препознају своју креативност у тој области уметности. Да се у томе успело говори и податак да се последњих година полазници ове радионице готово са сваког фестивала враћају са наградама.

УКРАТКО

Италијански трио у Музеју

ВЕЧЕРАС, 9. јула, у Народном музеју, одржаће се концерт италијанског трија који чине пијанисти Розарио Павоне и Марија Цапала и тенор Александру Мочела. На њиховом репертоару наћи ће се композиције шест италијанских композитора, па ће крагујевачка публика бити у прилици да чује дела Тосија, Ди Капуе, Пучинија, Росинија, Вердија и Монтија. Такође, биће заступљене композиције Мочарта, Бетовена, Брамса, Рахмањинова.

Организатор концерта је друштво „Данте Алигијери“, а почетак је планиран за 20 часова.

„Пинокио“ затвара сезону

Књажевско-српски театар почетком јула затвара позоришну сезону 2008/09. Након премијере перформанса „Клуб: Нови светски поредак“, којим је овдашњи Театар стао у ред оних светских позоришта који позоришну годину посвећују Харолду Пинтеру, „завесу“ на сезону ставила је представа „Пинокио“ која је пре неколико дана одиграна на Которском фестивалу позоришта за децу.

„Попечитељи“ у Польској

Након концерта у Дому омладине, који је одржан 4. јула, група „Попечитељи“ наступиће 11. јула у Польској. Они ће се наћи у у такмичарском програму реномираног фестивала „Еко јунион оф рок“, који се одржава у Вегоржеву. Биће то трећи наступ „Попечитеља“ у Польској.

Студентска изложба у „Магацину“

Годишња изложба студената на уметничким факултетима и академијама Србије, која се ове године одржава у београдском „Магацину“, даје пресек уметничке продукције током прошле школске године. На крају, сав рад и залагања професора и студената постају визуелни и препрезентативни. Изложба у „Магацину“, заправо, ту визуелност преноси у професионални изложбени амбијент, где се све заједно, мимо класа, може видети у кореспонденцији са простором и међусобним релацијама радова.

Позив за ову изложбу је отворен, без селекције, и сваки студент може донети неки свој рад, или извршити неку интервенцију, перформанс или пројекцију у простору излагања. Изложба траје до 11. јула, а могу се видеti радови студената београдске, новосадске, нишке и крагујевачке уметничке школе.

Петровдански сабор

У бадњевачком Дому културе у недељу увече одржаће се традиционални Петровдански сабор. Планирано је да на овој манифестацији, поред домаћина КУД „Вук Каракић“, наступи и фолклорни ансамбл „Светозар Марковић“ СКЦ-а и као специјални гости фолклорни ансамбли из Польске и Македоније.

ИНДОНЕЗИЈА У
КРАГУЈЕВЦУ

Сан на Јави

ДРЕВНИ ПЛЕСОВИ ИНДОНЕЗИЈЕ

Манифестација „Месец индонежанске културе“ отворена је у понедељак, изложбом слика Драгане Младеновић, у СКЦ-у, а наставиће се до краја јула

Сер Франсис Драке, најпознатији гусар елизабетанске ере, посетио је Јаву и Суматру крајем 16. века и тада забележио да је острвска музика веома чудна, пријатна и весела, а храна пикантно љута. Није му промакло ни необична ликовна уметност народа далеког истока. Од тада до данас прошло је скоро 450 година, а Западна Европа и даље не зна много о овој култури. Зато је, у сарадњи са Амбасадом Републике Индонезије, у овдашњем СКЦ-у цео јули планиран да буде „месец индонежанске културе“.

Ова манифестација почела је у понедељак, 6. јула, отварањем изложбе под називом „Сан на Јави“ и концертом музичке групе Амбасаде Републике Индонезије. Реч је о сликарству „вајанг каин“,

ТРАДИЦИОНАЛНИ
ИНДОНЕЖАНСКИ „ТАЊИР“

младе сликарке Драгане Младеновић која је, као стипендисткиња индонежанског Министарства за образовање, провела годину дана у Индонезији, учени о традиционалном сликарству централне Јаве. То сликарство има корене у еповима Махабхарати, Рамајани и древним јаванским причама.

Драгана Младеновић рођена је 1972. године у Београду, а тренутно живи и ради у Суботици. Почасни је члан Удружења модерних сликарка Цакарте.

Наредног понедељка, 13. јула, почеће маратон индонежанског филма, а за овај циклус одобрено је шест филмова. Маратон ће отворити филм „Војска дуге“ редитеља Ририја Ризе, који је један од најнаграђиванијих уметника те земље, аутор чија су дела приказивана на фестивалима у Берлину, Хонгконгу, Италији, Шпанији, САД и Аустралији. Након тога следе филмови „Лица љубави“, „Фотограф“, „Драга Рина“, „Дељење љубави“ и „Дениас“.

Индонежанска кинематографија некада била једна од најразвијенијих у свом региону. После дуже кризе, узроковане политичким и економским разломима, од 2005. године почине опоравак, па је лане снимљено око стотину нових наслова.

Последњег понедељка у месецу у оквиру ове манифестације биће представљена индонежанска кухиња и традиционални плесови Индонезије, а на самом крају предавање о овој далекој земљи одржаће Христина Николић Вишњу Мурки.

М. Ч.

ЗА КРЕАТИВНУ ОМЛАДИНУ *Чуј, Види, Покрени*

За три дана, полазници ће моћи да направе кратак видео, радио-драму и корео-представу, а радионице ће водити млади редитељи

Сви заинтересовани млади и креативни Крагујевчани биће у прилици да од 22. до 25. јула учествују у раду манифестације под називом „Чуј, Види, Покрени“. За три дана, полазници ће моћи да направе кратак видео, радио-драму и корео-представу. Дела ће бити представљена на локалним медијима, као и на јавним телеви-

зијским сервисима, а планирано је и премијерно извођење за 25. јул.

Чланови „Чуј“ групе, чији ће ментор бити Александар Урошевић, имаће прилику да науче нешто ново о радиофонији или да своје већ постојеће знање из те области прошире. Прошлогодишњи учесници су за три дана направили чак три радио-драме.

Чланови „Види“ групе, коју ће водити Дарко Соколовић, три дана ће учити о документарном филму, упознаваће се са камером и монтажом. Циљ је да се из тродневних вежби направи документарни филм.

И на крају, полазници групе „Покрени“ радиће са Војином Васовићем, који ће их упознati са експерименталним позириштем.

Циљну групу ове тродневне манифестације чине млади од 15 до 30 година старости, а сви заинтересовани могу се пријавити до 20. јула (телефон 066/000458).

ТАКМИЧЕЊЕ МЛАДИХ ВИОЛИНИСТА

Први професионални кораци

Млади виолинисти Србије у Београду ће показати таленат, а најдаровитији кандидати, осим богатих награда, имаће и прилику да начине прве професионалне кораке на концертној сцени

Пријављивање за национално такмичење младих виолиниста Србије почело је ових дана, а трајаће до 13. октобра. Како је најављено, такмичење ће бити одржано крајем октобра у Центру лепих уметности „Гварнериус“ у Београду, на иницијативу маестра Јована Колунџије и под покровитељством „Сосиете женерал банке“.

Надметање ће бити организовано у категоријама рођених 1993. године и млађих и рођених 1990. године и млађих, а биће додељене по три награде у свакој категорији. Победник у првој категорији добија 800 евра и концерт у „Гварнериусу“, док је друга на-

НОВИ БРОЈ „КОРАКА“

Све теже и теже

Сваки наредни двоброј „Корака“ излази уз све више тешкоћа, јер Министарство културе ове године није уплатило ни динар на рачун часописа

Прије шест година, када је бригу о часопису „Кораки“ преузела Народна библиотека, у финансирању часописа учествовали су и Република, односно Министарство културе и град Крагујевац. Међутим, данас сваки наредни двоброј излази уз све више тешкоћа. Из простог разлога што Министарство ове године није уплатило ни динар на рачун „Корака“, а град је дао новаца за прва два броја.

Из штампе је недавно изашао и промовисан је пети и шести двоброј, али сада стоји питање како ће и да ли ће уопште изаћи наредни бројеви.

- Нови број је изашао само захваљујући сопственим „резервама“ Народне библиотеке. Планирани годишњи буџет „Корака“ је око 1,2 милиона динара. Половина те суме наменјена је штампању, а половина хонораријма. Морам да нагласим да су хонорари минимални, па по прилогу износе око 2.000 динара. Највећи хонорар је за превод тридесетак страница и износи мање од 4.000 динара, објашњава Мирко Демић.

Он каже да држава даје 400.000 динара, а град нешто више од 50.000 по броју. Та сума није дољна, а остало се финансира средставима библиотеке.

- Још нису објављени резултати републичког конкурса, који је завршен пре неколико месеци, од којег очекујемо обећана средства, а уплате из градске касе стижу са кашњењем. У овом тренутку иссрпели смо све сопствене резерве, тако да не знам како ће изашаћи наредни бројеви, каже Демић.

Пети и шести број часописа доноси песме Олега Томића, Башка Томашевића, Бојана Белића. У рубрици „Мериџијани и паралеле“ представљен је, између осталих, Нагиб Маҳфуз и Жак Дилен, а у рубрици „Палете“ можете прочитати о сликарству Јубице Цуце Сокић и део нове драме Владимира Матијевића која ће ускоро бити постављена на сцену.

Најављено је да ће октобарски број бити посвећен Едгару Алану Пу - за тај број се траже и представе из иностранства, али ако се не нађу судбина часописа, старог 43 године, биће неизвесна.

М. Ч.

града 600 евра, а трећа 400. Прва награда у другој категорији износи 2.000 евра и такође подразумева концерт у Центру лепих уметности, док је друга награда вредна 1.000, а трећа 500 евра.

Ова манифестација је покренута ради афирмисања младих виолиниста и омогућавања да покажу таленат, а најдаровитији кандидати, осим богатих награда, имаће и прилику да начине прве професионалне кораке на концертној сцени. Такмичење и завршни концерт биће одржани од 27. до 31. октобра.

Под покровитељством „Сосиете женерал банке“, прошле године петоро младих и вишеструко награђиваних уметника представљено је у циклусу „Јован Колунџија младим виолинистима“.

Уметнички директор такмичења је професор Дејан Михаиловић, а тројчлани жири чине истакнути виолинисти и виолински педагози.

М. Ч.

АЛЕКСАНДАР И ЈОВАНКА НА ВЕНЧАЊУ

ИЗ СТАРОГ ПОРОДИЧНОГ АЛБУМА

Аксентијевићи

Пише: Гордана ЈОЦИЋ

Александар Аксентијевић напуниће у септембру 80 година. Он је стари Крагујевчанин и рођен је у кући у главној улици коју је направио његов деда по оцу, абаџија Војислав Аксентијевић, преко пута данашње Немањине улице. На почетку разговора каже да се радо сећа и деде по мајци Марка Вучићевића из Голочела. Овај други му је можда и милији, јер је као мали спавао са њим у кревету. Деда, каже, није волео много да говори, али када је почeo Други светски рат и када су Немци напали Французе, његове савезнике још из пробоја Солунског фронта, терао је унука Александра да му сваког дана чита „Политику“ и то од корица до корица, те је Александар ту навику задржао до данашњих дана.

Војислав Аксентијевић је рођен 1868. године, а живео је до 1938. После војске кренуо је на абаџијски занат и потом отворио радњу у Барама. У суседној Рамаћи упознао је своју будућу младу Милену из породице Ненадовић. Добили су седморо деце: Милана, Миодрага, Јулијану, Радмилу, Босильку, Борику (звану Мица) и Драгољуба.

Из ове генерације нема више живих. Први је умро Милан са само пет година, а остали су дочекали старост и потомке. Александрове тетке Јулијана, Радмила, Босилька и Мица углавном су се добро удаље, неке од њих завршиле и школе, попут Мице која је била наставница физикутуре. Издаваја посебно Јулијану која је била сестра близнакиња његовом оцу Миодрагу. Обоје су рођени 1901. године на Бадњи дан. Они су иначе први од укупно три паре близанца у овој породици. И Миодраг је добио близанце: Александра и Веру, а потом и Александар – две ћерке Војиславу и Драгославу.

Стриц Драгољуб завршио је војну академију и касније радио при војсци као интендант, док му се отац Миодраг определио за посао чиновника. Радио је у предратној Хипотекарној банци, касније преименованој у Грађанску, па у Комуналну, а данас је то Креди банка. Био је познат књиговођа, што син Александар документује старим списима са лепим рукописом. Ожењио се 1928. године Стаменком Вучићевић из Голочела и добио близанце Александра и Веру. Умро је 1850. године.

Александар је читавог живота радио као агроном. Менјао је гра-

дове, живео и у Иђошу код Кикинде, али су га, каже „намамили да се врати у Крагујевац“. Прво је радио у Петровцу, а од 1961. у ДОЗУ, где је и стекао пензију. Ожењио се 1960. Јованком Ђоковић, службеницом Народне банке. Осим ћерки близнакиња добили су и сина Дејана, али се брак ипак није одржао. Син Дејан завршио је електротехнику у Загребу, неко време радио у Наменској, а данас ради у Велефарму. Ожењен је докторком Снежаном Пантић, која је својевремено била посланик странке Г17 плус у Народној скупштини. Имају петнаестогодишњег сина Душана који данас учи школу у Земуну. Војислава је завршила италијански језик. Данас живи у Београду са мужем Александром и двоје деце, Илијом и Анком. За Драгославу би се рекло да је баш имала среће у животу. Завршила је шпански језик, запослила се на Коларчевом народном универзитету и тамо међу ученицима упознала Швајцарца по имениу Белац, службеника у амбасади, који се управо спремао за одлазак на Кубу. Удала се и отишла са њим. Са Кубе су прешли у Москву, па у Каиро, Бомбај, а на лето се селе у Кину. Имају две ћерке, Ксенију и Катарину.

БЕЛАЦ, ДРАГОСЛАВА, КРИСТИНА (БЕБА), АЛЕКСАНДАР, ВОЈИСЛАВА, АЛЕКСАНДАР, АНКА И ИЛИЈА
ЈОШ ДВЕ БЛИЗНАКИЊЕ У ПОРОДИЦИ - ВОЈИСЛАВА И ДРАГОСЛАВА

ИЛИЈА, АНКА, КРИСТИНА И КАТАРИНА

ДАРА БУБАМАРА, певачица:
- Врло сам самокритична, нарочито према себи.

ВАЊА УДОВИЧИЋ, ватерполиста, о својој килажи после неколико дана нетренирања:
- Вратио сам се са три килограма вишке. Имао сам 95, а после шест дана одмора изашао сам на 101 килограм.

СВЕТЛНА РАЖНАТОВИЋ, певачица, о сину Вељку, кога има из брака са Жељком Ражнатовићем Арканом:

- Сваког дана мења мишљење шта би хтео да буде. Данас би жељeo да буде кошаркаш, сутра агент ФБИ-ја, два дана касније – фудба-

лер. Талентован је за спорт, а једини који није пробао је хокеј на трави. Добро му иду и језици, говори енглески, немачки, шпански...

МАРИЈА ШЕРИФОВИЋ, певачица, о свом сексуалном васпитању:
- Волим мушакре и једног дана ћу сигурно имати породицу и децу, али за то сам још млада. А са женама тек понекад флертујем и то кад сам баш добро расположена и када то може да допринесе добром проводу.

САТИРА

БАЛКАНСКИ ПРИРУЧНИК

Мишљење половне целине

Пола Србије мисли са пола мозга. На срећу, она друга половина мисли оном другом половином.

Заблуда способности или способност заблуде

Народ који обожава способне политичаре чврсто верује да ће они учинити за народ све оно што су учинили за себе.

Железничко-транспортна комбинаторика

Штрајкачи што седе на железничким шинама упорно се праве да не знају да је давно прошао последњи воз.

Финансијска процена егзистенције

Једино наши просјаци искрено верују у могућности домаћих инвестиција.

Српски вационски програм

Винусмо им се у орбиту.
Три смо им у оку.

Rasha PAPESH

ЈУБИЛЕЈ „РАДНИЧКОГ“: ЧЕТРДЕСЕТ ГОДИНА ОД ПРВОГ УЛАСКА У ПРВУ ЛИГУ

Генерација која и да

Четрдесет је година од када су фудбалери „Радничког“, 13. јула 1969. године, први пут постали прволигаши. Био је то догађај за Крагујевац кога се треба сећати, можда и као подстрек данашњим фудбалерима који таворе у трећој лиги Србије

3 историју вароши каква је била крагујевачка пре четрдесетак година не ма баш много догађаја који остају за дugo памћење. Седамдесетих година прошлог века скори сви су радили у „Застави“ и скоро сви навијали за Раднички. Отприлике, колико је „Застава“ имала радника, толико су и „првени“ имали верних гледалаца на градском стадиону у Шумарицама. Нису то, наравно, били све исти људи, ово је само бројчано поређење.

Историјски датум који се управо сада „заокружује“ у јубиларну – четрдесету годишњицу јесте улазак Фудбалског клуба Раднички у Прву савезну лигу. Први пут после 45 година постојања, али у оној великој Југославији, међу елиту у којој су били Звезда, Партизан, Динамо, Хајдук, Вележ, Жељезничар, Сарајево, Војводина...

Тај дан за памћење и поштовање је 13. јул 1969. године. Била је недеља и Раднички је играо последњу, одлучујућу утакмицу квалификација за Прву лигу у Црвенки, са истоименим клубом. У „слатко“ или „шћећерно“ село, како се тада називало ово војвођанско место, запутило се и око две хиљаде Крагујевчана. У Црвенки се играла реванш утакмица, јер је седам дана раније у Крагујевцу Раднички победио са 3:0.

РАДОСТ У ЦРВЕНКИ ПОСЛЕ ПЛАСМАНА У ПРВУ ЛИГУ

СЛИКА ЗА ИСТОРИЈУ ИЗ ЦРВЕНКЕ: ТРЕНЕР БОРИС МАРОВИЋ, ЉУБИША СЕКУЛИЋ (КАПИТЕН), ВЛАДО ВУЧКОВИЋ – ФАЗАН, МОМЧИЛО ЖИВАДИНОВИЋ – СОДА, НОВИЦА МАТИЋ – ТРАПЧА, ВЛАДЕТА НИКОЛИЋ – РЕЉА, АНДРА СТЕФАНОВИЋ (СТОЈЕ), ВЛАДЕТА ЖАБАРАЦ, САВА ПАУНОВИЋ, ВЛАДИМИР РАДИВОЈЕВИЋ – ЧАВКА, МИЛАШИН МИЛИЋ – УЈКА И СЛОБОДАН ПАУНОВСКИ – МАКЕ (ЧУЧЕ)

Значи, требало је само сачувати ту лепу предност. И сачувана је. Примили су један гол, изгубили са 1:0, али врата Прве лиге била су широм отворена.

У новинском извештају тада је забележено:

„Када је одлични судија Рауш из Вараждине одсвирао крај овог драматичног дуела на стадиону слатког села наступили су слатки тренуци славља Крагујевчана. Фудбалери су полетели једни другима

у загрљај, а затим су на раменима понели свог тренера Маровића и потрчали ка верним симпатизерима да захвале на подршци.

Тешко је описати одушевљење навијача Радничког и славље у Црвенки.

Потом је колона заставама окићених аутобуса и „фића“ пожурила према Крагујевцу, свуда дочекана и испраћена срдачним честиткама. Јурили су да наставе славље са суграђанима, које је почело чим су чули да успех својих љубимаца.“

А како је тог 13. јула било у граду – подсећа нас други запис из новина: „Крагујевац никада није био мирнији, него у недељу после под-

не. На улицама није било готово никога. Кошмар је владао поред радио апарата у становима хиљада Крагујевчана, чија су срца куцала само за Раднички. А када је судија означио крај утакмице у Црвенки, хиљаде Крагујевчана излетело је на улице.

Колоне људи ишли су улицама, певале и скандирале имена својих љубимаца. Баџане су петарде, ма-

ЖИВЕ ЛЕГЕНДЕ „РАДНИЧКОГ“

Сава, Фазан, Жаки, Чавка, Маке, Андра

Пише Зоран Мишић

Из славног првог тима Радничког из 1969. данас су живи шесторица „величанствених“: голман Владо Вучковић Фазан и играчи Сава Пауновић, Владета Жабарац, Влада Радивојевић Чавка, Слободан Пауновски Маке и Андра Стефановић. Сви живе у Крагујевцу, осим тренера Бориса Маровића. И после четири деценије од историјског успеха радо се сећају врелог фудбалског лета 1969. године.

Сава Пауновић сва три пута активно је учествовао у уласцима Радничког у највиши ранг такмичења. Два пута као играч и трећи пут као тренер.

– Био сам млад, двадесетогодишњак, и имао велику жељу да успим као фудбалер. Били смо добра генерација, читав тим.

У квалификацијама је пре свега требало издржати психолошки притисак. Град је био жељан уласка у Прву лигу. Успели смо, иако смо били млади. Посебно тешка је била прва утакмица у Никшићу.

млади и фудбалски „дрски“ на терену. Трајало, трајало, али имао је и крај томе, са сетом данас закључује Пауновић, који је после дугогодишњег наступања за „Раднички“ играчу каријеру наставио у „Партизану“ и турском „Бешикаташу“. Завршио је Вишу тренерску школу у Београду и тренирао све селекције Радничког од пионира до првог тима. Данас је секретар Спортског друштва Раднички.

Владо Вучковић, у фудбалским круговима познатији као Фазан, у Радничком је провео од 1963. до 1975. године, односно целу спортивску каријеру. Био је голман, а због своје еластичности и парада звали су га и „човек од гуме“. Родитељи су му у почетку били да игра фудбал, говорећи да ће тако да упропasti своју радну каријеру, чак је једном побегао од бра-

нио и тренирао. Остао је легенда крагујевачког фудбала.

Упркос родитељским слутњама да ће га бављење спортом одвучи од школе, Вучковић је упоредо са играњем завршио Машински факултет, и то са високим просеком, а потом је и магистрирао. Као инжењер радио је у „Застави“, потом десет година био њен представник у Лондону, да би се опет вратио у Фабрику аутомобила. Пре пет година, како каже, „Верко га је позвао у Скупштину“ да води сектор привреде. Иначе, садашњи градоначелник и Владо Вучковић су другови из школе, другови из фудбала, колеге на факултету и у „Застави“. Сада је члан Градског већа за привреду и приватизацију, остало је, као што је увек и био, смирен и сталожен, али политички мало експониран. Ожењен је, има два сина и обожија живе и раде у Лондону.

Владета Жабарац стијајем околности заказује нам разговор у једном од локала ТЦ „Раднички“. – Овде су се налазиле бивше просторије нашег спортског друштва, са сетом се сећа популарни Жаки.

Пресудан фактор који је красио златну генерацију фудбалера Радничког била је огромна љубав према спорту.

– Били смо лепо уклопљена и дуго и брижљиво селектована генерација са којом је годинама радио Шмит Ненковић. Било је и успона и падова, али смо стално

нас сјаји

хало се заставама, а један од најважнијих навијача попео се на зграду СД Раднички и окитио димњаке заставама. Стигла је и музика. Саобраћај је био закрчен, а понеде и обустављен, јер су навијачи поседали на асфалт и певали."

Два дана касније, председник општине Милан Ђоковић приредио је у хотелу „Крагујевац“ пријем за играче и чланове управе. Сви су

на дар добили по ручни сат марке „дарвил“.

То је крај приче о пласману у Прву лигу, а где је почетак?

Квалификације за прволигашко друштво Раднички је изборио освајањем првог места у Источној групи друге лиге и следило је „проигравање“ са Оријентом (група Запад), Сутјеском из Никшића (Југ) и Црвенком (Север). Жребом

ишти напред. Стасавали смо кроз омладинску презентацију уз играче „Звезде“ Кулета Аћимовића и Карасија, Новака из „Динама“, Попиводу из „Олимпије“ и знали смо да смо им дорасли, прича Жабарац.

Најупечатљивији моменат 13. јула 1969. био је дочек навијача у Крагујевцу.

- Било је такво одушевљење и нешто најлепше што никада нијам више доживео. Навијачи су ме носили на рукама и тек сам се „приземљио“ после два сата у „Дубровнику“, сећа се Жабарац.

Елитни ранг такмичења за њега носио је нове изазове и огледање са тада репрезентативним бековима који су га чували: Буљаном, Степановићем, Кривокућом, Хаџиабдићем... Новинари су га већ видели у репрезентацији, али је на турниру „Лига пријатељства“ у Скопљу поломио ногу. Опорављен вратио се у Раднички, а у 34. години имао је једну више туристичку него фудбалску епизоду у америчком „Сан Хозеу“. Пошто је завршио Педагошку, годинама је предавао у школи „Вук Каракић“. Данас као пензионер живи у Ердоглији, а за садашњи „Раднички“ каже: „Штета. Никад лепши терен, супер уређен. Само недостаје тим“.

Слободан Маке Пауновски једини је данас из генерације анджејовац који клубу као стручни

саветник тренера омладинског погона.

- Мени је тада било најважније да обрадујем навијаче, најверније у земљи, каже легендарни Маке или Ђиђи.

За графике које су тада исписивали противници типа „Пауновски, ошишаћемо те!“ са смехом данас каже да га нису „уплашили“, већ су му импоновали.

- Значило је то да се плаше нас, тврди Маке који је за први тим Радничког дебитовао са 16 година и седам месеци. Каријеру је наставио у „Бору“, „Вардару“ и Грчкој, а завршио у „Застави“. Био је представник македонских и београдских фирми које су се бавиле обожејним металима и грађевинским материјалима, а од 1998. године је у фудбалском клубу, где је био секретар и спортски директор.

УТАКМИЦА НЕЗАБОРАВА

ПОБЕДНИЦИ НАД ПАРТИЗАНОМ – МАТИЋ, ПАУНОВИЋ, ЖИВАДИНОВИЋ, МИЛОВАНОВИЋ, ВЕШКОВИЋ, СЕКУЛИЋ И ЖАБАРАЦ

Партизану четири гола у Београду

Прву прволигашку утакмицу Раднички је одиграо у Крагујевцу са сплитским Хајдуком, пред 30.000 гледалаца на градском стадиону у Шумарицама. За Слијање су тада, поред осталих, играли Слишковић, Холцер, Надовеза, Јерковић, у извештајима стоји да је Раднички био бољи 70 минута, али је Хајдук за 15 минута дао три гола. Крагујевчани су изгубили са 3:1. У другом колу Раднички је опет био домаћин, сада Слободи из Тузле. Било је нерешено 1:1.

А онда гостовање у Београду – Партизану. Игра се вечерња утакмица, а тада је у целој Србији само стадион ЈНА имао рефлекторе. Причало се да је Партизан намерно изабрао вечерњи термин како би забунио Крагујевчане, који до тада никада нису играли под рефлексорским светлима. Десила се, међутим, сензација. Раднички је фаворизованом Партизану дао четири гола, а примио само један и то при завршетку утакмице. Стрелци су били Жабарац, Стојовић – два пута и Пауновић. Какав је то успех био довољно је рећи да су за Београђане играли асови попут Ђурковића, Пауновића, Будишића, Ђорђића, Ђековића... У фудбалским круговима ова утакмица и данас се у Крагујевцу често помиње.

је одређено да Крагујевчани прво играју са Никшићанима.

Прву утакмицу, 22. јуна, Раднички је на гостујућем терену Сутјеске играо нерешено 2:2, а голове за наш тим постигли су Владета (Реља) Николић и Сава Пауновић. Уследио је реванш у Крагујевцу, пред 20.000 гледалаца. Било је „тврдо“, али препрека је савладана, Раднички је победио са 2:1, голове су дали Андра Стефановић и Владета Жабарац.

Пошто је Црвенка у две утакмице била успешнија од Оријента, следећи противник били су Војводићани из „слатког села“. Прва утакмица играна је у Крагујевцу, пред 25.000 гледалаца. У пакленој атмосferи Раднички је победио са 3:0, головима Стефановића, Пауновског и Николића. Потом је до-

шла чуvena утакмица у Црвенки.

Карактеристично за тим Радничког који је први пут изборио место у елитној лиги Југославије је да су сви играчи били са крагујевачке „калдрме“. Већина њих почела је и завршила каријеру у овом клубу, одани Радничком и Крагујевцу.

Иначе, по завршетку сезоне извршена је промена на челу клуба, тако што је Борис Маровић са тренерског места прешао за директора клуба, а за тренера је постављен Душан Дуца Ненковић, проверени фудбалски стручњак, пре тога тренер сплитског Хајдука и репрезентације Југославије.

Фотографије су из документације Радете Миливојевића који над њима задржава сва ауторска права

Андра Стефановић мирне пензионерске дане проводи у Црвенки.

- Током барака и квалификација знали смо да је „главна“ утакмица са Сутјеском. За тадашње новине изјавио сам после победе над Никшићанима: „Ако не можемо да победимо Црвенку, немамо шта ни да тражимо у Првој лиги“.

Андра је тада са 27 година, уз Матића, Живадиновића и капитена Секулића, био један од најискуснијих играча, а чуvene квалификације пре четири деценије одиграо је повређен и „под и некцијама“.

После још једне сезоне у Радничком каријеру је наставио у аранђеловачкој „Шумадији“, а у „Морави“ из Буправе окончао 1973. године. Посветио се тренерском позиву, био помоћник Зорана Ристића када је Раднички 1974. године поново постао прволигаш, а на „Чика Дачи“ је био и шеф стручног штаба и први човек омладинске школе.

Тренерским послом бавио се до 1999. године. Сада фудбал гледа само на телевизији.

- Погрешна политика коју води Раднички довела је клуб од статуса прволигаша до тога да у по следњој сезони стрепи од испадања у зону, завршава Андра Стефановић.

IN MEMORIAM

Запамћени као легенде

На „прозвизци“ првог тима из 1969. године, који је изборио пласман у Прву лигу, 13. јула, на жалост, неће бити петорица фудбалера. У међувремену су умрли Љубиша Секулић, Милашин Милић – Јука, Новица Матић – Трапча, Владета Николић – Реља и Момчило Живадиновић Сода.

Сви они остаће у сећању Крагујевчана и љубитеља фудбала као изванредни и грачи и добри људи.

Љубиша Секулић

Милашин Милић
Јука

Новица Матић
Трапча

Владета Николић
Реља

Момчило
Живадиновић
Сода

Ије тазе вест да је Горан Илић, на Првенству у Румунији, постао шампион Европе у бодибилдингу. Међутим, прича која се плете око његовог успеха, чини овај резултат још интересантнијим. Тек у разговору са познатим крагујевачким билдером, испоставило се да је Никола Илић, његов деда, још 1928. освојио титулу континенталног првака, али у боксу. Њему је требало читавих 25 година упорног вежбања и одрицања да стигне до круне каријере. Пре равно четврт века, после опробавања у разним спортивима, на старом крагујевачком фризерском салону "Весна" видео је плакат за упис нових чланова у Клуб атлетске гимнастике "21. октобар". Учланио се и више никад из теретане није изашао.

- Био сам упоран, тренирао три године до свог првог такмичења, када сам у конкуренцији 40 јуниора завршио на осмом месту у тадашњој држави - говори о својим почецима Илић.

Труд се на крају вишеструко исплатио.

У историји бивше и садашње државе, нико никад није освојио титулу. Имали смо само једно треће место. Ипак, 2009. је права прекретница. Пре месец дана у Новом Саду до титуле је стигао Предраг Милошевић, а Славиша Ђорђевић био други.

Сада сам и ја шампион, мада још увек не могу да верујем да сам то направио.

Победа је била импозантна, најубедљивија на целом Првенству.

Да, и то ми делује помало невероватно. Јер, све време моје жеље сводиле су се на улазак у финале, међу шест најбољих.

Испало је да сам после прве рунде коначног одмеравања, када се упоредно раде обавезне позе, до-

ије тазе вест да је Горан Илић, на Првенству у Румунији, постао шампион Европе у бодибилдингу. Међутим, прича која се плете око његовог успеха, чини овај резултат још интересантнијим. Тек у разговору са познатим крагујевачким билдером, испоставило се да је Никола Илић, његов деда, још 1928. освојио титулу континенталног првака, али у боксу. Њему је требало читавих 25 година упорног вежбања и одрицања да стигне до круне каријере. Пре равно четврт века, после опробавања у разним спортивима, на старом крагујевачком фризерском салону "Весна" видео је плакат за упис нових чланова у Клуб атлетске гимнастике "21. октобар". Учланио се и више никад из теретане није изашао.

- Био сам упоран, тренирао три године до свог првог такмичења, када сам у конкуренцији 40 јуниора завршио на осмом месту у тадашњој држави - говори о својим почецима Илић.

Труд се на крају вишеструко исплатио.

У историји бивше и садашње државе, нико никад није освојио титулу. Имали смо само једно треће место. Ипак, 2009. је права прекретница. Пре месец дана у Новом Саду до титуле је стигао Предраг Милошевић, а Славиша Ђорђевић био други.

Сада сам и ја шампион, мада још увек не могу да верујем да сам то направио.

Победа је била импозантна, најубедљивија на целом Првенству.

Да, и то ми делује помало невероватно. Јер, све време моје жеље сводиле су се на улазак у финале, међу шест најбољих.

Испало је да сам после прве рунде коначног одмеравања, када се упоредно раде обавезне позе, до-

ИНТЕРВЈУ: ГОРАН ИЛИЋ

Какав деда, такав унук

Осам деценија после деде Николе, првака Европе у боксу из 1928., стигао сам и ја до исте титуле, што ме чини изузетно поносним - истиче наш билдер

Разговарао Вук Павловић

Био уверавања да сам у игри за медаљу. То ми је улило самопоуздане, и у следећем, слободном наступу оставио сам најбољи могући утисак на бини.

На крају, када су ме прогласили за првака, другопласирани Чех заостао је за више него двоструки број поена.

Са ове дистанце, како вам дејује пут који сте прошли до европског трона?

Са почетних четири тренинга недељно, када су сазнања била равна нули, а информације разменјиване од уста до уста, без икаквих часописа, препарата, правилног начина тренинга и исхране... било је тешко достићи идеалну физичку групу. Зато су нам свима треба-

ле године да се макар примакнемо иностраним представницима.

Имали сте и неколико периода када сте практично престајали са такмичењем.

У неким годинама деловало ми је да радим узлудан посао. Од одласка у војску 1986., направио сам паузу све до 1991. године. У наредних пет година освојио сам шест других места у разним категоријама на такмичењима за Куп или државним првенствима. И, таман када ми је свега било преко главе, јер је у то време владала велика криза, беспарица, 1996. по први пут побеђујем, и то у тешкој категорији.

Међутим, морао сам да станем, невољно. Испрепо сам све могућности, и финансијске и друге.

Десет година касније поново се пењете на бину, и као четрдесетогодишњак супротстављате знатно млађим ривалима.

Све слабије сам тренирао и, добро се сећам, 2. јануара 2006., после осам година тоталне паузе, без тега, што никако није добро, кренуто наново.

Али, иако сам, како су ме и другари задиркивали, био матор за нови почетак, финансијски срећен, отворивши теретану и продавницу спортивских препарата, и са знањем које поседујем, било ми је лакше него икад да се вратим у такмичарску форму. Применио сам најсавременије методе и после само четири и по месеца победио на Купу Србије, а онда постао и првак Балкана. Затим на Европском у Братислави бивам де-

FITNESS SHOP
OLYMPIA
SPORTSKA HRANA №1
Kod Vatrogasnog doma (034) 338 338

сети, па првак државе и на крају седми у светској конкуренцији.

То је било више него довољно да ме прогласе најуспешнијим такмичарем за 2006. годину у Србији. Добио сам стипендију и, када је већ из прве тако пошло, решио да наставим.

А другари...

Једва да су повериовали. Наравно, одали су ми признање, и ја од тада, што на Купу или Првенству, нисам поражен. Узео сам све same титуле, као и два насловна најбољег на Балкану. Уз то, на Светском сам увек био међу првих десет. Нажалост, највише осми.

Шта после европске круне?

Вероватно ћу да прекинем са такмичењем, јер, реално, тешко да могу да поновим овакв резултат. Има других такмичара у мом клубу којима бих посветио пажњу, да и они нешто постигну. Спремићемо и екипу која би јесенас требало да одбаци титулу државног првака.

Ипак, са мном се никад не зна. Није немогуће да ми се за две-три године јави жеља за новим наступима. Уосталом, спорт је такав да дозвољава да се, без обзира на године, праве резултати. Ево, један 52-годишњак је прошао године на Светском у Белорусији био други. Боли пример од тога не треба.

Илићи не би требало да остану без медаља. Ваша супруга Соња у бодифитнесу наставиће са каријером.

Сада је она на реду. У последње време максимално се посветила мојим припремама и наступима, направила паузу, али од следеће године очекујемо да се укључи у такмичења.

Пошто већ има злата са националног Купа, првенства и Балканског шампионата, верујемо да ће сада успети да стигне и до неке од медаља на европском или светском надметању.

Икада Дивљи вепрови нису лакше освојили титулу, Плави змајеви су потпуно демолирани у финалу Националне лиге Србије резултатом 67:33. Иако су наши "оклопници" у претходних неколико година најуспешнији српски тим, који је од 2004. године већ успео да у витрине не смести четири титуле првака Србије, никада нису оволико доминирали.

Надали су се Блу драгонси да могу да направе изненађење. Уздали су се, како рекоше, у снажну одбрану, која ове сезоне у дуелима са тимовима из ЕФАФ купа није примила више од три тачка на по мечу. Међутим, дефанзивни тим се распао у парампарчад, јер на овакв напад, на какав су нашли на стадиону ФК "Сушице", нису се још намерили.

Резултатска неизвесност трајала је само до резултата 7:6, после прва два драјва, али није потрајала. "Казнена експедиција" из Крагујевца појачала је ритам и кон-

дивљим вепровима" нема равних

АТЛЕТИКА

Бранко
до 210

АТЛЕТИЧАР Радничког Бранко Ђуричић освојио је 11. место на Медитеранским играма у Пескари. Нажалост, прескоцио је свега 210 сантиметара, што је, судећи и по његовим најавама, далеко мање од онога че- му се надао.

На реду је Универзијада, где ће Ђуричић наступити у траскоку. Поред њега, боје националног тима на светској студен- ској смотри браниће још три члана "црвених". Дар- ко Живановић у трици на 3.000 метара стипл, 400-метраши Милош Симовић и највећа нада, Јован Ву- кићевић у скоку увис. Сви они јуче и прекују чак и десетак сантиметара, што је, судећи и по његовим најавама, далеко мање од онога че- му се надао.

АНИЋ СЕ КИТИО
НА државном првенству за јуниоре у Новом Саду, одржаном пре седам дана, атлетичари Радничког постигли су сас- вим пристојне резултате. Освојено је неколико ме- даља и досегнуто пар за- ви- дних пласмана.

Најуспешнијим се по- казао Лазар Анић, који је био други у траскоку и трећи приликом скока у- даљ. Бронзе се домогао и Тома Тодоровић у трици

на 400 метара, а Петар Љушић и Марко Отовић, пласирали су се на пето, односно шесто место у конкуренцији скакача у- вис.

Ипак, њихов исписник Марко Лукић једини је који је из нашег клуба от- путовао у саставу репре- зентације Србије на Све- тској јуниорској првенст- вој у Италији. Он ће насту- пити у две дисциплине, трици на 100 метара и у штафети.

В. У. К.

ФУДБАЛ

Без медаље за Словићеву

ВИОЛЕТА Словић, члан Фудбалског клуба Уна фортуна из Крагујевца, такмичи се на Универзитетским играма у Београду у саставу репре- зентације Србије. На утакмицама прве фазе такмичења, одиграла је двадесетак минута другог полувремена у мечу са Пољском.

Наша селекција није успела да се пласира у борбу за медаље. Остварена је само једна победа, и то у сусрету са Канадом (2:1), док су неуспешно окончани дуели против Пољске (1:2) и Кине (0:2). Србија наставља так- мичење у борби за пласман од деветог до 16. места.

М. М.

ЧЕКА СЕ
РАДНИЧКИ

ТРЕНЕР ФК Шумадија 1903 Милан Са- марић заказао је за 10. јул први тренинг новог крагујевачког српсколигаша. Све до почетка шампионата, 15. августа, екипа ће радити на свом буњи- шту на Бубњу.

Овосезонска евен-

туална појачања за сада су загонетка. Ка- ко ствари стоје, чека се кадровисање у Рад-ничком, па ће након тога, у склопу сарад- ње два клуба, бити ја- снија ситуација око састава екипе за на- редну сезону. На неке доласке са стране не треба озбиљно рачу- нати, најпре због финансијске ситуације, а затим и политичке

клуба, у коме ће игра- ти млади и перспек- тивни играчи са прос- тора Крагујевца.

Распоред такмиче- ња, тако и први ривал Шумадије у предсто- јећем првенству, биће познат по одређивању такмичарских броје- ва. Термин још увек није заказан, али оче- кује се да се извлаче- ње обави око 1. авгу- ста.

М. М.

ШАХ

Потреси у
Савезу

ПОСЛЕДЊИХ дана води се ве- лика полемика између клубова и Шаховског савеза Србије. Наиме, пре свега прволигашки тимови, нездовољни ситуацијом која вла- да у Савезу, финансијским, али и организационим стањем, чак су запретили иступањем из такмиче- ња и оснивањем паралелног пр- венstva.

Наравно да је сасвим легитим- но изразити своје мишљење, упу- тити критике, па и тражити про- мену начина рада, али нас у Кра- гујевцу расплет ових догађаја, сем што је и Раднички члан елите и један од клубова поборника проме- на, највише интересује као дома- ћина предстојећег екипног првен- ства државе. Односно, хоће ли све остати како је договорено, и од 1. до 13. септембра наш град угости- ти најбоље тимове Србије.

- Ни у ком случају не долази у питање одржавање екипног пр- венstva у Крагујевцу. После вар- ница које су севнуле, и претњи Одбора лиге прволигаша, ствари полако попримају мирнији ток. Већ је дошло до одређених контак- та, па сам убеђен да ће се све за- вршити у обостраном интересу.

У Савезу су спремни на договор- и уступке клубовима, што је прави знак добре воље. У изгледу је промена статута, састава најви- шег тела, а неке ингеренције пре- неће се на Лигу прволигаша - каже Зоран Новоселски, члан Из- вршног одбора ШСС.

В. У. К.

Квалификације
у Новој Вароши

ЈУЧЕ је завршено омладинско првенstvo централне Србије игра- но у Новој Вароши. До закључења овог броја, наши представници, Бојан Јовановић и Никола Радова- новић, иначе чланови Радничког, сакупили су по четири, односно три поена из пет партија.

Иначе, играло се девет кола, два дневно, а најбољи ће избори- ти наступ на Првенstvo Србије за овај узраст. Оно је планирано по-четком августа на Дивчибарама.

В. У. К.

СТОНИ ТЕНИС

Цабе играле бараж

ЖЕНСКА екипа Стонотениског клуба Факс, после убедљивог тријумфа у регионалној лиги Србије, победе на баражу у Ђуприји и обезбеђеног пласмана у Прву лигу, престала је да постоји.

Главни разлог је финансијска ситуација у клубу, која не може о- безбедити успешно такмичење и мушки и женски тима у том ран- гу, па је одлучено да слабији пол одустане од такмичења и тим се практично угаси.

М. М.

КОШАРКА

НЕМА ШАЛЕ СА
"ШАЉИВЦИЈАМА"

"Пуме" јаче од бетона

"МИ СЕ САМО ЗЕЗАМО", слоган је под којим је настao КК "Пума", када су га 2007. године оформили ста- рији крагујевачки баскеташи. Већ у трећој години постојања, ушли су у Другу српску лигу, пошто су у плеј- оффу Летње лиге Централне Србије освојили прво место.

Пред последњу шесту утакмицу разигравања, "Пуми" је била неопходна било каква победа против "Пара- ћина". Утисак присутних у сали ОШ „Станислав Сремчевић“ је да се нису зезали, у складу са слоганом клу- ба, разлика би уместо пола коша на крају меча (81:80), била значајно већа. Али, како замислити Хакима, Вују, Кајчета, Вујицу, Славишу, Хакима, Биру, Пулена и остале да се не забављају на терену, кад им је кошар- ка више од игре.

Крагујевачки баскет естаблишмент на трибинама такође је ужида. Док су ка победи водили Никола „Ха- ким“ Миловановић и Вујица Самаиловић, после две тројке у финишу меча овог другог, тренер Радничког Зоран Цветановић шаљиво је прокоментарисао, седећи у друштву прошлогодишњег капитена Ивана Мило- шевића Кенедија и помоћника Николе Марковића:

- Озбиљно се намеће.

Рече Цвеле, помало се шалећи и на рачун клуба који води, јер му је малтене цела прошлогодишња екипа већ у другим тимовима.

Отишао и Беадер

ОСИПАЊЕ кадра у Радничком не престаје. Већ бившим итрачима "црвених", Кљајевићу, Дувњаку и Мијаиловићу, шаком пропукле седмице иригружио се и Пешар Беадер, који се зајушио на Кийар.

Са друге стране, ог јојачања, за сада, нема ни штапа ни џласа.

Тек, забринутости за судбину крагујевачког нај- бољег клуба нема места у овом тексту, јер ју је засе- нио бљесак среће освајача „бетон лиге“. Летеле су конфете, на радост најмлађих навијача, који су за час прекрили паркет. Одмах по додели медаља и прасенце је са ражња донето на сред терена, али ни- је дуго потрајало. Пуме су га раскомадале за тили час, што је био само увод у велико славље.

М. Ма.

АУТОМОБИЛИЗАМ

Трон Пантелићу и Милићу

ЧЛАН АМК „Застава рејсинг тим“ Александар Пантелић, на- ставио је са одличним резултатима у класи хибрид 1150 куби- ка, такозвано „националној класи“. На брдској трци за прве- ство Србије „Жагубица 2009“, Пантелић је победио, оставши тако у врху по броју бодова за коначну титулу првака Србије, три или четири трке пре краја првенства.

Такође, у Београду је одржана трка „Награда Ројал“ у карти- гу, а Крагујевчанин Дејан Милић славио је у првој трци, док је у наредној заузео друго место.

М. Ма.

РУКОМЕТ

Још

НОВИТЕТА

ИЗ дана у дан овдашњи рукомет- ни клубови полако склапају мозаик будућег тима. Карактеристично је да је у нашим тимовима више дола- зака играча него раскида сарадње са неким из постојећег кадра

У мушким погону нови рукоме- таш је Александар Босић, десни бек,

који је стигао из костолачког Руда- ра. Као и са пивотменом Луком Милојевићем, повратником у редо- ве Радничког, уговор је потписан на годину дана. Преговора се још са једним средњим беком, а када тај трансфер буде реализован, онда ће све позиције бити покривене са по- двојицом играча.

Што се тиче Митровића, Дисто- ла и Ђорђевића, којима је истекао уговор, њихов статус још није решен. Да ли ће остати или не, знаће се у наредним данима.

Код девојака, такође су нам „пр-

јављена“ два појачања. Кадетске репрезентативке Зорана Милић из Бајмока и Панчевка Сања Радосављевић, пивотмен и лево крило, ро- ѡене 1994., у наредне четири године наступаће за оба састава, мла- ђи и сениорски. На исти период продужен је уговор и са Тијаном Ђосићем, још једном репрезентатив- ком из те генерације.

Времена за промене још има, јер је почетак припрема заказан за 21. јул. Десет дана касније одлази се на десетодневни боравак на Копаони- ку.

В. У. К.

ОГЛАСИ И ЧИТУЉЕ

JKP "ПАРКИНГ СЕРВИС
КРАГУЈЕВАЦ"

ОБЈАВЉУЈЕ

ОГЛАС

О ЈАВНОЈ ЛИЦИТАЦИЈИ ЗА
ПРОДАЈУ НАПУШТЕНИХ
ВОЗИЛА

А. Јавно оглашавање - усмено надметање врши се ради продаје напуштених возила марке Застава 101, Застава 128 и Њолсваген (буба) - сва три по почетној цени од по 10.000,00 динара без ПДВ-а и возила марке Алеко по почетној цени од 40.000,00 динара без ПДВ-а, са напоменом да се ради о поновљеном поступку.

Б. Јавна лицитација – усмено надметање за куповину напуштених возила која су уклоњена по налогу комуналне инспекције одржаће се у просторијама ЈКП "Паркинг сервис Крагујевац" у Крагујевцу, ул. Краљевачког батаљона бб, дана 14.07.2009. године (уторак) са почетком у 12 часова.

В. Право учешћа на лицитацији имају правна лица, чији представник мора да поседује писмено овлашћење за учешће на лицитацији и физичка лица која уплате - положе кауцију у износу од 1.000,00 динара. Кауција се полаже најмање 30 минута пре почетка усменог надметања, односно уплатом на рачун ЈКП "Паркинг сервис Крагујевац" број 105-40001-15 код АИК Банке.

Г. Комисија која спроводи лицитацију пре почетка усменог надметања провериће све пријаве и положене кауције и неће дозволити учешће лицима која не испуњавају тражене услове.

Д. Кауција се не враћа понуђачу чију понуду Комисија прихвати као најповољнију, већ се иста задржава и рачуна као аванс за уплату купопродајне цене. Осталим понуђачима кауција се враћа одмах по завршетку лицитације, односно наредног дана ако је уплаћена вирмanskим путем.

Е. Са најповољнијим понуђачем закључиће се купопродајни уговор.

Ф. Сва потребна обавештења и информације могу се добити на телефон 034/338-780 - Тома Радовић.

Ж. Разгледање возила може се вршити сваког радног дана у времену од 8 до 20 часова на депоу ЈКП "Паркинг сервис Крагујевац"

у Крагујевцу,

ул. Краљевачког батаљона бб.

СТАНОВИ

Центар 24 м ² , II спрат, гас	28.000
Аеродром 65,8 м ² , пр. цг.	55.000
Бубањ, 30 м ² +10 м ² , цг.	32.000
Аеродром 46,36 м ² , X, цг.	40.000
Бубањ, 33 м ² , I спрат, гас,	37.000
Багремар 47 м ² , III, та	29.000
Центар 105 м ² , IV, гас	120.000
Ердоглија, 35 м ² , III спрат, цг.	37.000
Мала вага, 30 м ² , I спрат, гас, нов.	30.000
Ц. Радионица 26 м ² , II, цг.	28.500
Центар, 48 м ² , V спрат, цг.	48.000
Мала вага, 48 м ² , приз, гас, нов	48.000
Аеродром 44 м ² , IV, цг.	38.000
Палилуле 55 м ² , V, цг.	50.000
Аеродром, 54 м ² , III спрат, та.	48.800
Велики парк, 56 м ² , II сп. цг., нов.	67.000
Ердоглија, 60 м ² , IV спрат, цг.	45.000
Ц. радионица, 64 м ² , приз, цг.	53.000
Мала вага, 68 м ² , IX спрат, цг.	62.000
Вашариште 39 м ² , пр. гас	39.000
Аеродром, 76 м ² , приз, цг.	67.500

КУЋЕ

Мала вага, 40 м ²	22.000
Шумарице, 75 м ² + 5 ари	30.000
Аеродром 180 м ² , 4,5 ари, гас	130.000
Центар 52 м ² , 1,62 ари	60.000
Мала вага 80 м ² + 1,5 ари	32.000
Илићево 240 м ² , 4, 25 ари	20.000
Станово, 90 м ² + 5 ари	33.000
Шумарице, 260 м ² + 3,5 ари	35.000
Станово 110 м ² , 4 ара	31.000
Бресница, 52 м ² + 2,1 ари	45.000
Центар, 100 м ² + 2 ара	52.000
Станово, 170 м ² + 4 ара	60.000
Пивара, 100 м ² + 0,5 а	41.000
Станово, 220 м ² + 4 ара	72.000
Шумарице, 125 м ² + 14 ари, нова	74.000
Ердоглија, 120 м ² , цг. + 3 ара	89.000
Станово 84 м ² , 9,8 ари	33.000
Пивара, 175 м ² + 2 ара, гас	115.000
Илићево 126 м ² , 3, 85 ари	21.000
Вашариште, 125 м ² + 3,5 ари, гас	125.000

АГЕНЦИЈА ЗА ПРОМЕТ НЕКРЕТНИНА "МИЛИЋЕВИЋ"

ул. др Зорана Ђинђића бр.21, 34000 Крагујевац
Тел: 034 301 680 тел-факс: 034 333 854
milicevic8@yahoo.com

ПЛАЦЕВИ

Центар - 2,96 ари
Шумарице - 5 ари
Ђава - 20 ари
М. Вага - 6,7 ари
Петровац - 7 ари

ХИТ ПОНУДА!!!
Центар
52 м² + 1,63 ара
дозвољена
градња

ЛОКАЛИ

Код мале пијаце - 21 м ²
Центар, ц.г. - 68 м ²
Аеродром, ц.г. - 28 м ²
Ердоглија, ц.г. - 42 м ²
Центар, ц.г. - 17 м ²
Станово - 38 м ²

ПОНОДА НЕДЕЉЕ
Мала вага - НОВОГРАДЊА
Станови од 25 м², 30 м², 35 м²
По цени од 1000 евра/ м²
са ПДВ-ом!!!

ЦЕНЕ СУ ИЗРАЖЕНЕ У ЕВРИМА

MAKTEL
TELEKOMUNIKACIJE - FISKALNA REŠENJA - SOFTWARE
TEL: 034-366-828, 300-828 МОВ: 063-77-06-337

Мали огласи

Продажа

ПРОДАЈЕМ стан у Београду, Ресавска бр. 4 – центар, 40 квм. Тел. 034-319-015, од 12 до 18 сати.

ПРОДАЈЕМ стан од 60 квм код школе „Светозар Марковић“. Тел. 365-696.

CITROEN VIZA 11 PE, регистрован до маја 2010, цена повољна. Тел. 064-14-60-405.

ПРОДАЈЕМ или мењам стан 62 квадрата у стамбеној згради код Основне школе „Светозар Марковић“. Телефон 034 365 696.

CITROEN AX 1.4, 1988. годиште, очуван. Тел. 063-82-18-822.

ПРОДАЈЕМ или мењам стан од 60 м², у стамбеној згради код Основне школе „Светозар Марковић“. Телефон 356 696.

Издавање

ИЗДАЈЕМ трособан стан, 85 квадрата код „Озона“, ненамештен. Телефон 069 770 709 и 034 361 805.

БЕЧИЋИ - 1.300 метара до мора, од и до аутобуске грatis, идеално за малу фамилију.
Једна недеља 200 евра.
Бора + 382 67 84 51 21.

Услуге

МАТЕМАТИКА, механика, физика - сви узрасти.
Поправни (август).
Студенти (септембар).
Телефон 034 360 202 и 063 77 11 002, Арсић.

ТРАЖИМО озбиљну жену, за чување малог детета и помоћ у кући. Телефони 334 055 или 064 178 68 00.

Личне вести

ЗБОГ поремећених односа, ја Милан Дабовић одричем се свог сина Владимира М. Дабовића рођеног 2. 3. 1975. године.

Последњи поздрав

Зорану
Врби

Кошаркашки клуб
„Раднички“

СЕЋАЊЕ
15. 7. 2006 - 15. 7. 2009.

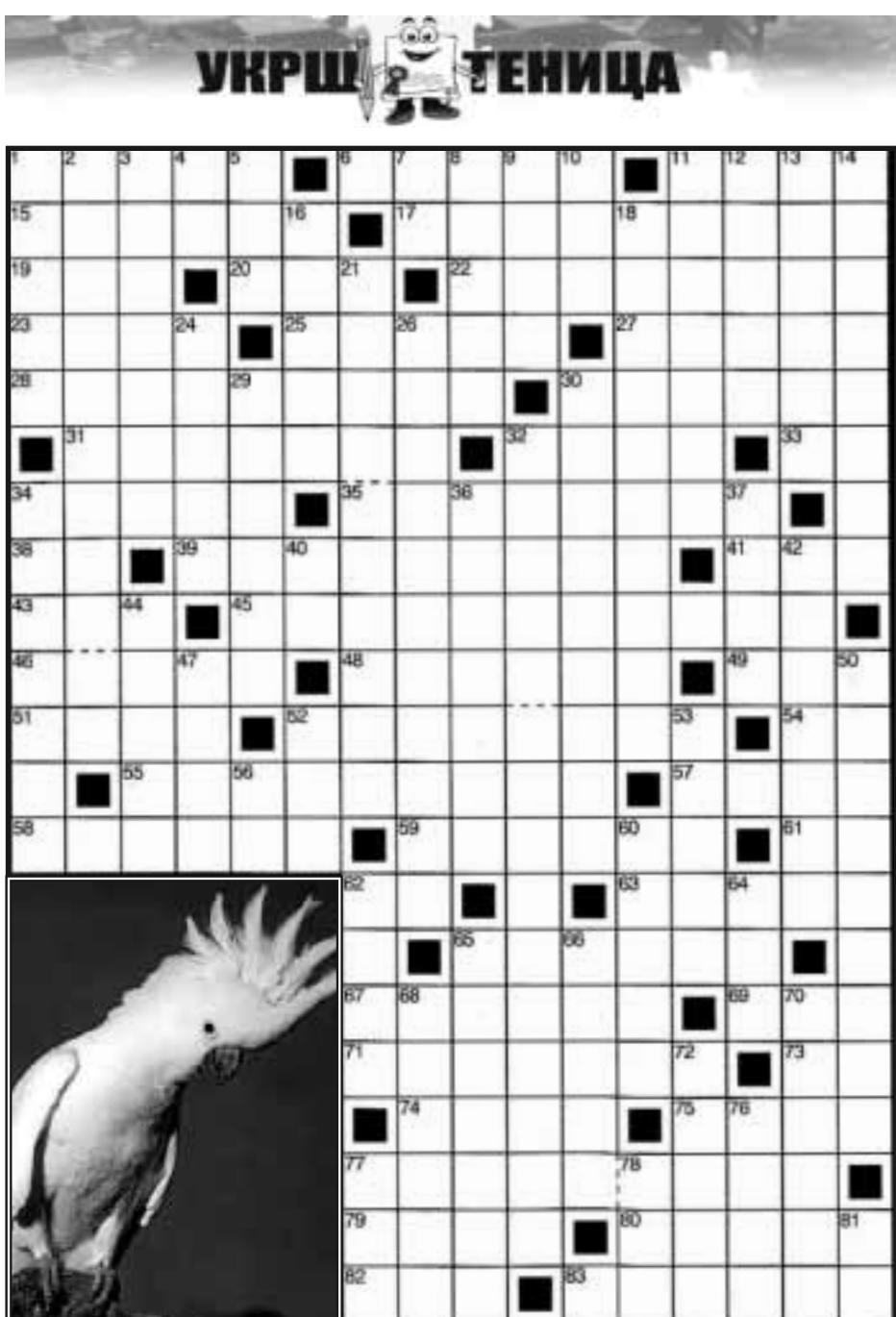
Вранић
Александар

Колеге из
„Застава камиона“

Огласи и читуље за

крагујевачке

примају се сваког радног дана
од 8 до 15 сати у канцеларији
број 15, зграда Радио
Крагујевца, од улаза десно,
друга врата

ВОДОРАВНО: 1. Плитко место у реци или мору, 6. Танко платно око феса, чалма, 11. Грчки префикс за: „закон, законски”, 15. Узан спон светлости, 17. Научно име за носорога, 19. Фамилија, 20. Слуга (старословенски), 22. Врста дрљаче, 23. Ловина, 25. Припадник једног европског народа, 27. Наш позоришни и филмски глумац, Јуба, 28. Рудник камена, 30. Долазак у госте, 31. Врста минерала, силикат алюминијума, 32. Део шаке или стопала, 33. Симбол индијума, 34. Простор за жене код муслимана, 35. Град у Тунису, 38. Основна тарифа (скр.), 39. Биљка са семенкама у цвету, цветница, 41. Узвик у игри жмурке, 43. Име певача Цегера, 45. Одсуство стабилности, 46. Граду у Јапану, 48. Мелези чији је један родитељ прне, а други беле расе, 49. Азбука, азбучни (скр.), 51. Живац, 52. Чувена америчка хеви-метал група, 54. Симбол алюминијума, 55. Сатирично дело римског писца Петронија, 57. Француска глумица, Емануела, 58. Такмичар у скоку с мотком, 59. Врста папагаја са слике, 61. Симбол сребра, 62. Узвик негодовања, 63. Починилац убиства, 65. Осмејак, 67. Музичка композиција идиличног карактера, 69. Односно (скр.), 71. Квалитативна анализа неког дела, 73. Олимпијске игре (скр.), 74. краљица (енг.), 75. Име писца Твена, 77. Трговачки назив за једну врсту риба, 79. Место у источној Славонији, 80. Позитивна електрода, 82. Име македонског боксера Русевског, 83. Луталица, пребисвет.

УСПРАВНО: 1. Средишњи део тела, 2. Громко одјекивати, 3. Име фудбалског тренера Антића, 4. Ученик (скр.), 5. Поклон, 7. Ауто-знака за Арапђеловац, 8. Елемент музике, 9. Река у Босни, притока Уне, 10. Домаћа животиња, 11. Приплодни вепров, 12. Врста јестиве морске рибе (мн.), 13. Квасити, 14. Тип сеоске куће из источне Босне, 16. Закон, правило, 18. Врста лека против рака, 21. Врста племенитог грађевинског камена, 24. Старословенски бог стада и пастира, 26. Такмичење спортских чамаца на моторни погон, 29. Сврха, 30. Комадић онога што се расправља, крхотина, 32. Ранији строј за вучу возова, 34. Реч иста по облику с неком другом, а различита по значењу, 36. Део постельине, 37. Врста баштенског цвета, 40. Име глумице Вест, 42. Животиња из породице куна, 44. Кречњачки предео, крас, 47. Птица мочварица из породице чапљи, 50. Службеник који прима и издаје новац, 52. Мали кућни глодар, 53. Острво у Карипском мору, 56. Показана заменица, 60. Време које прође између удисаја и издисаја, 62. Теснац, кланац, 64. Било ко, 65. Отицање течности, 66. Грчко острво у Егејском мору, 67. Хрватски песник, Густав, 70. Додатна обрада, 72. Група једињења на бази азота, 76. Старији амерички комичар, Бад, 77. Египатско божанство, створитељ света, 78. Водена животиња, 81. Војвођански писац, Карлој.

Решење из прошлог броја (8): скалар, скеч, капелан, оса, ера, сидлеј, лоша страна, атс, зарожје, караманка, р, и, јапанер, со, ла, максвел, д, о, роже федерер, оков, матадори, роселини, е, мајорат, умка, тријо, таван, манасија, кил, азил, катанија, рана, расвета, катанац, ок, оскаровац, ратково, старији, ржана, адам, мачета, птичарници, ита рина, иланџа, вич, нишани, сцена, елија, анода, статистичар.

ЛАКО

4					5	1
1		5	2		6	
5		9	6	7		
2	3					4
1	5	9	4	6	3	7
6					2	5
4	2	7				9
9		8	5	4		
8	6					3

ТЕЖЕ

6	9	3	4	8
			9	5
2		8	5	
		5		8
7	6		4	
		8	4	
7	9			3
4	3	6	2	1

НАЈТЕЖЕ

		7	1	9
6	4	5		
		2	4	
6	3			1
8		1		3
1			4	8
5	7			
		3	8	9
2	4	6		

ТЕЛЕВИЗИЈА КРАГУЈЕВАЦ

9. јул

08.45 Најава програма, Хит дана, 09.00 Вести, 09.05 Пријатељице и супарнице р, 10.00 Кухињица р, 10.30 Путујуће приче р, 11.00 Под сунцем Сен Тропеа р, 11.55 Хит дана, 12.00 Вести, 12.05 Кухињица, 12.35 Кухињица у цвећу р, 13.00 Пријатељице и супарнице, 14.00 Комунални сервис р, 15.00 Цртани филм р, 15.30 Криминал у Русији р, 16.00 Вести, 16.05 Неми сведок р, 17.00 Мозаик, 18.00 Уловни трофеј, 18.30 Мобил Е, 18.45 Хит дана, 19.00 Хроника 1, 19.30 Цртани филм, 20.00 Из камере, 20.30 Супер технологија, 21.00 Неми сведок, 22.00 Хроника 2, 22.30 Под сунцем Сен Тропеа, 23.30 Криминал у Русији, 00.00 Вести, 00:05 Хит дана, наставак програма.

10. јул

08.45 Најава програма, Хит дана, 09.00 Вести, 09.05 Пријатељице и супарнице р, 10.00 Кухињица р, 10.30 Плаћен термин-Витафон р, 11.00 Под сунцем Сен Тропеа р, 11.55 Хит дана, 12.00 Вести, 12.05 Кухињица, 12.35 Субботом увече са Јеленом р, 13.00 Пријатељице и супарнице, 14.00 Ствари ствари р, 15.00 Цртани филм р, 15.30 Криминал у Русији р, 16.00 Вести, 16.05 Неми сведок р, 17.00 Хроника регијона "Моја Шумадија", 18.00 Уловни трофеј, 18.30 Мобил Е, 18.45 Хит дана, 19.00 Хроника 1, 19.30 Цртани филм, 20.00 Из камере, 20.30 Супер технологија, 21.00 Неми сведок, 22.00 Хроника 2, 22.30 Под сунцем Сен Тропеа, 23.30 Криминал у Русији, 00.00 Вести, 00:05 Хит дана, наставак програма.

11. јул

08.45 Најава програма, Хит дана, 09.00 Вести, 09.05 Цртани филм, 09.30 Радознalo отледало р, 10.00 Кухињица р, 11.00 Неухватљиви р, 11.55 Хит дана, 12.00 Вести, 12.05 Шумадијски праг р, 13.00 Кухињица у цвећу р, 13.30 Бени Хил р, 14.00 Викенд програм, 15.30 Кухињица у цвећу, 16.00 Вести, 16.05 Филм, 18.00 Из камере р, 18.30 Супертехнологија р, 19.00 Хроника 1, 19.30 Цртани филм, 20.00 Лек из природе, 20.30 Бени Хил, 21.00 Концерт РТК, 22.00 Хроника 2, 22.30 Субботом увече са Јеленом, 23.00 Филм, 00.00 Вести, 00:30 Хит дана, наставак програма.

12. јул

08.45 Најава програма, Хит дана, 09.00 Вести, 09.05 Цртани филм, 09.30 Кина-пут змаја р, 10.00 Кухињица р, 11.00 Радознalo оследало, 11.30 Лек из природе р, 11.55 Хит дана, 12.00 Вести, 12.05 Шумадијски праг, 13.00 Агро дневник, 13.30 Дестинације, 14.30 Путујуће приче, 15.00 Спортски документарац – 40 година после, 16.00 Вести, 16.05 Филм, 18.00 Неухватљиви, 19.00 Хроника 1, 19.30 Цртани филм, 20.00 Стаклено звено, 20.30 Кина-пут змаја, 21.00 Концерт РТК, 21.45 Хит дана, 22.00 Хроника 2, 22.30 Култура, 23.00 Филм, 00.00 Вести, 00:30 Хит дана, наставак програма.

13. јул

08.45 Најава програма, Хит дана, 09.00 Вести, 09.05 Пријатељице и супарнице р, 10.00 Кухињица р, 10.30 Уловни трофеј р, 11.00 Под сунцем Сен Тропеа р, 11.55 Хит дана, 12.00 Вести, 12.05 Кухињица, 12.35 Стаклено звено р, 13.00 Пријатељице и супарнице, 14.00 Дестинације р, 15.00 Цртани филм р, 15.30 Криминал у Русији р, 16.00 Вести, 16.05 Неми сведок р, 17.00 Мозаик, 18.00 Плаћен термин-Витафон, 18.30 Мобил Е, 18.45 Хит дана, 19.00 Хроника 1, 19.30 Цртани филм, 20.00 Спортски документарац – 40 година после, 21.00 Неми сведок, 22.00 Хроника 2, 22.30 Под сунцем Сен Тропеа, 23.30 Криминал у Русији, 00.00 Вести, 00:05 Хит дана, наставак програма.

14. јул

08.45 Најава програма, Хит дана, 09.00 Вести, 09.05 Пријатељице и супарнице р, 10.00 Кухињица р, 10.30 Уловни трофеј р, 11.00 Под сунцем Сен Тропеа р, 11.55 Хит дана, 12.00 Вести, 12.05 Кухињица, 12.35 Агро дневник р, 13.00 Пријатељице и супарнице, 14.00 Супер технологија р, 15.00 Цртани филм р, 15.30 Криминал у Русији р, 16.00 Вести, 16.05 Неми сведок р, 17.00 Мозаик, 18.00 Уловни трофеј, 18.30 Мобил Е, 18.45 Хит дана, 19.00 Хроника 1, 19.30 Цртани филм, 20.00 Из камере, 20.30 Супер технологија, 21.00 Неми сведок, 22.00 Хроника 2, 22.30 Под сунцем Сен Тропеа, 23.30 Криминал у Русији, 00.00 Вести, 00:05 Хит дана, наставак програма.

15. јул

08.45 Најава програма, Хит дана, 09.00 Вести, 09.05 Пријатељице и супарнице р, 10.00 Кухињица р, 10.30 Уловни трофеј р, 11.00 Под сунцем Сен Тропеа р, 11.55 Хит дана, 12.00 Вести, 12.05 Кухињица, 12.35 Култура р, 13.00 Пријатељице и супарнице, 14.00 Из камере р, 14.30 Супер технологија р, 15.00 Цртани филм р, 15.30 Криминал у Русији р, 16.00 Вести, 16.05 Неми сведок р, 17.00 Мозаик, 18.00 Путујуће приче р, 18.30 Мобил Е, 18.45 Хит дана, 19.00 Хроника 1, 19.30 Цртани филм, 20.00 Комунални сервис, 21.00 Неми сведок, 22.00 Хроника 2, 22.30 Под сунцем Сен Тропеа, 23.30 Криминал у Русији, 00.00 Вести, 00:05 Хит дана, наставак програма.

субота, 11. јул, 23:00

>>>

НАМА СЕ НАЈВИШЕ ВЕРУЈЕ

ComTecIbarskih rudara 3
Tel. 30 48 80, 30 11 15ovlašćeni
distributer Canon-ayou can
Canon

Ovlašćeni servis

CPV
SERVIS

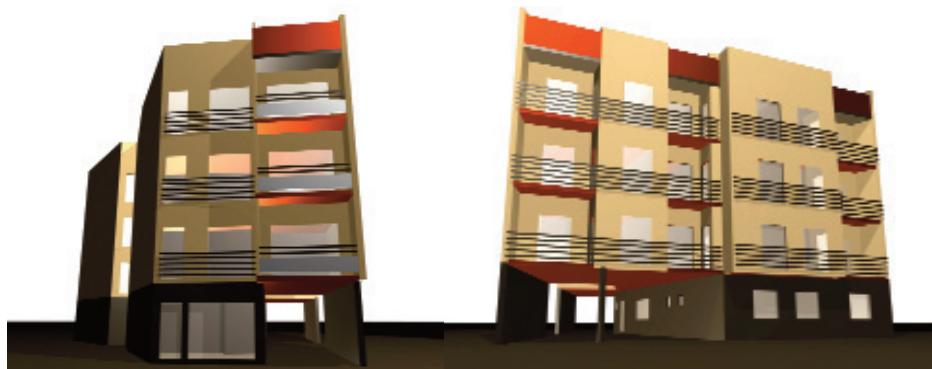
Tel. 034 331 408

PROMEDICO
Privatna agencijaZa negu i pomoć u kući starijim licima
i licima sa posebnim potrebama

- Nega i pomoć u kući
- Dežurstvo pored pacijenata 24 sata u kućnim uslovima
- Posebna povoljnost u sklapanju usluga na mesečnom nivou
- Saveti za ophodnje sa demenčnim bolesnicima
- Saradnja sa državnim i privatnim institucijama socijalne i zdravstvene zaštite
- Savetodavne usluge

Nikola Pašića 31 II-18 Kragujevac
Usluzni telefon: (034) 361 959
(064) 196 7934 (064) 83 12 513Dodajte život
godinama
a ne godine životu

ZGR "SREĆKOVIĆ"

TPC Radnički, I sprat, www.sreckovic.org
Tel: 034/361-425, 064/640-99-77**Stanovi u izgradnji ul. Višnjićeva br. 7
(kod pošte u centru grada)****Struktura stanova od****23m² do 71m²****Opremljenost stanova:**

- Sigurnosna vrata
- Grejanje na gas
- PVC stolarija
- Kablovska TV
- Interfon
- Videonadzor
- Sobna vrata od medijapan
- Hrastov parket I klase
- Keramika vrhunskog kvaliteta
- Podzemna garaža

Mogućnost kreditiranja preko poslovnih banaka

**Uskoro na novoj lokaciji
Daničićeva br. 28-30**

KUPUJMO DOMAČE POVOLJNO

daktilo stolica
od 2.950,00SALON NAMEŠTAJA, Avalska bb, 300895
**subvencionisani krediti
administrativna zabrana
brzi krediti, čekovi**

www.blazeks.rs

СЕРВИСНИ ВОДИЧ

**КОЗМЕТИЧКИ САЛОН
МИЈАНА**

Третман лица глијерском струјом
штуком френческаја биотоником
антистрејнинг мезотерапијом

Артистри на Вашем лицу
кохестиве промотивне цвеће

Третман лица 1.500,00 динара

Сепаратор 25 динара/минут
у машини, педикюр, депилација, масажа

Јанка Веселиновића 29 (034) 43 76 22

RVB-LIFE
коузметички салон

Милојана Гулића 18/6
Телефон: 034 334 109

третmani lica:
depilacija
solarijum
manikir, pedikir
profesionalno čminkanje
termo sauna
mezoterapija – uskoro

СЛУШНИ ЦЕНТРИ

НОВА САД
2. Јунашкој 3
021/6613-649

БЕОГРАД
Просп. Народног Р
011/249-042

КРАТСЕВА
Липовачка 71
064/364-899
064/334-8888

**STOMATOLOŠKA ORDINACIJA
PARODONT**

Prim.Mr.sc.
Sinić Dr Momčilo
Specijalista za
bolesti usta i zuba

Protetika
Hirurško lečenje
rasklađenih zuba
Hirurško usadivanje zuba
– metalni implantanti
Beljenje zuba – Beyond metoda

Милоја Павловића 10 - 333-396 061/621 486

Biohem-LAB

Hematologija
Biohemija
Hormoni
Anemije
Lipidni status
Enzimi

Tumorski маркери
Imunologija
Diabetes
Virusi
Pregled урина
Лекови и крви

Милојана Гулића 23; 445-606; 400-607

DNezmor

SPECIALISTIČKA ORDINACIJA

Dr Nedeljko UROLOGIJA
Dr Slavica Ginekologija

Tel: 034 491 900
Fax: 034 430 900
Janka Veselinovića 41

Andrić
Ambulanta
FIZIOTERAPIJA
V.Ft Dragan Andrić

Милоја Павловића 9, TPC "Сумадија"

Radnim danom 09-20
subotom 09-13

tel: 034 361 203
mob: 063 605 447
email: andrić@infofy.net

**Stomatološka ordinacija
Dr BLANUŠA**

034 466 308 064 12 23 661
Kragujevac Zmaj Jovina 43

radno vreme
od 8-12h
17-19h

Genus
Ginekološko-akušerska ordinacija

М.Д.С.Ц. RAJKO LAZAREVIĆ
ginekolog akušer

Kralja Милана V бр 58
Tel: 034 360 330
Mob: 065 360 230 0
e-mail: genus@sbz.co.yu
www.genusfemininum.net

DR PAVIČEVIĆ
GINEKOLOŠKO – АКУШЕРСКА ОРДИНАЦИЈА

М.Д.С.Ц. RAJKO LAZAREVIĆ
ginekolog akušer

Милојана Гулића 15
Tel/fax:
034 / 461 339
034 / 463 333
Mob: 063 / 619 436

GACA dekor

AI
PVC
STOLARIJA

Izrada nameštaja
od pločastih materijala
Kreditiranje kupaca Teslima 21

Tel: 034/380 822 063/393 587

Путовање са пријатељем

ТЕЛЕФОНИ

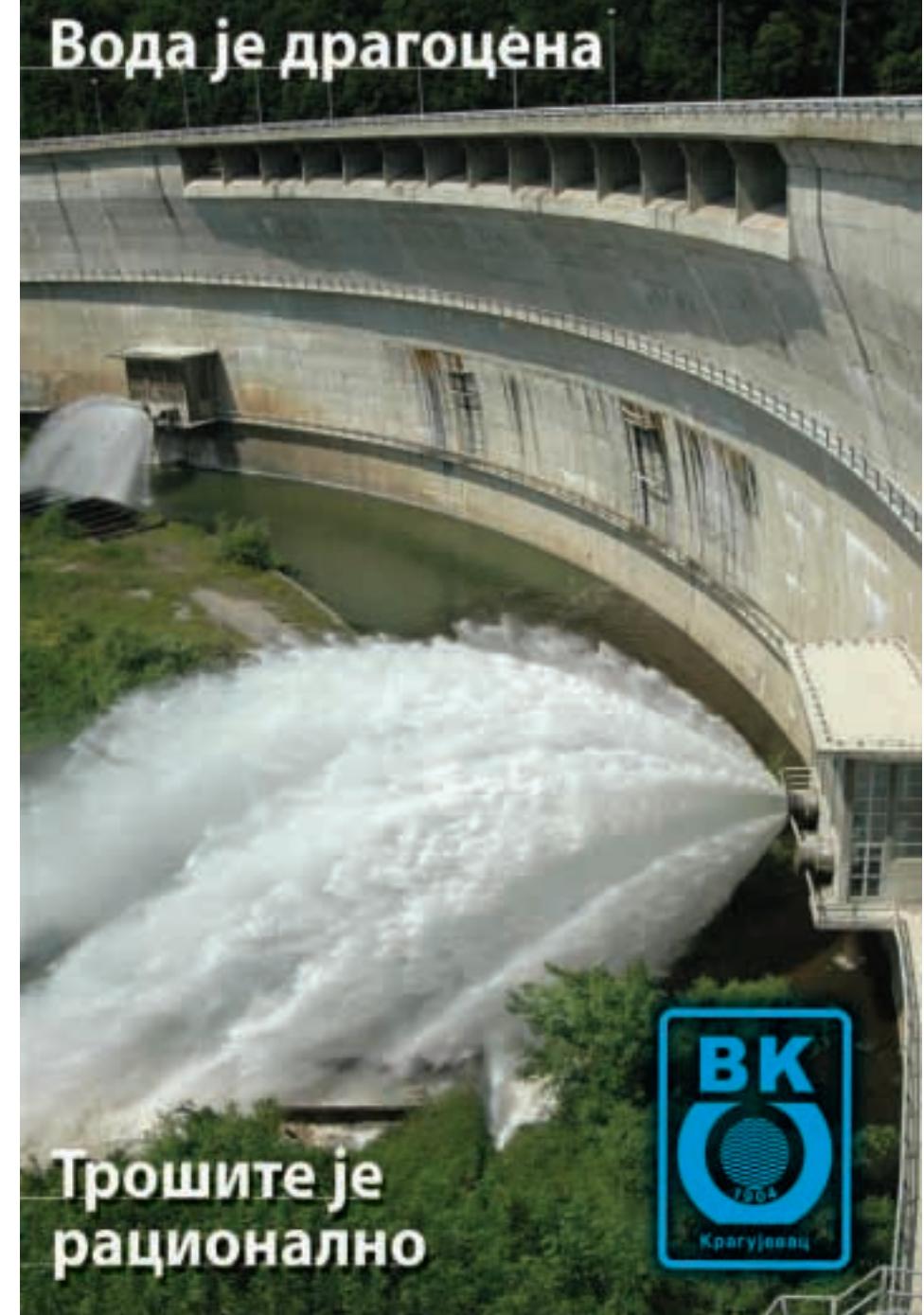
Генерални Директор: 034 32 30 41

Директор саобраћаја: 034 32 30 39, Диспетчер: 034 33 89 01

Туристичка Агенција: 034 33 30 65

Маркетинг: 034 36 00 85

 аутомобилсни

Postoje jednostavna rešenja!

Credy Banka AD Kragujevac ima razvijenu poslovnu mrežu u Srbiji, koja se stalno proširuje.

У било којој од наших пословница у Србији доступне су Вам све наше услуге и преводи -
тешња, платни промет, кредит, платне картице, поштовање са хартијама од вредности....

Credy
mreža

KRAGUJEVAC

Kanjiža	Gornji Milanovac
Novi Sad	Čačak
Beograd	Lapovo
Smederevo	Batočina
Sopot	Knić
Šabac	Zaječar
Borča	Rekovac
Smederevska Palanka	Bajina Bašta
Mladenovac	Užice
Velika Plana	Kraljevo
Kladovo	Kruševac
Negotin	Vrnjačka Banja
Valjevo	Zlatibor
Arandelovac	Trstenik
Ljig	Niš
Svilajnac	Vranje
Bor	Bela Palanka
Lazarevac	Pirot
Topola	Aleksandrovac
Rača	Dimitrovgrad

CREDY BANKA

www.credybanka.com